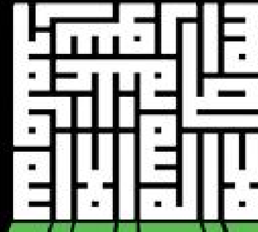
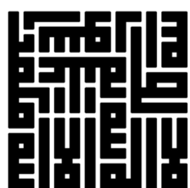

AHMED HULÛSİ

Hz. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI "ALLÂH"

AHMED HULÛSİ

HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI "ALLÂH"

www.ahmedhulusi.org

KAPAK HAKKINDA

Ön kapak zeminindeki siyah renk karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.
Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan "Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh" cümlesidir ve bu "tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (aleyhisselâm) bu anlayışın Rasûlü'dür" anlamını taşır.
Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsi'nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.
Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden Allâh Rasûlü'nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsi'nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan "kitap isminde" beyaz renkte somutlaşmıştır.
Allâh Rasûlü'nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI "ALLÂH"

AHMED HULÛSİ

ISBN: 978-975-7557-34-0

1. Baskı: 1989
Son Baskı: 2014

Kapak Tasarımı: Serdar Okan
Grafik Tasarım: Öznur Erman

Film, Baskı ve Cilt:
Bilnet Matbaacılık
Biltur Basım Yayın ve Hizmet A.Ş.
Dudullu Organize Sanayi Bölgesi 1. Cad.
No:16 Ümraniye / İSTANBUL
Tel: +90 216 444 44 03
www.bilnet.net.tr

AHMED HULÛSİ

HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI "ALLÂH"

www.ahmedhulusi.org

Soru ilmin yarısıdır.

Hz. Muhammed (s.a.v.)

"Allâh"ı hakkıyla idraka çalışmadılar...

(22.Hac: 74)

Bütün ilimlerin başı "ALLÂH"ı bilmektir; "ALLÂH"ı bilmeyenin ilmi ise boşa ermektir!

Ahmed Hulûsi

Orijinali:

لاَ اِلَهَ اِلاَّ اَللّهُ

Okunuşu:

Lâ ilâhe illâllâh

Anlamı:

Tanrı yoktur, sadece ALLÂH vardır.

İngilizcesi:

There is no GOD, only ALLÂH.

ÖNYARGISIZ OKUYALIM!

İNSANCA DÜŞÜNEN "TANRI"DAN, "<u>ALLÂH" GİBİ DÜŞÜNEN İNSANA!</u>

İnsanlar, yüzyıllardır, yaşadıkları şartlara ve edindikleri fikrî altyapıya dayalı olarak, kendileri gibi düşündüğünü tasavvur ettikleri "Tanrı varsayımı" peşindeler!.. Mesela, uyuması ya da uyuklaması söz konusu olan, dalgınlığı anında, o farkında olmadan bir şeyler vuku bulan bir "*TANRI*"!

Böylesine ilkel düşünen insanlara cevaben, uyuyan ya da uyuklayan bir *"tanrı"* olamayacağı vurgulanıyor Kurân'da...

Şimdi düşünün ki, binlerle yıllardır insanlar, ***hep kendileri gibi düşünen, kendileri gibi değerlendirme yapan ve yargılayan bir TANRI tasavvur ve varsayımıyla*** yaşarken... Arada çıkan bazı Hakikat ehli kişiler, işin böyle olmadığını vurguluyorlar aldıkları vahiylerle...

"Allâh kulu" yani **"abd-ı Allâh"** <u>ifadesindeki inceliği anlamayıp</u>, bunu <u>*tanrının yeryüzündeki bir tâbisi*</u> gibi düşünen ilkel, anlayışı kıt olana nasıl anlatabilirsiniz; **"Allâh KULU"nun, hakikati olan Esmâ-Sıfat boyutunun kapsamı ve gerekleriyle Allâh'ın dilediği kadarıyla yaşamakta olan Zât** olduğunu!..

"Allâh KULU"nun, Hazreti **İsa** dilinde, **"<u>Sen insanca düşünüyorsun, Allâh gibi değil</u>"** şeklinde ifade bulan uyarısının dışında olarak; **<u>Allâh</u>**

gibi, mahlûkatı değerlendirdiğini nasıl fark ettirebiliriz anlayışı sınırlı olanlara?

Oysa insanın macerası, bu ikisi arasındakinden başka bir şey değildir!

"İnsanca Tanrıdan; Allâh KULU'na!"

Her fert, bu tanımlama içindeki bir basamağı oluşturmak üzere vardır... Yaptıklarıyla, düşündükleriyle ebediyen oturacağı bu basamağı, şu dünya hayatında kendine hazırlamaktadır.

Eğer kişi, bu cümleyi duyduğunda içinde bir heyecan, bir ürperti hissetmiyorsa, bırakınız onu kendi hâline; bir et-otobur olarak yaşamına devam etsin, yalnızca birkaç organının zevkiyle tatmin olsun!.. Bu anlatılanları da masal gibi dinleyip, sonra gene günlük eğlencesine dönsün!

"İnsanca TANRI'dan; Allâh KULU'na" macerasının neresindeyiz?

Bunu sorgulamayı önemli ve değerli bulan dostlarıma Selâm olsun!

AHMED HULÛSİ

Bu kitabı, Dünya'nın her yerindeki,
"Hakikat"e eren ve onu yaşayan kardeşlerime ithaf ediyorum.

İÇİNDEKİLER

SUNU

Bu kitabımızın adı, **"Hz. MUHAMMED'in açıkladığı ALLÂH"** koyuldu!

Belki de, pek çoğumuz için şaşırtıcı bir isim!..

Niçin, sadece "ALLÂH" değil de, **"Hz. Muhammed'in açıkladığı ALLÂH"**?

Bu kitapta biz, elimizden geldiğince, dilimiz döndüğünce, **"ALLÂH"**ın "TANRI" olmadığını; çeşitli, yanlış bilgilere ve şartlanmalara dayanan hayalimizdeki "TANRI"ların, asla Hz. Muhammed Mustafa (aleyhisselâm)'ın tebliğ etmiş olduğu "ALLÂH" ile bağdaşmadığını izah etmeye çalışacağız...

En ilkelinden, gelişmişine kadar, hemen herkesin düşüncesinde bir "TANRI" vardır...

O'na kızar, O'nu sever, O'nu yargılar; zaman zaman, yaptığı yanlış(!) işleri yüzünden O'nu itham eder; âdeta, O'nu yukarıda bir yıldızda ya da boşlukta oturmakta olan bir tonton dede ya da celâlli bir sultan gibi tahayyül ederiz!

Biraz daha geniş düşünenlerse, bu tahayyülümüzdeki "TANRI"nın olamayacağını söyler ve "biz Tanrı'ya inanmıyoruz" derler; ki "ateist"-"Tanrı tanımaz" olarak adlandırılırlar.

Oysa, ne tanrı tanımazların (“ateistim” diyenlerin), ne de hayalinde, duyduklarına, şartlanmalarına göre bir TANRI varsayanların, **“Hz. Muhammed’in açıkladığı ALLÂH”**tan hiç haberleri yoktur!

Hz. **Muhammed**’in açıkladığı **“ALLÂH”** ne demek?..

İşte bu kitabı, bunu anlatabilmek için kaleme aldık!

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)**’ın bize varlığını haber verdiği; tarife, anlatmaya, idrak ettirmeye çalıştığı “<u>ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen</u>”i**, anlayabildiğimiz ölçüde sizlere takip eden sayfalarda izaha çalışacağız.

Çıkış noktamız, Kur’ân-ı Kerîm’deki “İHLÂS” Sûresi’dir!

Hani şu hepimizin **“Kul, Hû vallâhû Ahad”** diye bildiği, fakat derinleme mânâsının çoğunlukla farkında olmadığı sûre...

“Kurân’ın üçte birine denk” olarak bildirilen Sûre... Cahil, bilmeyen; aptal, bilmediğini bilmeyen; ahmak da, anlayamadığını anlamayandır! Kur’ân-ı Kerîm’de “AKLA” son derece büyük önem verilmiş ve hep akıl sahiplerine hitap edilmiştir. Aklını kullanamayanlar çok kınanmış, insanların aklını kullanarak gerçekleri görmeleri talep edilmiştir.

Aklını kullanamayan, düşünebilme yeteneği olmayan, buna rağmen de kendini aydın sanan bazı okuma-yazma öğrenmiş kişiler; gerçek beyin düzeylerini ortaya koyan yazılarla “KUR’ÂN TANRISI”nın ilkeliğini vurgulayarak; ateistliklerine dayanak bulmaya çalışmaktadırlar!

Şayet bir nebze izanları mevcut ise, elbette konuyu derinlemesine araştırma gereğini duyacaklardır...

Bunu yapmazlar da, yanlış bilgiler üzerine kurdukları hayalî inkârlarına devam ederlerse, elbette ki bunun neticelerine de katlanmak zorunda kalacaklardır.

Esasen, “tapınılan tanrıların” var olmadığını, ancak **“ALLÂH”**tan söz edilebileceğini vurgulayarak, din konusuna giren Hz. Muhammed’in; neyi anlatmak istediği, günümüzde maalesef, hemen hemen hiç anlaşılamamıştır!

Batı dünyası, **“ALLÂH” ismiyle işaret edileni**, daha önce duydukları TANRI’nın, daha bir büyüğü gibi anlayarak, tamamıyla ters bir yönden konuya yaklaşmakta; ve bu yüzden de gerçek hedeften çok uzaklara rota çizmektedir!

İslâm âlemi ise genel çizgileri ile, üzülerek ifade etmek zorundayım ki, **Hz. Muhammed’in açıkladığı “ALLÂH”**ı fark etmeyip, âdeta bir GÖK TANRISINA iman eder hâldedir!..

İşin **şekil yönüne dair** sayısız ve sınırsız tartışmalar, hadsiz hesapsız uzayıp giderken; Din’in tamamıyla özü olan, **“ALLÂH”a iman ve Âmentü’de belirtilen hususlara iman** konusu hiç ele alınmamakta; bu yüzden de sayısız yanlışlar doğruymuşcasına kabul edilip, temel sayılarak üzerine binalar kurulmaktadır.

İslâm Dini’nin temelini “ALLÂH” olgusu meydana getirir!.. “Tapılacak TANRI yoktur, sadece ALLÂH vardır!” İşte, bu ifadeden, şu mânâ dahi çıkmaktadır: “ALLÂH, bir TANRI değildir!” Peki, öyle ise “ALLÂH” nedir?..

İşte Hz. Muhammed (aleyhisselâm), vahyolan Kur’ân-ı Kerîm ile “ALLÂH nedir?” sorusunun cevabını açıklayarak; insanların TANRIYA tapmamasını istemiş; onları, hayalî TANRILARDAN boş yere medet ummak yüzünden, geleceklerini tehlikeye atmamaları yolunda uyarmıştır.

Kur’ân-ı Kerîm’i bize tebliğ eden Hz. Muhammed, “Tanrı”nın var olmadığını; yalnızca, “ALLÂH”ın mevcut olduğunu; yaşamda bir “Sistem”in varlığını ve bu sistem içinde gerekli çalışmaları

yapmayanın, kendi fiilleri neticesi çok büyük azaplar duyacağını anlatmıştır.

Öyleyse bizim için önemli olan; şayet ölüm ötesi yaşamı fark ediyorsak, "ALLÂH"ı tanımaya çalışmak; ve ölüm ötesi yaşama, ne olduğunu anlayarak hazırlanmaktır.

Şayet bu yolda bir çalışma yapmayıp, sadece Dünya'da bırakacağımız şeylere dönük bir şekilde ömrümüzü harcarsak, bilelim ki geçmişi asla telâfi edemeyeceğiz.

Bunu kısaca böylece belirttikten sonra, şimdi gelelim Hz. Muhammed'in açıkladığı "ALLÂH" ismiyle işaret edilenin ne olduğunu anlamaya...

Bakalım, Hz. Muhammed (aleyhisselâm) bize **"ALLÂH"**ı nasıl tanıtıyor...

1

“TANRI”dan “ALLÂH”a

“İnsan gibi düşünen bir TANRI”dan, “ALLÂH” anlayışına!

İnsanoğlu, asırlar ve asırlar boyunca, karşılaştığı pek çok olayın üstesinden gelememenin aczi ile bir yerlere, bir şeylere sığınma, bir şeylerden medet umma duygusu içinde, aklı erebildiğince çeşitli nesnelere ***tapınma*** hissi duymuştur.

Bu tapınma, medet umma, başarı isteme gibi duygular da doğal olarak insanı çeşitli tanrı kavramlarına yönelmeye ve onlardan arzuları doğrultusunda bir şeyler umut etmeye itmiştir.

Bu arayış içindeki insan, kendisinde güç vehmettiği, arzuladıklarını verebileceğini sandığı çeşitli nesneleri bir tanrı olarak varsaymaya başlamış; ve böylece de tanrılara tapılma dönemine girilmiştir.

Tapılacak tanrıları **önce yeryüzünden seçen insanoğlu, bu kabulleniş içinde, kâh madenlere, kâh nebatlara, kâh da hayvanlara**

tapınma yoluna gitmiştir…

Daha sonraki aşamada, yeryüzündekilerin bir tanrı değil, kendisi gibi bir ölümlü olduğunu fark edince; Nebi ve Rasûller tarafından yeryüzünde yaşayan bu varlıkların tanrı olamayacağı kendilerine idrak ettirilince, bu tanrılarına tapmaktan vazgeçmişlerdir… Ancak ne var ki, bu defa da **semâda bulunan**, tanrı kabul ettikleri varlıklara yönelmişler ve **çeşitli etkilerini fark ettikleri yıldızlara tapınmaya** koyulmuşlardır…

İnsanoğlu neyin üstesinden gelememiş, neyin sırrını çözememiş ise, o, insan için bir bilinmez güç olarak kalmış ve onda bir **"tanrılık"** kavramı kabul edilmiştir…

Oysa **yerde veya semâda bir tanrı** fikri günümüz bilimsel verilerine tamamıyla ters düşen, varsayımdan başka bir şey değildir… Nitekim bu bilimsel gerçekliğe ters düşen varsayım, Kur'ân-ı Kerîm tarafından da Kelime-i Tevhid ile, **"tanrı yoktur"** ifadesiyle reddedilmektedir.

Asırlar ve asırlar öncesinde ateşe ve yıldızlara tapınarak, "tanrı" mevhumu ile **kendini kozaya hapseden insanoğlu**; daha sonraki devirlerde de yetiştikleri çevrelerin şartlandırmaları ile tefekkürden uzak bir biçimde yaşam sürmelerinin pahasını **"tanrılarına" köle olmak** ve bununla kendilerini tatmin etmek suretiyle ödemişlerdir…

Kozalarını günden güne daha kalınlaştırmak ve daha içinden çıkılmaz hâle getirmek suretiyle!

Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm), Mekke'de kendisinin **"ALLÂH RASÛLÜ"** olduğunu açıkladığı zaman, sadece **KÂBE**'de 360 farklı tanrıyı sembolize eden, 360 tane PUT bulunmaktaydı… İnsanlar, her biri ayrı bir görev yapan 360 tanrıyı simgeleyen bu putlara tapınarak tatmin olma yolu içindeydiler.

Düşünemiyorlardı **yerde ya da semâda bir tanrı olamayacağını!..** Çünkü, henüz evrenin gerçek boyutları hakkında bir **fikirleri** yoktu!

Yeryüzünde ya da semâda bir yıldızda oturup, Dünya'yı ve Dünya üzerindeki insanları yöneten; kâh onların işlerine karışıp, kâh da onları kendi hâllerine bırakıp imtihan eden; yukarıdan insanların davranışlarına bakıp, onları tanımaya çalışan; ve nihayet hoşuna giden işler yapanları cennetine, emirlerine uymayanları da cehennemine yollayacak olan bir tanrı!

İşte bu vehim içindeki insanoğlunun o yeryüzündeki ya da **semâdaki tanrısına** yaranmak, onun gözüne girmek için, yapmadığı saçmalıklar kalmıyordu...

Hatta Hz. **Ömer**'in ifadesiyle, **kurabiyeden**, tanrılarını sembolize eden putu yapıyor; önce onun karşısına geçip tapınıyor; sonra da oturup, afiyetle o tanrıyı temsil eden putu yiyorlardı... Ve hatta, vehmettiği, varsandığı tanrıya yaranmak için sekiz yaşındaki kızını diri diri mezara koyup üzerine toprak atarak, onu ölüme mahkûm ediyorlardı!..

TANRI-İLÂH; <u>birimin ötesindeki</u>, tapınılan varlık anlamına gelir... Öğülen, yüceltilen, büyütülen ve bütün bunların karşılığında da kişiye istek ve arzuları istikametinde bağışlarda bulunacağı umulan varlıktır **TANRI**!

O tanrı, sana birtakım emirler verecek; sen de onun emirlerine uyarak onun gönlünü edeceksin, ki seni cennetine soksun, sana sayısız dünya güzellikleri bağışlasın; ya da kendi hür aklın, hür iraden ile ona karşı gelmek suretiyle onun düşmanlığını kazanacaksın, o da bu yüzden senden intikam alıp, seni türlü türlü azaplara düçar edecek!

İşte insanlar, bu yanlış, bâtıl ve ilkel düşünce ve inanç içinde tanrılara taparlarken; Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm), **"ALLÂH**

RASÛLÜ" olduğunu, almış olduğu vahiy sonucu olarak açıklayıp; artık **insanların tanrıya tapmaması** için elinden gelen gayreti göstermeye başladı.

"TANRI YOKTUR SADECE ALLÂH VARDIR" mesajıyla insanlara gerçeği anlatmaya başlayan Hz. Muhammed'in vurguladığı bu gerçek, **KELİME-İ TEVHİD** şeklinde formüle edilmişti.

Neydi, **KELİME-İ TEVHİD**'in mânâsı?..

2

"KELİME-İ TEVHİD"İN ANLAMI NEDİR?

İslâm Dini'nin temelini, **"LÂ İLÂHE İLLÂLLÂH"** sözünün mânâsı oluşturur.

"Lâ ilâhe illâllâh" ne demektir?

Bu söz basit olarak ele alınırsa;

"TANRI yoktur sadece ALLÂH vardır" anlamında değerlendirilir.

Eğer kelimelerin anlamı üzerinde durursak...

"Lâ ilâhe"de; "Lâ", **yoktur**; "ilâhe", **"TANRI"** demektir; yani, "Lâ ilâhe", **"tapınılacak tanrı yoktur"** demektir.

Şimdi burada şu noktaya dikkat edelim;

Kelime-i Tevhid, "Lâ ilâhe" ile başlıyor... Ve başlangıçta, kesin bir hüküm vurgulanıyor:

"Yoktur tapılacak varlık!" yani **"lâ İlâhe!"**

Akabinde, bir açıklama geliyor...

"İllâ"="sadece", "ALLÂH" vardır!.. **"<u>İLLÂ ALLÂH</u>"** yani **"<u>sadece ALLÂH!</u>"**

<u>Burada özellikle vurgulamamız gereken son derece önemli bir husus vardır...</u>

Dinde, tefekkürden uzak bir biçimde ezbercilikle yetişmiş, etiketi ne olursa olsun, bazı **taklitçi** kişilerin içine düştüğü, son derece önemli bir yanılgı vardır...

"Lâ ilâhe illâ ALLÂH" uyarısını, halkın anladığı Arapçanın sıradan kurallarıyla yorumlamak suretiyle, çok büyük bir hataya düşmektedirler!

Şöyle ki...

"Lâ recülün illâ Âli" dendiği zaman, bu ifade dilimize **"Âli'den başka er kişi yoktur"** ya da **"Âli gibi er kişi yoktur"** veya **"Er kişi olarak Âli gibisi yoktur"** tarzlarında çevrilebilir.

Oysa **"İLLÂ"** kelimesi **"ALLÂH"** kelimesiyle yan yana kullanıldığı zaman bu **asla "ALLÂH gibi bir tanrı yoktur"** şeklinde anlaşılamaz... Yani, **"başka bir tanrı-ilâh vardır ama o ALLÂH gibi değildir"** şeklinde yorumlanamaz. Çünkü, **"Allâh"** isminin işaret ettiği anlam, böyle bir yaklaşımı temelden reddeder!

Ayrıca bir de şu hususu iyi anlamak gerekir;

"KÂNE" yani "İDİ" eki, nasıl **"ALLÂH"** isminin işaret ettiği anlam yanında, <u>genel kullanım mânâsını yitirir; geniş zaman kavramına dönüşürse</u>; aynı şekilde **"İLLÂ"** kelimesi de **"ALLÂH"** ismiyle yan yana gelince, genel kullanım alanı dışına taşıp **"SADECE"** kavramıyla anlaşılır!

Önce **"KÂNE"** sözcüğüne bir misal verelim; **"KânAllâhu ğafûrur rahıyma"** dendiği zaman; bunu, nasıl **"ALLÂH ĞAFÛR ve RAHIYM <u>İDİ</u>"**

diye çeviremezsek; **"ALLÂH"** isminin işaret ettiği özellikler, **geçmiş zamanla** kayıtlanmaktan berî ise...

Aynı şekilde; **"İLLÂ ALLÂH"** dendiği zaman da, "illâ" kelimesinin asla **"başka"** ya da **"gibi"** anlamlarına anlaşılmayıp; **"sadece"** anlamıyla idrak ve kabul edilmesi zorunludur!

Zira **"ALLÂH"** isminin bize işaret ettiği varlığın özellikleri, **kendi dışında bir mevcut kabul etmediği gibi**, hele hele, **Varlığı yanı sıra başka bir vücud** sahibinden söz etmeyi hiç kabul etmez!

İşte bu sebeplerledir ki, gerek **"İLLÂ"**, gerek **"KÂNE"** ve gerekse de bu türden, **zaman ve vücud ifade eden** kavramları **"ALLÂH"** ismiyle yan yana gördüğümüzde, bunları genel kullanımda anladığımız mânâda değil, **"ALLÂH"** isminin işaret ettiği kavrama uygun bir anlamda anlamak mecburiyetindeyiz.

Bunu yapmadığımız takdirde, ortaya çıkacak olan kavram, ötemizde, hatta evrenin ötesinde bir **TANRI yani İLÂH** kavramı olacaktır!

İşte bu gerçeği göz önüne almış olarak; bu noktayı ince bir dikkatle kavramaya çalışırsak fark ederiz ki;

"Tapılacak tanrı yoktur, sadece ALLÂH vardır!"

Bu cümleden birinci mânâ olarak açığa çıkan gerçek şudur:

"Tapılacak tanrı yoktur"... Evet, burada, kesin olarak, tapılacak bir öte tanrı olmadığını vurguladıktan sonra, **"İLLÂ ALLÂH"** diyor...

"İLLÂ" kelimesi, yukarıda açıklamaya çalıştığımız üzere genel kullanım itibarıyla, **"ancak"** mânâsına anlaşılabileceği üzere; buradaki özellik dolayısıyla, **"SADECE"** anlamında kullanılmıştır.

Evet, **"İLLÂ"** kelimesi, **"ALLÂH"** kelimesiyle bir arada kullanıldığı zaman, kesinlikle **"SADECE"** anlamında algılanmak zorundadır, zira **"ALLÂH"**tan gayrı vücud sahibi yoktur ki, **"ALLÂH"** ona kıyaslansın veya o şeyle benzer kefeye konarak **ona nispetle** tarif edilsin!.. Bu

hususu da geniş şekilde **"HZ. MUHAMMED NEYİ OKUDU?"** isimli kitabımızda açmaya çalıştık...

İşte bu gerçek dolayısıyladır ki, **"İLLÂ"** kelimesi **"ALLÂH"** ismiyle yan yana kullanıldığı zaman bunu daima **"SADECE"** kelimesiyle tercüme etmek zorundayız.

Nitekim bu mânâ İngilizceye tercüme edilirken **"There is no God BUT ALLÂH"** şeklinde değil;

"There is no God ONLY ALLÂH"

Şeklinde tercüme edilmelidir... Ki böylece, **İslâm Dini**'nin getirmiş olduğu **VAHDET, TEKLİK** inanç veya düşünce sistemi fark edilebilsin.

Evet, sadece **"ALLÂH"** vardır ki, **"O ALLÂH, tapılacak bir tanrı değildir"** anlamı mevcuttur bu açıklamada... Çünkü başta, kesin olarak **"LÂ İLÂHE"** yani **"tapılacak TANRI yoktur"** hükmü veriliyor!

Öyle ise **"ALLÂH"** İsmi ile **İşaret Edilen**, insanın dışında, ötesinde; ve hatta bu var gördüğümüz varlıkların dışında ve ötesinde tapınılacak bir **TANRI** değildir!

Bu takdirde **"tapınma"** nedir, **"kulluk"** nedir?..

"Tapınma" ve "kulluk"...

Burada öncelikle üzerinde durmamız gereken konudur **"tapınma"** ve **"kulluk"**; bu kelimelerin anlamı nedir?..

"TAPINMA" kelimesi bir **"tanrıya"** bağımlı olarak kullanılır. Tapınılan ve tapan **ikilisinin** mevcudiyetine bağlı olarak **"tapınma"** olayı söz konusu olur.

"Sen" varsındır... "Sen"in bir de **"tanrın"** vardır!.. Ve sen, bu tanrına tapınırsın!.. Yani **"tapınma"** denilen olay, iki ayrı varlık arasında geçerli olan bir davranış türüdür... Tanrıya, gökteki veya yerdeki herhangi bir tanrıya inanan kişinin, bu mânâda ortaya koyduğu

çeşitli davranışlara verilen isimdir **"tapınma"... "Sen"**in ona yönelik yaptığın fiiller!..

Nitekim **Kelime-i Şehâdet**'teki **"ABDU HÛ" kelimesi, "Abdiyet-kulluk"un "Hüviyete"** yani **"Hû"**ya zorunlu olarak yapılmakta olduğunu açık seçik göstermektedir.

"KULLUK" kelimesinin anlamına gelince;

Birimin, varoluş gayesine ve programına göre, davranış ortaya koyuşunun adıdır "kulluk".

Nitekim **Zâriyat** Sûresi'nin 56. âyetinde bu gerçek şöyle vurgulanmaktadır:

"BEN CİNİ VE İNSİ YALNIZCA (Esmâ özelliklerimi açığa çıkarmak suretiyle) **KULLUK ETMELERİ İÇİN YARATTIM!"** (51.Zâriyat: 56)

Elbette ki, "ALLÂH" adıyla işaret edilenin, bu gayeyle yarattığı varlıkların, varoluş gayeleri dışına taşmaları asla mümkün değildir! Çünkü bu âyette bir hüküm ve sonucuna işaret edilmektedir.

Ayrıca burada hemen şu âyetle işaret edilen mânâyı dahi hatırlamalıyız:

"...HAREKET EDEN HİÇBİR CANLI YOKTUR Kİ ONUN 'Bİ'NASİYESİNDE (alnında-beyninde var olarak/beyninden) **TUTMUŞ OLMASIN** (Fâtır'ın beyni programlaması)**..."** (11.Hûd: 56)

Nitekim **Fâtiha** Sûresi'ndeki, **"Sana kulluk ederiz"**in anlamı; **"Senin bizi varediş gayene ve programlamana göre ne gerekiyorsa onu yerine getirmek suretiyle görevimizi yaparız"** demektir bu anlamda.

Ayrıca,

"KUL KÜLLÜN YA'MELU ALÂ ŞAKILETİHİ" deniyor âyeti kerîmede... Yani:

"DE Kİ: 'HERKES YARATILIŞ PROGRAMI (fıtratı - şâkılesi) **DOĞRULTUSUNDA FİİLLER ORTAYA KOYAR!'..."** (17.İsra': 84)

"FÂTIR"ın kendi dilediği mânâlara uygun sûretleri ve bu sûretlerin birimlerini, varediş gayesine uygun olarak şekillendirmesi sonucu; onların da **fıtratları** (varediliş programları) gereği bu fiilleri ortaya koymaları, **kulluk**larıdır.

Özde, **tâat ve ma'siyet** farkı olmaksızın tüm birimlerin tüm davranışları, **kullukları**dır.

Kulluğun türüne ise **"tâat"** veya **"ma'siyet"** adları verilmiştir ki; yukarıda izah ettiğimiz üzere, hepsi de esasen **kulluk**tur.

"Yedi semâ (yedi bilinç mertebesindeki tüm yaratılmışlar)**, arz** (bedenler) **ve onların içindekiler O'nu tespih eder** (Esmâ'sının özelliklerini açığa çıkaran işlevleriyle her an hâlden hâle dönüp dururlar)**! Hiçbir şey yok ki, O'nun Hamdı olarak, tespih etmesin! Fakat siz onların işlevini anlamıyorsunuz!.."** (17.İsra': 44)

Âyeti, varlıktakilerin tümünün, anlatılan biçimde **kulluklarını** yerine getirdiklerini ifade etmektedir.

Bir diğer ifadeyle; birimin, kendi özünü ve orijinini tanıma çalışmalarının, faaliyetlerinin adıdır **"tâat"** olan kulluk!.. Kendi özündeki hazineden mahrum kalmaya ve pişmanlıklara dönük olan fiillerin adıdır **"ma'siyet"** olan kulluk!

Netice... **"Kulluk"**; varoluş gayesine uygun davranışları ortaya koymaktır... **"Tapınma"** ise, bir birimin, var sandığı bir **"tanrıya"**, dilediği bir biçimde yönelerek, zamanın belli bir bölümünde prestij etmesi ve ondan bir şeyler ummasıdır.

Sonuç...

"TANRI"YA TAPINILIR; "ALLÂH"A KULLUK EDİLİR!..

Peki öyle ise... **"ALLÂH"**a **"kulluk"** neden ve nasıl yapılmaktadır?..

Bunu anlayabilmek için önce **"ALLÂH"**ın **"AHAD"** oluşunun mânâsını kavramak gerek!

"ALLÂH"ın **"AHAD"** oluşunu şayet iyice idrak edersek, görürüz ki (basîretle), bir **ALLÂH**, bir de de yanı sıra kâinat gibi iki ayrı yapı mevcut değildir!

Yani, bir **"ALLÂH"** var, bir de âlemler mevcut; değil!

Başka bir deyişle; bir içinde yaşadığımız âlemler, kâinat mevcut; bir de bunların ötesinde, bunlardan ayrı, bunların dışında bir "TANRI mevcut" anlayışı, tümüyle bâtıldır!

Hz. MUHAMMED'in açıkladığı **"ALLÂH"**, bir **TANRI** değildir!

Hz. MUHAMMED'in açıkladığı **"ALLÂH"**, **AHAD**'dır!

Hz. MUHAMMED'in açıkladığı **"ALLÂH"**, sonsuz mânâlara sahip olup, her an bunları seyir hâlindedir!..

Bu **"SEYR"**in mahalli de, **"Esmâ âlemi"**dir!..

ZÂT'ı itibarıyla **Vâhid-ül AHAD...**

Sıfatları itibarıyla **HAYY, ALİYM, MÜRİYD, KAADİR, SEMİ', BASIYR, KELİYM**'dir.

Kendisinde bulunan özellikleri itibarıyla, sayısız mânâlara sahiptir ki; bunların bir kısmı gene **Hz. Muhammed** tarafından **"Esmâ ül Hüsnâ"**da açıklanmıştır.

"Efâl âlemi" denen fiiller âlemi ise... Buna, "tüm varlıklarıyla, o varlıkların algılayabildiği evren" de denebilir.

"Efâl âlemi" denen fiiller âlemi, yani meleklerin, cinlerin ve insanların da içinde yer aldığı kâinat ise bu varlıkların **algılama araçlarına, duygularına göre** mevcut olup; **ALLÂH'ın "İLMİNDE"**, **ALLÂH'ın "İNDÎNDE"** mevcut **"İLMÎ SÛRETLER"**dir.

Ya da başka bir ifade tarzıyla, var olan her şey, hakikatte **"İLMÎ SÛRETLER"**dir... **"Ki bunlar asla vücud kokusu almamışlardır"** hakikat ehline göre...

Kısacası, yaşadığımız kâinata ait olarak bilinen her şey, gerçekte vücud, varlık sahibi olmayıp; sadece ve sadece **"ALLÂH'ın İLMİNDE"** mevcut, basit anlayışımıza indirgenmiş ifadesiyle **"hayal olan"** varlıklardır!..

İNSAN, hangi devirde yaşarsa yaşasın; beş duyu ile algıladığı verilere dayanarak, hangi ilme sahip olursa olsun, varlığın ORİJİNİNİ-HAKİKATİNİ asla hissedemez!..

Beş duyu ilmi, sizi makrokozmosta ya da mikrokozmosta sayısız uzaylara ve boyutsal evrenlere sürükler!.. Beş duyu ilmiyle yıldızlardan galaksilere, galaksilerden karadeliklere, karadeliklerden akdeliklere, akdeliklerden yeni evrenlere sürüklenir; hep **ÖTEDE BİR TANRI** yanılgısı içinde yaşar gidersiniz!..

"RUH İNSAN CİN" isimli kitabımızda, günümüz insanının **"UZAYLI VARLIK"** dediği, eski dildeki ifadesiyle **"CİN"** denen varlıkların, insanları aldatma ve gerçekten saptırma yollarını anlatırken, bu yollardan birinin de çeşitli **"Din'den"** veya **"HAKK'tan"** görüntülerle, fikirlerle, insanı **"ALLÂH"**tan mahrum etmek olduğuna değinmiştik... Bilvesile, burada da aynı noktaya mevzumuz yönünden değinmek istiyorum...

"UZAYLI" sanılan bu varlıklar ya da İslâm'daki adıyla **"CİNLER"**, iki konuda kesinlikle yetersizdirler ve ilişkide oldukları insanları da bu iki konudan daima uzak tutmaya çalışırlar... Ki bu iki konu; **ALLÂH'ın AHAD** oluşu ve **KADER** konularıdır!..

Zaten, **KADER** olayı, **ALLÂH'ın AHAD** oluşunun doğal sonucudur!

İslâm'ın **"Tevhid"** inancı, yani Hz. **Muhammed**'in açıkladığı inanç sistemi; **TAPILACAK TANRI OLMADIĞI, ALLÂH'ın AHAD olduğu ve bu yüzden bir TANRI'nın mevcut olmadığı**; insanların, bütün yaşamları

boyunca kendilerinden meydana gelecek fiillerin neticelerine katlanacağı esasına dayanır!

Nitekim **Kur'ân-ı Kerîm**'in çeşitli âyetlerinde hep, insanın bilfiil kendi çalışmalarının, yaptıklarının karşılığını alacağı şöyle vurgulanır:

"İnsan için yalnızca çalışmalarının (kendisinden açığa çıkanların) **sonucu oluşacaktır!"** (53.Necm: 39)

"Muhakkak ki siz o feci azabı tadıcılarsınız! Yaptıklarınızın sonucundan başka bir şey yaşamazsınız!" (37:Sâffât: 38-39)

"...Yaptıklarınızdan başkası ile cezalandırılmazsınız (yaptıklarınızın sonuçlarını yaşarsınız)**!"** (36.Yâsiyn:54)

"Her birinin, yaptığı amellerinden (oluşan) **dereceleri vardır. Tâ ki onlar, haksızlığa uğratılmaksızın amellerinin karşılığını tam görsünler."** (46.Ahkaf: 19)

Yukarıdaki âyetlerde de görüldüğü üzere; insan, Dünya'da yaptığı **çalışmalarının karşılığını göreceğine** göre, acil olarak ilk yapması gereken şey ölüm ötesi yaşamın ne olduğunu araştırarak **"ALLÂH"**ın ne olduğunu idrak etmektir... Zira, **"DİN"** konusunun temel taşı, **"ALLÂH"** kavramıdır.

Öncelikle ve kesinlikle şunu belirtelim ki, kim **"ALLÂH"** isminin mânâsını anlamamışsa, mevcudatın yapısını öz değeriyle bilmesine asla imkân yoktur!

Esasen, evrenin ve insanın yapısını dahi, ancak, **"ALLÂH"**ın ne olduğunu anlayabildikten sonra kavramak şansına sahibiz. Aksi hâlde, lokalize değerlendirmelerle yetinmek zorunda kalacak ve konunun özünden mahrum olacağız!

Öyle ise, bu gerçeği fark ederek, şimdi, **"İHLÂS"** Sûresi'nde **"ALLÂH"**ı anlatan ve hepsi de âdeta birer şifre olan kelimeler üzerinde duralım, anlayışımız ölçüsünde...

3

"İHLÂS SÛRESİ"NİN AÇIKLAMASI

Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'a "ALLÂH nedir?" diye soranlara cevap bizzat **"ALLÂH"** tarafından veriliyor Kur'ân-ı Kerîm'de, **"İHLÂS"** Sûresi'nde:

"De ki, O ALLÂH AHAD'dır; ALLÂH SAMED'dir; LEM YELİD ve LEM YÛLED'dir; ve LEM YEKÛN LE HÛ KÜFUVEN, AHAD'dır!"

"Hz. Muhammed'in açıkladığı ALLÂH"ın ne olduğunu açıklayan bu sûrede öncelikle, kelimelerin geniş mânâsı üzerinde duralım... Ve sonra da bu mânâların getirmekte olduğu sonuçlar üzerinde düşünmeye başlayalım...

"ALLÂH AHAD"dır... Yani, sınırsız, sonsuz, cüzlere ve zerrelere bölünmesi söz konusu olmayan **TEK**'tir.

Şimdi bu ifadeyi anlamaya çalışalım:

Şu Dünya üzerinde normal şartlarda yaşayan her insan, algıladığı mevcudatı beş duyu ile değerlendirir. Bu yüzden de bütün insanlar

arasında ölçü taşı, beş duyudur!.. Bunun sonucu olarak en-boy-derinlik ölçüleri ile kabul ettiğimiz bir evrende yaşadığımızı düşünürüz...

Bu yüzden de genelde, kafamızdaki **"TANRI"** her ne kadar **"her yerde mevcut"** ise de; fiiliyatta, belli boyutları ve mekânı olan bir **"TANRI"**dır!

Oysa...

Bize tarif edilen **"ALLÂH"**; bölünmesi parçalanması, cüzlere ayrılması mümkün olmayan, **"BİKÜLLİ ŞEY'İN MUHİYT"** yani **"Şeyin kendisi olarak şeyi ihâta eden"**, sonsuz, sınırsızdır!..

Burada çok önemli bir hususu daha açıklığa kavuşturmak isterim...

Esasen bu konuyu da daha geniş boyutlarıyla **"HZ. MUHAMMED NEYİ OKUDU?"** isimli kitabımızda izah ettiğimiz için, burada özetle vurgulamak istiyorum...

Türkiye'deki en mükemmel tefsir olan, Diyanet'in bastırtmış olduğu, **Elmalı Hamdi Yazır**'ın hazırladığı, **"HAK DİNİ KUR'ÂN DİLİ"** isimli 9 ciltlik eserin 1. cilt 42 ve 43. sayfalarında **"<u>B</u>"** harfinin mânâsıyla ilgili olarak özetle şu bilgi vardır:

"Eazımı müfessirin diyorlar ki... 'BA'nın buradaki mânâyı ilsakı, ya MÜLÂSEBET ve MUSAHEBET veya istianedir... Bu tevile göre ('B' ile başlayan) besmelenin meâli 'ALLÂH'ı Rahmânı Rahiym <u>namına</u>' demek oluyor ki; bu da *'B'de **<u>MÜLÂBESE</u>** mânâsına râcidir. Bunun hâsılı, bir niyâbet itirafıdır.* ***Bir işe başlarken , 'filan namına' demek, 'ben bunu ona izafeten, ona hilâfeten, onu temsilen, <u>ONUN BİR ALETİ</u> olarak yapıyorum; bu iş hakikatte benim veya başkasının değil*** *<u>ancak onundur</u>'* ***demek olur. Bu da vahdet-i vücud mülâhazasına râci bir fenâfillâh hâlidir."***

Bu konuda son devir çelebilerinden değerli mutasavvıf Ahmed Avni Konuk da Fusûs şerhinde (Marmara Üniversitesi İlâhiyat Fak. Yay. Cilt

2 Sayfa 191), **“<u>B</u>”** harfiyle alâkalı olarak kısaca şöyle der:

<u>“Bİ İBADİHİ’ deki ‘Ba’ mülâbese içindir... Demek ki, ALLÂH Zü’l-Celâl ibadının kisve-i taayyününe bürünüp zâhir olmuştur”!..</u>

“B” harfinin sırrını açıklayan, bu mânâyı kavrayabildiysek eğer...

Şimdi bu tanımlamayı iyi düşünelim...

Cüzlere, zerrelere bölünüp parçalanması mümkün olmayan **“AHAD”**, ya sonlu sınırlı bir “Bir”dir; ki bu takdirde evrenin herhangi bir yerinde oturmaktadır(!); ya da sonsuz, sınırsız, cüzlere ayrılmaz **TEK**’tir ki, bu takdirde de ancak ve sadece, tekrar ediyorum ancak ve sadece **“<u>KENDİSİ</u>”** mevcuttur!

“AHAD” olan **“ALLÂH”** **<u>İsmiyle İşaret Edilen</u>** dışında ve yanı sıra herhangi bir varlığın mevcudiyetini ileri sürmek önce akıl ve mantığa, sonra da izan ve insafa sığmaz!

Düşünelim...

Şayet **“ALLÂH** İsmiyle **<u>İşaret Edilen</u>”**den ayrı, **“ALLÂH”**ın dışında bir varlık var ise... Bu varlık ile **“ALLÂH”** arasındaki sınır neredidir?.. Bu sınırı nerede çizeceksiniz?..

Ya var olan, mevcut, sınırsız-sonsuz TEK’tir, ikinci bir varlık yoktur!..

Ya da sınırlı sonlu, evrenin içinde bir yerde veya evrenin dışında MEKÂNI OLAN bir TANRI mevcuttur(!)?..

Burada idrak edilmesi en önemli olan şey, **“SINIRSIZLIK-SONSUZLUK”** kavramıdır.

Şimdi bu **“sınırsızlık-sonsuzluk”** kavramını en-boy derinlik olarak değil, **boyutsal olarak** kavramaya çalışalım...

4

BEŞ DUYUDAN KAYITSIZ DÜŞÜNELİM!

Bize göre, yani beş duyulu birimlere göre, içinde yaşadığımız bir evren; ve gene bize göre makro-mikro sayısız âlemler mevcuttur... Ancak dikkat edelim, bütün bunlar, hep, **gözle algıladığımız verilere göre**, böyledir!

Oysa...

Şu içinde bulunduğunuz mekânı alsalar, tavanını açarak, altmış milyar defa büyütme kapasitesi olan elektron mikroskobunun lâmına oturtsalar...

Ve sonra da siz geçip o mikroskobun üzerinden, az önce içinde bulunduğunuz mekâna baksanız...

Acaba ne görüyor olacaksınız?..

Bir milyar defa büyütme ile biz bir cismi değil, o cismin atom bileşenlerini görürüz!.. Hele, bu sayı 60 milyara ulaştığında... Gözümüzde bütün insanlar, eşyalar, koltuklar, yazıhaneler veya

odadaki diğer cisimler tamamıyla kaybolacak; beynimizin vereceği hüküm tümüyle değişecektir!.. Ve...

Gayrı ihtiyarî ağzımızdan şu sözler dökülecektir; **“Aaa, burada hiçbir şey yokmuş!.. Şuraya bak, sadece atomlardan, onların çevresinde dönen elektronlardan başka bir şey göremiyoruz!.. Peki nereye gitti bunca insan ve eşya!??”**

Bu konuşmayı yapan beyin, az önce, mikroskoba bakmadan evvel, burada insanlar ve eşyalar var diyen beynin ta kendisidir! Beyin aynı beyindir de, değişen sadece algılama boyutu ve algılama aracına getirilen ek kapasitedir!

Demek ki beyin önce, mevcut algılama aracına göre çeşitli şekillerde ve insanların varlığına dair hükümler verirken; algılama aracının kapasitesi genişletildiği anda, bu hükmünü değiştirerek, burada atomlardan, çekirdek etrafında dönen sayısız elektronlardan başka birşey yok şeklinde yargıya varmaktadır!..

Acaba, biz, bu güçlendirilmiş mercekler dizini ile yani elektron mikroskobu ile yaşamak, böyle doğup böyle ölmek zorunda olsaydık... Şimdi hâlâ, bugün varlığını iddia ettiğimiz şeylerin mevcudiyetini iddia edebilecek miydik?.. Yoksa, üzerinde yaşadığımız Dünya’nın, uzayın ve algıladığımız her şeyin, atomların bileşmesinden meydana gelmiş tek bir yapı olduğunu mu savunacaktık?..

Şayet beynimiz; altmış milyar büyütme kapasitesine sahip bir elektron mikroskobu yerine, on trilyon defa büyütme kapasitesine sahip bir elektron mikroskobu ile evrene bakmak durumunda olsaydı; biz, gene ayrı ayrı cisimlerin, insanların varlığından söz edebilecek miydik?..

Yoksa, algılayacağımız, mevcut, bölünmez, parçalanmaz, süregiden sonsuz, sınırsız **TEK** mi olacaktı?..

Şayet anlatmak istediğim bu hususu size ulaştırabildimse...

Geldiğimiz bu noktada size izaha çalışacağım şey şudur:

GERÇEKTE, mevcut olan tek, bölünmez, parçalanmaz, sınırsız-sonsuz olan **TEK**'tir!.. **AHAD**'dır!.. Eşi, misli, benzeri, mikro ya da makro planda kendisinin dışında hiçbir şey olmayan **"ALLÂH AHAD"**dır!

Ancak biz, mevcut algılama araçlarımıza bağımlı olarak, o **TEK** yapıyı, *çok parçalardan oluşmuş bir bütün gibi değerlendirme yanılgısı içindeyiz...* Çünkü, beynimiz kesitsel algılama araçlarına göre hüküm vermekte!..

Oysa beyin, kesitsel algılama araçlarının yani beş duyusunun son derece sınırlı değerlendirme kapasitesiyle kayıtlı kalmasa... Bu sınırlar içinde algıladığı verileri, yalnızca, evrendeki sayısız varlıklardan birer kesit veya birer örnek kabul etse...

Sonra derin bir tefekkür ile, algılayabildiği örneklerden, daha nelerin mevcut olabileceğini tespit edebilse... Ve sonra, onların yapısal derinliklerine doğru, boyutsal bir seyahat yaparak, evrensel öz ile karşılaşsa... Ve nihayet kendi **"ben"**liğinin dahi o evrensel **"öz"** içinde **"yok"** oluşunu fark edebilse...

İşte bu işin çok önemli birinci yanı!

Konunun ikinci önemli yanı da şurası...

Hz. MUHAMMED'in açıkladığı "ALLÂH", "AHAD" yani sınırsız-sonsuz, zerrelere ayrılmaz olduğuna ve bu durum her yöne ve her BOYUTA şâmil bulunduğuna göre; bu takdirde, O'nun varlığı yanı sıra var olabilecek ikinci bir varlık, nerede, hangi BOYUTTA veya hangi başlangıç noktasında O'nun varlığına bir sınır çizerek, kendine yer açabilecektir?!!

"AHAD ALLÂH" dışında var kabul edilecek ikinci bir varlığın, TANRI'nın yeri neresidir?..

"ALLÂH"ın içinde mi, yoksa dışında mı?!!

5

"ALLÂH", MERKEZİ OLMAKTAN BERÎDİR!

"ALLÂH", sonsuz-sınırsızdır, dedik...

"ALLÂH"ın sınırsız-sonsuz oluşu dolayısıyla bir MERKEZİ olması da muhaldir!..

Bir şeyin merkezi olması için, onun sınırları olması, bu sınırların köşelerinin kesiştiği noktanın da merkez kabul edilmesi gerekir...

Hâlbuki, **"ALLÂH"**ın sınırı yoktur!..

Sınırı olmayan şeyin, merkezi de olmaz!..

Merkezi olmayan şeyin özü, içi ve dışı da olmaz!..

Bizim beş duyusal yaşamımıza ve beş duyudan ileri gelen madde kabulümüze göre, bir nesnenin içi ve dışı vardır; özü vardır kabuğu vardır!.. Oysa, merkezi olmayan şeyin özü ve kabuğundan, içi ve dışından söz edilemez!..

Nitekim bu mânâ **Kur'ân-ı Kerîm**'de bir âyette şöyle vurgulanmaktadır:

"HÛ ve'l evvelü vel âhiru ve zâhiru vel bâtın"; "O, EVVEL, ÂHİR, ZÂHİR, BÂTIN'dır."

Yani, **Zâhir, Bâtın, Evvel ve Âhir** diye bildiğin hep **"O"**dur!.. Bunlar, gerçekte, **TEK** aynı şeydir!.. Yani, **zâhir ve bâtın** diye iki ayrı şey yoktur; bu ayrılığı sen uyduruyorsun!.. **Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın** kelimeleriyle işaret ettiğin şey hep **"O"**dur!..

Sen, **"O"**na, ister **"Zâhir"** de, ister **"Bâtın"** de, ister **"Âhir"** de, ister **"Evvel"** de; dediğin, işaret ettiğin, tarif ettiğin hep **"O"**dur!..

Zira, **"zâhir-bâtın"** ayırımı senin **beş duyundan** kaynaklanmaktadır!.. Beş duyu ile algılayabildiğine **"zâhir"** diyorsun, algılayamadığına **"bâtın"**!..

Oysa altı, yedi, on iki duyuyla algılama durumunda olsaydın, senin için zâhirler de değişecekti, bâtınlar da!.. Ve sen, bugün zâhir dediğine bâtın; bâtın dediğine de zâhir demek durumunda olacaktın.

"ALLÂH" ismi ile işaret edilen ise sınırsız-sonsuz **TEK** olması hasebiyle, **"ZÂHİR","BÂTIN"** kavramlarından berîdir, münezzehtir!.. Bu anlatımlar, senin **kabullerine GÖRE** yaklaşımlardır!

Evet, merkezi, içi-dışı, zâhiri-bâtını, başı-sonu olmayan; bu gibi anlamlardan ve oluşlardan berî olanın, bir yerde son bulup, o noktadan sonra ikinci bir varlığın başlamasından söz edebilir misiniz?.. Elbette hayır! İşte, bu yüzden fark ederiz ki, düşünülebilen, hayal edilebilen her noktada, tüm özellikleriyle ve **"ZÂT"**ıyla ve dolayısıyla tüm özellikleriyle ancak ve ancak, sadece ve sadece KENDİSİ, yani, **"AHAD"** olan **"ALLÂH"** mevcuttur!

"O"nun dışında, ikinci bir varlığın vücudundan söz eden ise, tümüyle derin düşünce yetersizliğinden doğan yanılgı içerisindedir!.. Ki bu durumun dindeki adı da, **"ŞİRK"**tir!

6

“ALLÂH”IN TECELLİSİ YOKTUR!

Gelelim, gene çok önemli olan bir başka noktaya...

Düşünebildiğimiz ve düşünemediğimiz her noktada, tüm özellikleri ile sadece kendisi var olduğuna göre; **TECELLİSİ DE OLMAZ!..**

“Tecelli”; görünme, belirme, açığa çıkma gibi anlamlarda kullanılır... Oysa, bütün bu ifadelerden anlaşılan, iki ayrı varlıktır!

Hâlbuki biliyoruz ki, var olan **TEK**’tir ve olup biten her şey O **“TEK”**te olup bitmektedir!

Bu durumda **“O”**nun **“tecelli”**sinden söz edilebilir mi?..

“Tecelli” kelimesi, ifade yetersizliğinden dolayı kullanılmakta olan bir kelimedir. **Hakiki mânâda, karşılığı yoktur!**

Zira, gerçekten bir tecellinin var olabilmesi için, önce bir merkez, bir öz, bir cevher olması ve buradan da **“tecelli mahalline”** uzanan ya da yansıyan mânâlar olması icap eder!.. Mesela, Güneş’in merkezinden uzaya yayılan ışınlar gibi...

Yani, **“ALLÂH”**ın da bir merkezi olmalı ki, oradan **“tecelli”** eden mânâlar kabul edilebilsin!.. Bu muhaldir!

"ALLÂH"ın bir merkezi, lokalize olduğu bir yeri mevcut değildir ki, oradan herhangi bir yere tecellisinden söz edilebilsin... Tecelli için, bir çıkış merkezi gereklidir... Çıkış noktası olmadığı zaman ise **"tecelli"** kelimesi anlamını yitirir!

"TECELLİ" kelimesinin bu kabulleniş ve anlatım ötesindeki gerçek anlamı ise şudur:

"Allâh" adıyla işaret edilenin, ilminde, isimlerinin özelliklerini seyir sırasında, bu isimlerin mânâlarının Efâl âlemi olarak seyrine verilen <u>ilmindeki projeksiyonun</u> adıdır.

Geçmişte çeşitli zâtlar tarafından **"tecelli"** kelimesi kullanılmıştır. Bizim de 1967 senesinde çıkan bir kitabımızın adı **"TECELLİYÂT"**tır. Bu da genel kullanım içinde yer almıştır. Ayrıca, bu konuyu kavramaya istidat ve kabiliyeti olanları öz anlama yaklaştırabilmek için gene böyle yardımcı kelimelere gerek duyulur.

Evet, bu hususu da böylece vurguladıktan sonra şimdi beraberce araştırmamıza devam edelim... **"ALLÂH"**a tapınılır mı?.. **"ALLÂH"**a kim tapınacaktır?.. Hz. **Muhammed**'in, **"ALLÂH"** ile ilgili olarak, bir soruya verdiği cevabı hatırlayalım burada:

"ALLÂH var İDİ ve O'nunla beraber hiçbir şey yok İDİ!"

Bu tanımlamayı duyanlar, Hz. **Muhammed**'in **"İlmin kapısı"** olarak nitelendirdiği Hz. **Âli**'ye koşarak sözcükleri aynen naklediyorlar ve ondan bir açıklama bekliyorlar...

Hz. **Âli** şu öz cümle ile cevap veriyor:

"El an kemâ kân!"

Bu cümleyi şöyle tercüme edebiliriz:

"Hâlâ, o andaki gibidir!"

Bu ilk anda anlaşılan yönüyle demektir ki; **"O anda öyle idi, o andan bu an'a kadar geçen zamanda hiçbir şeyi değiştirmedi; hâlâ**

da öyledir!..”

Veya konuya biraz daha vukuf sahibi bir kişi olarak, şöyle de bakma imkânına sahip olabiliriz:

“El an” ifadesindeki **“el”** Arapçadaki anlamıyla **“harfi tarif”**tir... Yani İngilizcedeki **“The”** kelimesinin karşılığıdır. “Rastgele bir şey değil, herkesin bildiği bir şey” anlamında olarak kullanılır.

Mesela “kitap” dediğinizde, herhangi bir kitap anlaşılır... Ama bu kitap kelimesinin başına “el” ya da “The” kelimesini getirdiğiniz zaman, bu, sizin ve karşınızdakinin bildiği, üzerinde mutabık olduğunuz bir kitap anlamına gelir.

İşte buradaki **“an”** sözcüğünün başına **“el”** gelmesi, o bilinen mahut **“<u>an</u>”** anlamını getirir... Dolayısıyla da yukarıdaki cümleyi şöyle anlayabiliriz:

“İçinde bulunduğumuz an, O işaret edilen ‘an’dır!”

Yani, **<u>yaşamakta olduğumuz “şu an”, “ALLÂH”ın var olup, “O”nun yanı sıra hiçbir şeyin var olmadığı “an”ın ta kendisidir!</u>**

Esasen burada kesinlikle bilmemiz zorunlu olan şu husus da vardır: “**Zaman” kavramı; yaratılmış, yani sonradan olmuş mahlûklar için geçerli olan bir kavramdır.**

Yaratılmış olanların başı-sonu, geçmişi, hâli ve geleceği vardır... Oysa **“ALLÂH”** geçmiş ve gelecek zaman kavramlarından münezzehtir!

İş bu sebeple de, **“ALLÂH”** için; geçmişte bu hâldeydi ama şimdi artık o hâlde değildir, asla ve kesinlikle denemez!

“ALLÂH”, daim bâkî hep aynı kemâl üzeredir.

Bu yüzden dahi, **“ALLÂH”** ismiyle işaret edilen için şayet **“İDİ”** ekiyle bir husus anlatılmaya çalışılmışsa anlatımda; biz bunu asla geçmişe mâl etmeyip; **“zaman”** kavramından berî olarak, **<u>daim bâkî böyledir</u>** diye anlamak zorundayız.

İşte, eğer bu hususu kavrayabilirsek, şunu fark ederiz;

İçinde bulunduğumuz, **"an"**dır ki, o **"an", "ALLÂH"** ismiyle işaret edilenin var olup, kendisiyle beraber hiçbir varlığın olmadığı o **"an"**dır!

Dolayısıyladır ki...

"ALLÂH"tan meydana gelmiş hiçbir şey yoktur!"

Peki bunu nasıl ispat ederiz?.. İşte bunun ispatı **"İHLÂS"** Sûresi'nde mevcuttur!.. Devam edelim, **"İHLÂS"** Sûresi'ni anladığımız kadarıyla açıklamaya...

"ALLÂH", "AHAD" olduğuna göre... Kendi varlığı yanı sıra ikinci bir varlıktan söz edilemez! Ve gene, **"O"**nun zerrelere ayrılması şeklinde zaman boyutuna girmesi de söz konusu değildir.

Zira, **"AHAD"** için, ancak ve ancak tek bir **"AN"** geçerlidir ki buna da **"DEHR"** kelimesiyle işaret olunur.

"DEHR BENİM!"

"DEHR", "AHAD"ın kendi kendine olduğu **"AN"**ın adıdır.

"ALLÂH SAMED'dir"...

"SAMED" kelimesinin anlamında derinlemesine bir araştırma yaparsak, şu mânâlar ile karşılaşırız bilebildiğimiz kadarıyla:

"Hiç boşluğu olmayan, eksiksiz, gediksiz, deliksiz, nüfuz edilemeyen... Bir şey girmez, bir şey çıkmaz!.. Som..." Hani som altın deriz ya, işte öyle... Yani bir diğer ifade ile **"sırf"**!

Abdullah İbni Büreyd'den gelen bir rivayete göre:

"Es Samedillezî lâ cevfe leh"[1]

Görüldüğü gibi, bütün bu mânâlar esas itibarıyla **"AHAD"** isminin mânâsını bütünleyen açıklamalar şeklindedir.

Hiç boşluğu olmayan, eksiksiz, kusursuz, gediksiz, deliksiz, içine nüfuz edilmesi muhal, sırf, salt, bir şey girmesi ya da çıkması

söz konusu olmayan, sınırsız, sonsuz, cüzlere bölünmesi mümkün olmayan, cüzlerden, zerrelerden meydana gelmiş olmayan "TEK" yani "AHAD"!

Bu ifadelerin tarif ettiği **"ALLÂH"**ı anlamaya çalışalım... Yoksa, hayalimizde yarattığımız TANRI'ya tapmaktan asla kurtulamayız ve bu durumda şu âyetin tarif ettikleri arasına gireriz:

"ALLÂH'ı hakkıyla takdir edemediler..." (6.En'am: 91)

Bu mânâ ile birlikte... **"SAMED"**, ayrıca, **"ihtiyaç kavramından berîdir"** anlamına dahi gelir. Yani, **"ALLÂH"** her türlü ihtiyaç kavramından berîdir!

Esasen zaten, kendisinin dışında mevcut olan bir şey yoktur ki, O'nun herhangi bir şeye muhtaç olabileceği düşünülsün! Burayı anlayabildiysek bu defa şu soruların cevabını araştıralım; **"AHAD"** olan, Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **"ALLÂH"** nereden gelmiştir?..

"AHAD" olan, Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **"ALLÂH"**tan bu evren ya da sayısız canlılar nasıl meydana gelmiştir?.. Yani doğurmuş mu?..

İşte bu soruların cevabı gene "**İHLÂS** Sûresi"ndeki şu vurgulamadadır:

"LEM YELİD ve LEM YÛLED" ...

7

"ALLÂH DOĞURMAMIŞTIR" NE DEMEKTİR?

Acaba burada anlatılmak istenen, bizim dilimizde basit olarak kullandığımız **"doğurma"** olayı mıdır?..

"Doğurma", az önce de ifadeye çalıştığımız gibi, bir varlığın, kendinden, kendi özelliklerine sahip ikinci bir varlığı meydana getirmesi, anlamında kullanılır. **"Doğuran"** her şey, kendi özelliklerine sahip ikinci bir ***"kendi gibi"***yi kendinden meydana getirir.

Ancak açıklanmaktadır ki, **"ALLÂH DOĞURMAMIŞTIR!"**

Öyle ise **"ALLÂH DOĞURMAMIŞTIR"** uyarısı hangi mânâlarda anlaşılacaktır?

İlk anlayacağınız, en basit mânâsıyla şudur:

"ALLÂH", kendisinden, ikinci bir varlık meydana getirmemiştir! Ya da başka bir ifade şekliyle; **"ALLÂH"**ın varlığından meydana gelmiş

ikinci bir varlık mevcut değildir! Çünkü O, cüzlere, zerrelere bölünmesi parçalanması mümkün olmayan **TEK**'tir; yani **"AHAD"**dır!

1. Sınırsız-sonsuzdur ki, bu yüzden ikinci bir varlığı kendi içinde veya dışında meydana getirmesi söz konusu olamaz.

2. **"AHAD"** oluşu dolayısıyla cüzlere, zerrelere ayrılmaz; ki, O'ndan meydana gelen ikinci bir parça olsun!

İşte bu yüzden, **"ALLÂH"**tan meydana gelmiş, O'nun doğurduğu, O'nun özellikleri ile de olsa ikinci bir varlığın mevcudiyetinden asla söz edilemez!

Netice...

"ALLÂH", ne başka bir varlık tarafından doğurulmuş yani meydana gelmiştir; ne de O'nun doğurduğu yani O'nun varlığından meydana gelmiş ikinci bir varlık mevcuttur!

Bu arada açıklamadığımız bir husus daha var. Onu da görelim...

8

“ALLÂH DOĞMAMIŞTIR” NE DEMEKTİR?

Şimdi de **“LEM YÛLED”**i anlayalım...

“Doğmak”, bir nesneden, bir canlıdan onun özellikleriyle ikinci bir varlığın meydana gelmesidir... Bu anlamda kullanılır.

“Doğmamıştır” dendiğine göre burada bize şu idrak ettirilmek isteniyor demektir:

“ALLÂH, başka bir varlıktan meydana gelmemiştir!”

“ALLÂH” ismiyle işaret edilenin, başka bir varlık tarafından meydana getirilmesi nasıl düşünülebilir ki?.. Zira O, **“AHAD”**dır!

Yani, sınırsız-sonsuz, cüzlere bölünme kabul etmez **TEK**’tir!

“ALLÂH” ismiyle işaret edileni meydana getirecek bir varlık düşünebilmek için, önce **“ALLÂH”**ın ister yönsel, ister BOYUTSAL bir sınırı olması gerekir ki; o sınırın ötesinde O’nu meydana getirecek ikinci bir varlık olsun!!! Ve sonra da o ikinci varlık kendisinden **“ALLÂH”**ı meydana getirsin!!!

“ALLÂH”, “AHAD”dır!

“AHAD” olan **“ALLÂH”** ise, sınırsız-sonsuz, zerrelere bölünmezdir.

Bu sebeple de, kendisinin bir noktada bitip, o noktadan sonra ikinci bir varlığın başlamasından söz edilemez!

Bu yüzden de **“ALLÂH”**ı meydana getiren, DOĞURAN, ikinci bir varlıktan bahsedilemez; böyle bir şey düşünülemez!

İşte, **“LEM YÛLED”** uyarısının bize anlatmak istediği, anlayışımız kadarıyla budur.

Geldik bu tarif metnindeki son uyarıya...

“LEM YEKÛN LEHU KUFÜVEN AHAD”

“O’nun dengi, misli, mikro ya da makro benzeri mevcut değildir, AHAD’dır.”

Burada şu âyeti de hatırlayalım:

“...LEYSE KEMİSLİHİ ŞEY’A...” (42.Şûrâ: 11)

“İster mikro, ister makro planda O’nun misli olabilecek hiçbir şey mevcut değildir!..”

9

İŞTE "KUR'ÂN"DAKİ "ALLÂH" TARİFİ

Evet, şimdi **"İHLÂS Sûresi"**nde bize anlatılan Hz. **MUHAMMED**'in açıkladığı **"ALLÂH"**ı özetle tekrar edelim...

Bakalım bizim kafamızdaki **"TANRI"** anlayışıyla **Kur'ân-ı Kerîm**'de anlatılan **"ALLÂH"** anlayışı birbirine uyuyor mu?..

"ALLÂH", "AHAD" oluşu dolayısıyla, sınırsız-sonsuz, zerrelere cüzlere ayrılmaktan berîdir!

"ALLÂH", "SAMED" oluşu dolayısıyla öyle bir tümel varlıktır ki, ne kendisine bir varlığın girmesi veya katılması söz konusu olabilir; ne de kendisinden ikinci bir varlığın çıkışı, meydana gelişi! Hiçbir eksiği, noksanı ve bu yüzden de bir şeye muhtaciyeti düşünülemeyecek olandır **"ALLÂH"**!

"ALLÂH", "LEM YELİD" oluşu dolayısıyla, kendisinden meydana gelecek ikinci bir varlığın mevcudiyetinden söz edilemez.

"ALLÂH", "LEM YÛLED" olması dolayısıyla, kendisinin meydana geldiği öne sürülecek ne bir tanrı ne de herhangi bir şey olarak, **ikinci**

bir varlık mevcut değildir.

“LEM YEKÛN LEHU KÜFÜVEN AHAD” oluşu dolayısıyla da mikro ya da makro planda O’nun dengi, misli benzeri ikinci bir varlık yoktur... **“AHAD”**dır!

Bilelim ki, ilâhiyat ile, din ile ilgili bütün konuların başlangıç noktasını **“ALLÂH NEDİR?”** sorusunun cevabı oluşturur...

Bu sorunun cevabını verenler ise, ya hayallerinde tasavvur ettikleri bir **“TANRI”**ya göre konuşurlar; ya da Hz. **MUHAMMED’in açıkladığı “ALLÂH”**a göre düşüncelerine yön verirler.

Biz, Hz. **MUHAMMED’in açıkladığı “ALLÂH”**a göre bu konunun içyüzünü göstermeye çalıştığımıza göre; gene Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm) tarafından yapılan tanımlamalar ile **“ALLÂH”**ı anlamaya çalışalım... Ki böylece **“ALLÂH”**ın, bugüne kadar ve günümüzde bahsedilen **TANRI** ile hiçbir benzerliği olmadığını vurgulayalım!

Yukarıda anlatmaya çalıştığımız **“AHAD”** olan **“ALLÂH”**, gene Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm) tarafından bize ulaştırıldığına göre...

HAYY’dır;

ALİYM’dir;

MÜRİYD’dir;

KAADİR’dir;

SEMİ’dir;

BASIYR’dir; **KELİYM**’dir;

Evet, demek oluyor ki **“AHAD”** olan **“ALLÂH”** adıyla **<u>İŞARET EDİLEN</u>** aynı zamanda yukarıdaki isimlerle açıklanmaya çalışılan vasıfların da sahibidir!

“ALLÂH adıyla işaret edilen AHAD”dır gibi...

“ALLÂH adıyla işaret edilen HAYY”dır; sınırsız-sonsuz, bölünmez, parçalanmaz **“CAN”**dır!..

“ALLÂH adıyla işaret edilen ALİYM”dir; sınırsız-sonsuz, bölünmez, parçalanmaz **“İLİM”**dir!..

“ALLÂH adıyla işaret edilen MÜRİYD”dir; boyutsal sınırsız-sonsuz, cüzlere ayrılmaz **“İRADE”**dir!..

“ALLÂH adıyla işaret edilen KAADİR” dir; sınırsız-sonsuz, bölünmez, cüzsüz, tek bir **“KUDRET”**tir...

“ALLÂH adıyla işaret edilen SEMİ”dir; sınırsız-sonsuz, bölünmez, cüzleri olmayan **“VUKUF”**tur!..

“ALLÂH adıyla işaret edilen BASIYR”dir; sınırsız-sonsuz, cüzleri olmayan, bölünmeyen, mevcut tek **“DEĞERLENDİRİCİ”**dir!..

“ALLÂH adıyla işaret edilen KELİYM”dir; sınırsız-sonsuz, bölünmez, sayısız **“MÂNÂLAR”**dır!..

Evet, bu anlatımı kavramaya çalışırken, şu hususa da çok dikkat etmemiz gerekecektir...

“AHAD” ile **“HAYY”; “ALİYM”** ile **“MÜRİYD”; “HAYY”** ile **“KAADİR”**; ve tüm kompozisyonlarla anlatılanlar, hep aynı, tek, **“ALLÂH” adıyla İŞARET EDİLEN’dir!..**

Yani, bütün bu anlatılanlar ile tarif edilen aynı Tek **“ZÂT”**tır! O Tek **“ZÂT”**ın değişik vasıflarıdır, özellikleridir bu isimlerle işaret edilenler...

Öyle bir TEK **“ZÂT”** ki, baş-son gibi kavramlardan berî; sınırsız-sonsuz; bölünmesi, cüzlerinin var olması muhal; sayısız mânâlara sahip; sonsuz-sınırsız, cüzleri olmayan irade; sınırsızsonsuz cüzü olmayan kudrettir; varlığının dışında ikinci bir varlık düşünülemez; içi ve dışı yoktur, merkezi, özü olmaktan münezzehtir! Kısacası, **“AHAD”**dır... TEK’tir!

İşte öyle bir **“ALLÂH”**tır ki Hz. **Muhammed**’in açıkladığı **“ALLÂH”;** O’nun dışında ya da içinde kavramı olmaksızın; bir ikincisi; ya da

ikinci bir varlık, mevcut bir şey düşünülemez!

Bu arada, konuya vukufu olmayanların düşecekleri bir hatayı önleme amacıyla, şu hususu da belirtmeden geçmeyelim...

Kur'ân-ı Kerîm'de çeşitli yerlerde **"İlâhımız", "İlâhınız"** gibi ifadeler geçmekte; ancak akabinde de **"İLÂH"**ın, **"ALLÂH"** olduğu vurgulanmaktadır.

Peki bu duruma göre, **"ALLÂH"**ın, bir **"İlâh"** yani **"tanrı"** olduğu ileri sürülemez mi?.. Sürülemez! Bu gibi tanımlamalar, "İlâh"a yani "tanrı"ya tapanlara yapılan açıklamalardır. Tıpkı uyuklayacağı düşünülen tanrıya inanan ilkellere verilen **"Allâh uyuklamaz"** cevabında olduğu gibi!

Yani onlara denilmektedir ki;

"Sizin, ilâh sandığınız, tanrı dediğiniz şey mevcut değildir; gerçekte var olan SADECE ALLÂH'tır! Sizin ve bizim 'İlâh'ımız hep aynı ve Tek'tir... Ve dahi o da ALLÂH'tır!"

Evet, bu açıklamalardan gaye, o kişilerin belirli bir **"tanrı"** varsayımından kurtulup, **"ALLÂH"**ı idrak etmeye çalışmalarıdır.

Zira, **Kur'ân-ı Kerîm**'de, şayet dikkatle tetkik edilirse görülecektir ki, bu tür hitaplar hep **"müşriklere"**, yani **"ALLÂH" kavramı dışında bir "TANRI" varsayıp, ona tapanlara yapılmaktadır.** Tâ ki, onlarda mevcut olan **"İlâh-Tanrı"** varsayımı, **"ALLÂH"** anlayışına dönüştürülsün.

10

"ALLÂH", "TANRI" DEĞİLDİR!

Şimdi, elimizi vicdanımıza koyarak düşünelim...

Varlığına iman ettiğimiz, ya da inanmadığımız, ancak her iki hâlde de **şartlanma yollu "ALLÂH"** adını verdiğimiz **TANRI** ile; burada tarif edilen, Hz. **MUHAMMED'in açıkladığı "ALLÂH"** aynı mıdır?..

Hz. **MUHAMMED**'in açıkladığı **"ALLÂH"** için **"TANRI"** kelimesi veya kavramı kullanılabilir mi; ya da **"TANRILIK"** mevhumu kabul edilebilir mi?.. Düşünülebilir mi?..

"ALLÂH'I HAKKIYLA TAKDİR EDEMEDİLER..." (6.En'am: 91)

"ALLÂH" indînde, ilminde **"KUL"** ne ise, **"TANRI"** da odur!

Çünkü, her ikisi de **ALLÂH** ilmindeki, **ilmî sûretler, kavramlar**dır.

Bu yüzden de **ALLÂH** indînde, her şey helâk olmuş, **"yok"** durumdadır! Ve **"Bakıy"** olan, sadece **"VECHULLÂH"**tır!

İşte, **"Küllî şey'in hâlikun illâ vecheHU"** (28.Kasas: 88) âyetiyle işaret edilen mânâ da budur ki, **"ve yebka vechu Rabbike Zül Celâli vel'İkrâm"** (55.Rahmân: 27) âyeti de bu durumu teyid eder.

Birinci bahsettiğimiz âyetin meâlen anlamı;

"Her şey (şey'iyeti itibarıyla) **yoktur sadece O'nun vechi** (mevcuttur)**!.."** (28.Kasas: 88) demektir.

İkincisindeki mânâyı da şöyle anlayabiliriz;

"Zül'Celâli vel'İkrâm Rabbinin vechidir (Esmâ mânâları) **Bakıy olan!"** (55.Rahmân: 27)

Nitekim bu durumu açık-seçik vurgulayan âyet de şudur;

"FEEYNEMA TUVELLU FESEMME VECHULLÂH" (2.Bakara: 115)

"Ne yana dönersen Vechullâh karşındadır (Allâh Esmâ'sının açığa çıkışıyla karşı karşıyasın)**!.."**

"VECH", Arapçada **"yüz"** anlamındadır... Yani, "Hz. Muhammed'in <u>vechini</u> görürsün" dense; bu, "Hz. Muhammed'in <u>yüzünü</u> görürsün" demektir.

Kur'ân-ı Kerîm'deki bu **"VECH"** tâbiri, üzerinde büyük önemle durulması gereken bir anlam taşır.

Bu konuya, diğer bazı kitaplarımızda da detaylı şekilde değinmiştik ancak burada yeri gelmişken kısa bir açıklama yapmadan geçmeyelim...

"O'nun vechinden başka her şeyin helâk olması" demek; bizim anladığımız zaman boyutu içinde, bir gün gelecek ki, o günde her şey helâk olacaktır, şeklinde ileriye atılmamalıdır!

Mutlak kıyamette, değişik bir anlamda, böyle bir şey elbette söz konusudur ancak, biz burada, bu cümlenin şu anki gerçeği üzerinde durmak istiyoruz...

"Helâk olma" **<u>ifadesi ile anlatılan mânâ, esasen içinde yaşadığımız şu anda ve her anda geçerlidir...</u>** Ve bu durum keşif ve fetih sahibi basîret ehli zâtlar tarafından daimî olarak müşahede edilebilmektedir.

"Ne yana dönersen Vechullâh karşındadır (Allâh Esmâ'sının açığa çıkışıyla karşı karşıyasın)**!.."** (2.Bakara: 115) âyeti zaten bu durumu açık seçik vurgulamaktadır.

Burada anlatılmak istenen **"SIR"** şudur:

Kişilerin basîretleri perdeli olduğu için, varlık sûretlerinin hakikati olan **"ALLÂH" İsmiyle İşaret Edilen'in "VECH"**i müşahede edilememektedir.

Nitekim, başını ne yana çevirirsen, yani basîretinle, şuurunla ne yana döner, yönelirsen, hep vechi ilâhîyi müşahede edersin; zira **"O", "BAKIY"**dir.

Yani, gerçekte, dün, bugün, yarın var olan ve sonsuza dek var olmaya devam edecek olan, **"BAKIY" "VECH"**tir!

"VECH"in perdesi olan yegâne şey ise, o şeye konulmuş olan ***"İsim"***dir!.. Ki o isim, sonradan **"vech"**in bir mânâsı üzerine konmuş bir perdedir. Perdenin ardındaki varlık ve onu meydana getiren mânâlar ise **"ALLÂH"**ın isimlerinden varlıklarını alırlar.

11

NEFSE ZULÜM NEDİR?

Öyleyse bilelim ki, biz hangi isimle neyi anarsak analım, bu andığımız varlık hep **“ALLÂH”** Adıyla İşaret Edilene ait varlıktır!

Yani **“ALLÂH”** Adıyla İşaret EDİLEN, öyle bir **“ALLÂH”**tır ki, kendisinin dışında bir şeyden söz etmek muhaldir!

Ya zâtî vasıflarıyla, ya izhar ettiği mânâlarla ya da bu mânâların oluşturduğu fiillerle, her an, her şekilde hep O düşünülmekte; hep O konuşulmaktadır.

Ve ne zaman ki sen, O’nun dışında olduğunu ZAN ettiğin bir şey düşünür veya konuşursun, işte o zaman “ALLÂH” ile beraber ikinci bir şeyin varlığını öne sürmüş olursun...

Bu durumunu tarif eden kelime ise tektir: **“ŞİRK”!**

Bu duruma karşı seni uyaran âyet de şudur:

“ALLÂH YANI SIRA TANRIYA (dışsal güce) **YÖNELME!..”** (28.Kasas: 88)

Zira...

"...KESİNLİKLE ŞİRK ÇOK BÜYÜK BİR ZULÜMDÜR!" (31.Lukmân: 13)

Niye **zulümdür**? Kime **zulümdür**? Nefsine, yani özbenliğine **zulümdür!** Zira, kendi özünden, aslından orijininden perdeli olarak; ötede veya öte**n**de, yukarıda bir yerdeki TANRIya tapınarak; onu, **"ALLÂH"** ismiyle işaret edilen yanı sıra tanrı olarak kabul etmekle, **"ŞİRK"** koşarak; nefsinin hakikatinde bulacağın sayısız özelliklerden mahrum kalıyorsun!.. Böylece de nefsine en büyük **"zulmü"** yapmış oluyorsun!

Zira, **"BEN"** kelimesiyle işaret ettiğin **"NEFS"**inin hakikatinden mahrum kalman, sana yapılacak en büyük zulümdür... Ki bu zulmü, sen kendi kendine yapmaktasın, bu yolda yapman gereken çalışmayı yapmadığın için.

"Nefsine ârif olmayan Rabbine ârif olmamıştır" hükmü, **"Nefsine ârif olan Rabbine ârif olur"** uyarısından doğmuştur. Ve **ALLÂH**'a ârif olmak dahi, ancak **"ALLÂH"** adıyla **İŞARET EDİLENİ** anlamak ile mümkündür. Ki bu anlayış da ancak Hz. **MUHAMMED**'in açıkladığı **"ALLÂH"**ın ne olduğunu kavradıktan sonra mümkün olur.

Söz döndü dolaştı geldi **"BEN"**e!.. Esasen bu konu **"KENDİNİ TANI"** isimli kitabımızda geniş bir şekilde incelenmiştir. Ama gene de burada konuyu biraz açalım... **"ALLÂH"**ın dışında ikinci bir varlık mevcut olmadığına göre; **"BEN"** kelimesiyle işaret ettiğimiz varlık kimdir veya nedir?.. Nasıl meydana gelmiştir?..

Bu konuda çözüme ulaşmamız için bize verilen ipuçları nelerdir?..

Bu soruların cevaplarını hep şu an'a kadar açıklamaya çalıştığımız **"ALLÂH"** anlamı ile ters düşmeyecek bir şekilde anlatmaya çalışacağız... Aksi hâlde, şu an'a kadar anlattığımız herhangi bir hususa ters düşecek şekilde bir anlatımda bulunursak, tamamıyla yanlış bir

görüşe saplanmış ve otomatikman ***kişi ve Tanrısı ikiliğine*** düşmüş oluruz!

İnsanın varoluş gayesi hakkında Kur'ân-ı Kerîm'de şu bilgi vardır:

"Rabbin meleklere: 'Ben arzda (bedende) **bir halife** (Esmâ mertebesinin farkındalığıyla yaşayan şuur sahibi) **meydana getireceğim' dedi."** (2.Bakara: 30)

Nasıl **"yeryüzü halifesi"** oldu insan; onu da şöyle anlatıyor Kitap:

"Sonra Âdem'e (Esmâ'nın programlanışı, Esmâ bileşiminin açığa çıkışıyla yoktan var edilene) **bütün Esmâ'yı** (Esmâ ül Hüsnâ'sının anlamlarını açığa çıkarmayı ve kavramayı) **talim etti** (programladı)**."** (2.Bakara: 31)

Burada ilk dikkatimizi çeken şey, insanın, **"yeryüzünde halife"** (kâinatta=evrende değil) oluşudur.

İkinci olarak da üzerinde durulması gereken husus hangi sebepten dolayı **"halife"** olunduğudur.

Hangi özellik insana **"halifelik"** vasfını kazandırmıştır?.. Ki bu sorunun cevabını da yukarıda ikinci olarak yazdığımız âyet vermektedir:

"Sonra Âdem'e (Esmâ'nın programlanışı, Esmâ bileşiminin açığa çıkışıyla yoktan var edilene) **bütün Esmâ'yı** (Esmâ ül Hüsnâ'sının anlamlarını açığa çıkarmayı ve kavramayı) **talim etti** (programladı)**."** (2.Bakara: 31)

Bundan anlaşılan şudur...

İnsan, **"ALLÂH"**ın sayısız isimlerinden, **"ALLÂH"**ın dilediği kadarını ortaya koyabilecek istidat ve kabiliyet ile meydana getirilmiştir... İşte, insana bu istidat ve kabiliyetin verilmesi, **"isimlerin talim edilmesi"** demektir.

Acaba bu ilâhî isimleri ortaya çıkarabilecek kabiliyette oluşturulan ve **"insan"** adı takılan varlık; ve onun içinde yaşadığı evren veya evrenler nasıl ortaya çıktı?

"ALLÂH" tecelli etmediğine, tecellisi olmadığına, **O**'ndan herhangi bir şey meydana gelmediğine göre; bu beş duyu ile algıladığımız varlıklar veya **Kur'ân-ı Kerîm**'de anlatılan melekler, cinler, cehennem, cennet, berzah âlemi ve daha bilemediğimiz sayısız şeyler nasıl ve nereden meydana geldi?..

12

SONSUZ-SINIRSIZ TEK'TE "ÇOKLUK" NEREDEN MEYDANA GELDİ?

Evet, **"ALLÂH"** adıyla işaret edilen ve yanı sıra başkası olmayan, TEK olduğuna göre, algılamakta olduğumuz sayısız çokluktaki varlıklar nasıl meydana geldi?..

Varlık, orijini itibarıyla o sonsuz-sınırsız Tek'te, ilminde mevcut! Öyleyse çokluk nasıl meydana geldi?..

Bu "hayal" adını verdiğimiz "varsayımlar ortamı ve varsayılan varlıklar" nasıl meydana geldi?..

Bunu son derece basite ve herkesin anlayabileceği bir hâle getirebilmek için misal vereyim... Bu misal, "Allâh" adıyla işaret edilene uygulanmaz elbette; ama, konuya yaklaşım sağlayabilmek için böyle bir misal veriyorum.

İster şimdi, ister gece yatağa girdiğinizde düşünün...

Bir dünya düşünün, o dünyanın üzerinde bir tane zengin, bir tane fakir; bir tane güzel, bir tane çirkin; bir tane yakışıklı, bir tane yakışıksız sanal insanlar yaratın kafanızda; onlara, kendi kapasitenize göre belli özellikler bahşedin!.. Sonra, bunları birbirleriyle kapıştırın...

Peki... O kafanızda yarattığınız dünya ve üzerindeki insanlar, kendi başlarına müstakil bir varlığa sahip midirler?

Hayır! Varlıklarını nereden alıyorlar? Sizden alıyorlar; siz kendiniz onları kafanızda yarattınız! Peki, onlardaki bu özellikler, görülen-algılanan bu özellikler kime aittir? Size aittir! Siz, onları da, onlardaki bu özellikleri de meydana getirdiniz! Peki, onlardaki bu özelliklere bakarak ben; "Onları meydana getiren sen bu özelliklerden ibaretsin" diyebilir miyim? Hayır! Sen, onlarda bu özellikleri meydana getirdiğin gibi; bir başkalarında da bunlarla hiç alâkası olmayan başka özellikler meydana getirirsin...

Hem düşün ki, onların varlığı sana aittir; senin varlığın dışında onların hiçbir varlığı yoktur; onlardaki bütün özellikler sana aittir! O özellikleri de sen meydana getirmişindir! Onların kendi başlarına varlıkları olmadığı gibi, senden bağımsız özellikleri de yoktur!

Buna karşın, onlara ve onların bu özelliklerine bakarak, seni de bunlarla kayıtlayamam; "Sen bu özelliklerle varsın" diyemem!.. "Sen bu özelliklerden ibaretsin" diyemem!

İşte, âlemin varoluşunu, kâinatın ve içindeki "çok"ların özelliklerini bu şekilde anlamaya çalışalım...

"Allâh" adıyla işaret edilip, "sonsuz-sınırsız ilim ve kudret sahibi" olarak tanıtılan mutlak varlık, kendi ilminde, nasıl ben sana diyorum ki kendi şuurunda yaratmış olduğu sayısız özelliklerle bu çokluk âleminin sayısız varlıklarını meydana getirmiştir!

Bizler, “Allâh” adıyla işaret edilenin ilminde yaratılmış birimleriz!

Bizim bütün varlığımız, bütün özelliklerimiz, her şeyimiz “Allâh”a aittir; ama buna karşın, **“ALLÂH”** adıyla işaret edilen, bizim varlığımızdaki bu özelliklerle kayıtlanmaktan, tarif ve tasnif edilmekten münezzehtir, berîdir, ötedir!

Eğer bu misal ile size istediklerimi anlatabildiysem şunu kavrayacak, şuraya geleceksiniz;

“Biz Allâh indînde bir HİÇ’iz!”

Resim, ressamı ne kadar ihâta eder?

Ressam bir an düşünür, “şöyle bir resim yapacağım” der... Oturup birkaç saat çalışır veya birkaç gün çalışır, bir resim ortaya çıkarır. Ortaya çıkan resim, aslında ressamın bir anlık düşüncesinin eseridir. Ressamın çok kısa süreli bir tasavvurunun, şekillendirmesinin bir eseridir o resim!..

O resim ressamı ne kadar anlatır, yansıtır?..

Bütün bu var olmuş olan kâinat; ilk insanlar değil, tüm insanların üzerinde yaşamakta olduğu Dünya ve Dünya’da var olmuş canlılar değil; bütün Güneş sistemi değil; Güneş sisteminin içinde bir zerre olduğu 400 milyar yıldızdan oluşan galaksi değil; milyarlarla galaksiden var olduğunu hissettiğimiz, algıladığımız kâinat, ucu bucağı, başı sonu olmayan **kâinat, esas itibarıyla Allâh’ın indîndeki bir “AN”lık bir düşüncenin hâsılasıdır!**

Tasavvufta, **İnsan-ı Kâmil** veyahut da **“Ruh-u Â’zâm”** veyahut da **“Akl-ı Evvel”** diye hakikat itibarıyla anlatılan; bizim **“KÂİNAT”** adını verip, o şekilde algıladığımız, sonsuz-sınırsız olarak değerlendirdiğimiz, tüm yaratılmışlardan oluşan evren, **Allâh indîndeki “BİR AN’LIK YARATIŞ”tır!**

Bu bir anlık yaratışın sonunda sonsuz olduğunu kabullendiğimiz ve evren olarak tanımladığımız yapı ve içindekilerin hepsi var olmuştur!

Tek bir hücreden bir insan bedeni nasıl meydana gelmişse, tek bir düşünce anından da evren öylece meydana gelmiştir! Tek hücrede bedenin tüm oluş programı, sistem ve düzeni nasıl mevcutsa, evrendeki her şeyin oluş planı ve programı da o ilk "AN"daki seyirde öylece mevcuttur... Ki "KADER" de buna denir gerçekte!

Oysa, o bir anlık ilmin ve düşüncenin eseri olan sonsuz sınırsız kâinat gibi nice sayısız kâinatlar dahi "Allâh" indînde mevcuttur!

Şimdi düşünün şu anlatacağım üzerinde... "K" harfini hatırlayın... "K" harfi... Önce bir uzun çizgi... Bu çizginin, düşünün ki üstü sonsuz, altı sonsuz... "K" harfini oluşturan çizgideki bir noktadan açılan bir açı var!.. Bu açı, bu çizgi üzerinde, bir noktadan çıkar!..

Allâh'ın sonsuz ve sınırsız varlığı ve ilmini "K"daki ana dikey çizgi gibi düşünsek; bunun bir "AN"ında, bir "NOKTA"dan meydana gelen bu açı!.. "Üçgen" demiyorum, dikkat edin, "açı"! Zira, üçgen dersem, bir yerde kapanacak, kâinatın sonu vardır anlamı çıkar; oysa kâinatın boyutsal olarak sonu yoktur! **Allâh'ın bir AN'lık ilminde var olmuş sonsuz halk edilmişler!.. Halk edilmişlerin sonu yoktur ve bu, bir "an"dır.**

Bunun gibi sayısız "an"lardan, "NOKTA"lardan oluşan sayısız kâinatlar vardır! Yani, "K"nın dikey çizgisi aslında sayısız noktalardan oluşmuştur ki, algıladığımız her şey ve tüm evren, o dikey çizgi görülendeki noktalardan tek bir "nokta"nın açılımından ya da seyrinden başka bir şey değildir! Bu sayısız kâinatların her birisi, "Allâh" adıyla işaret edilenin sonsuz yaratıcılık ilminin eseridir!

Bizim bu konuda söyleyebileceğimizi, Kur'ân açık-net bir şekilde söylüyor, meleklerin dilinden:

"Allâh'ım, bize izhar etmiş olduğun ilim kadarıyla biz seni bilebiliriz."

"Bize izhar ettiğin ilim, şuur-anlayış ne kadarsa biz o kadarıyla Seni bilebiliriz; Seni bilmemiz asla mümkün değildir!"

Allâh ilminde, bizim bu kâinat ve bizler ve algıladığımız her şey, hayalî sûretleriz; ve bunun gibi nice sayısız ilmî sûretler vardır!

Bu sûretlerden aşikâr olan her şey, Allâh'ın yaratması ile meydana gelir.

"Hâlbuki sizi de yaptıklarınızı da Allâh yaratmıştır!" (37.Sâffât: 96) âyeti bunu vurgular.

Bunu anlaması zor değil!.. Biraz önce misalini verdim. Kafanızda yarattığınız o insanları birbiriyle karşılaştırın...

O insanlar birbirleriyle karşılaşıp, birbirlerine çeşitli davranışlar ortaya koyduğu zaman, onların müstakil bağımsız varlığı var da onlar mı bunu koyuyorlar?

Yoksa, sizin yaratışınıza göre, onlarda meydana gelen o özelliklerin sonucu olan o davranışlar mı ortaya koyuluyor? Elbette ki, ikincisi! Öyleyse, bizim her birimiz, Allâh'ın yarattığı varlıklar olmamız hasebiyle; her an "O"nun hükmünün aşikâre çıkmasına, "O"nun dilediği özelliklerin ortaya saçılmasına aracı olan varlıklarız.

Ve bu yaptığımız iş, "Hakiki anlamda Kulluk"un tâ kendisidir!

Ben seni, sen beni ne kadar bilebilirsin? Ben seni kendim kadar bilebilirim! Sen de beni kendindeki kadarıyla bilebilirsin. Bende, sende hiç olmayan bir özellik varsa, Sen onu, hiç bilemezsin! Sende, bende hiç olmayan bir özellik varsa, ben de onu bilemem!

Bu kâinatın bünyesinde, bizim algılayamadığımız özelliklerle var olmuş bir başka evren varsa; onu, bu kâinata ait hiçbir varlık bilemez! İşte bu noktadan hareket ederek olayı düşünürsek...

"Allâh" adıyla işaret edilenin, o "sonsuz varlığı" dediğimiz varlık dahi, bizde izharı kadarıyla, bu mânâlara "göre sonsuz sınırsızlık" kavramıdır. Yoksa **hakikati itibarıyla "Allâh" adıyla işaret edilen, sonsuz-sınırsız kavramından da münezzehtir!**

Ben, anlatma sadedinde "K" diye verdim misali...

"K"daki açının meydana geldiği "NOKTA"nın üzerinde var olduğu çizgiyi de tek bir çizgi diye anlama!

Bunu, sınırsız bir platform olarak düşün!.. Bu sınırsız platformun bir noktasından meydana gelen bir açı olarak algıla! Bir çizgi olarak alırsan, nihayet belli açılardır.

Kolay anlaşılsın diye ben böyle söyledim. Esasında bunu sınırsız bir platform olarak düşün, öyle bir geometrik şekil düşün ki sonsuz olsun! O sonsuzda bir "nokta"dan meydana gelen bir açı diye düşün...

Şimdi, bunun biraz daha ilerisine gidelim... O noktadan meydana gelen açının içinde -o açı, boyutsal olarak sonsuz bir açı- meydana gelen sayısız "NOKTA"lardan oluşan sonsuz açılar düşün! O Tek açının içinden meydana gelen sonsuz açılar, "halk edilmişler"dir işte!..

13

"NOKTA" İLMİ

Bir deyişe göre;

"Nokta'da başlayan, Elif'te biter"!

Yani, her şey, **"Ahadiyet"**teki bir "nokta"dan başlamış ve **"Vâhidiyet"** "Elif"inde son bulmuştur.

Tecelli, tek bir tecellidir; ki, o da **"Tecelli-i Vâhid"** olarak anlatılmak istenilmiştir.

Ya da;

"Nokta'da başlayan, Siyn'de biter." "Siyn", "İnsan"dır!.. **Nokta, Ahad'dan**dır!.. **Kur'ân, Besmele**'nin **"B"**siyle, **"B"**nin altındaki **Nokta**'dan başlar.

"B"deki "Nokta"nın uzamışı **"Elif"**tir!.. **"Elif"**i yayıp uzatmışlar...

Nereden?..

"Nokta"dan!..

Bir çizgi çizmek istediğiniz zaman **nokta** ile başlarsınız. Önce, **nokta oluşur**, sonra noktayı uzatırsınız, noktalar sıralanır ve çizgi

meydana gelir. Yatık bir çizgi ve onun kaynağı olan nokta...

Besmele'nin başı **"B"** harfi!.. **"Nokta"** hep **nokta**!.. Hiç açılıp saçılmamış! Harfler ise **"Elif"**in uzayıp çeşitli şekillere bürünmesiyle oluşmuş!.. Ve de her bir harf **"nokta"**ların bir araya gelmesiyle meydana gelmiş... Öyle sık bir araya gelmiş ki noktalar, biz noktaları hiç fark etmeyip, çizgiler, harfler varsanıyoruz!

"Ben 'Ba'nın altındaki noktayım" diyen, Hz. **Âli** kerremallâhu veche... (Hem **"Hiç"**im, hem **"Hep"**im, hem de **"Elif"**im mi demek istiyor bunu diyen acaba?) **Kurân**'ın son sûresi olan **"Nâs"**... Yani, "**Nâs**=İnsanlar"! **"Siyn"** harfi de **"İnsan"**a tekabül eder. **"Yâ-Siyn"**deki; **"Yâ Siyn", "Ey İnsan"** anlamındadır. Öyle veya böyle, mühim olan, **"Nokta"**dan **"insan"**a ulaşan bir yarım daire; sonrasında insanın bilinç boyutundaki seyahati ile ulaşılan tekrar **O Nokta!..** Gerçek mânâda Allâh'a vuslat, Allâh'a vâsıl olmak, Allâh'a ermek; insanda açığa çıkan **"Nokta ilmi" ile mümkündür!..** İnsanda oluşan **Nokta ilmi, "Nâs"**ı ortadan kaldırır mı, kaldırmaz mı?.. **"Nâs"**, varlığı ve gerçeği itibarıyla, bağımsız olarak **"var"** değil ki, varlığı ortadan kalksın da **"yok"** olsun!..

Dünya...

Dünya adlı uydunun tâbi olduğu, kendinden 1.333.000 defa daha büyük olan Güneş...

Güneş gibi, 400 küsur milyar yıldızdan oluşan bir galaksi...

Bu galaksi gibi milyarlarla galaksiyi barındıran, varlığını algıladığımız evren...

Algılama boyutumuza hitap eden bu evren gibi sayısız algılama boyutuna hitap eden evren içre evrenler...

Ve nihayet bu sayısız evrenlerin içinde yer aldığı açının yaratıldığı **TEK NOKTA, TEK AN... "DEHR!"**

İndînde sayısız noktalar-anlar ve o noktalardan meydana gelen açılar içinde sayısız evren içre evrenler yaratan varlığa işaret amacıyla kullanılan **“ALLÂH”** İsmi!

14

“İSİM”

“ALLÂH” kelimesi bir isim!..

“İSİM” ise bir işaret kelimesi!..

“ALLÂH” kelimesi ise, bir tanrıya işaret eden isim, hiç değil!

Evet, **“Tanrı”** kavramına işaret amacıyla kullanılan bir **isim** hiç değil, **“ALLÂH”** kelimesi!..

Bizim dikkatlerimiz bu isim ile, bir noktaya yönlendirilmek isteniyor... **“ALLÂH”** İsminin **İşaret Ettiği** üzerinde derin derin düşünmemiz ve bazı gerçekleri görmemiz isteniyor...

Şimdi, şöyle düşünelim bir...

“**Hulûsi**’yi tanır mısın?” diye soruyorlar size... Siz de birkaç kitabını okumuşsunuz ya da bir yerde resmini görmüşsünüz...

“Tanırım **Hulûsi**’yi!..” derseniz bu ne kadar gerçekçi olur?.. **Hulûsi**’nin yaşamının çok kısa bir bölümündeki bazı düşüncelerini yansıtan birkaç kitapla bir resim, size onu ne kadar tanıtabilir?..

İnsanlar yirmi-otuz yıllık sürekli beraberliklerden sonra bile, birbirlerini tanımazlarken!..

Sizin burada en fazla bileceğiniz şey, **Ahmed Hulûsi**'nin bir düşünür, bir **"sûfi"** kişi olduğu yolunda kanaat edinmenizi sağlayan kitapları ile dış görünüşüdür!..

Bir resim, bir tablo bir ressamı ne kadar anlatabilir?.. Gördüğünüz bir resim, ressamın kısa bir süre içindeki hayal ya da görüşünün tabloya yansımasıdır; hepsi o kadar! Ya o resmi yapan ressam nasıl biridir?..

Meçhul!..

"Hulûsi" ismi, nasıl yalnızca bir işaret kelimesi ise; bu kitaplarını okuduğunuz kişiye yalnızca işaret anlamı taşıyorsa; ancak <u>bu isim ile de onu tanımak asla mümkün değilse...</u>

Aynı şekilde, **"ALLÂH" ismi ile de, o ismin işaret ettiği varlığı tanımak kesinlikle mümkün değildir!**

Eğer **<u>"ALLÂH" kelimesinin yalnızca bir isim olduğunu; ve bize bir gerçeği fark ettirmek amacıyla kullanıldığını fark ettiyseniz</u>**; sıra gelmiştir, o isim ile bize **işaret edilmek isteneni** anlamaya...

Düşünürseniz **Kelime-i Tevhid'i, "lâ ilâhe illâ ALLÂH"** cümlesini, burada ilk bölümde **tanrı ve tanrılık kavramının yok oluşunun** vurgulandığını va daha sonra da **sadece "ALLÂH"** ismiyle işaret edilenin var olduğunun açıklandığını hatırlayacaksınız...

Bu durumda ortaya şu sonuç çıkmaktadır:

İnsanoğlunun, algıladığı ya da algılayamadığını fark ettiği her şey, yani **tüm göresel ya da mutlak evrenler**, **"ALLÂH"** ismiyle işaret edilen **"O"**nun, kendisine göre olan bir **"an"**ındaki eseridir! Yani, **"HÛ"**nun kendisine göre sayısız olan **"an"**larından yalnızca bir **"an"**ındaki eseri!

Tüm yaratılmışların algıladığı ya da algılayamadığı; fark ettiği ya da fark edemediği; tasavvur ya da tahayyül ettiği her şey hep bu **"ALLÂH" isminin işaret ettiği varlığın** bir **"an"**ındaki eseridir!

Ki bu "an", **"HÛ"**nun indînde bir **"nokta"**dır!..

Bize göreyse çıkış "nokta"sıdır!..

"Nokta"dan meydana gelmiştir, insan-cin-melek tanımlamalarıyla anlatılan her şey ve dahi evren içre sayısız -algılayana göre- evrenler!..

Sonsuzda bir **"nokta"**nın yerini düşünün!..

"Nokta" olarak yaratılmış; ilmi yönüyle **"Akl-ı Evvel"**, hayatiyeti yönüyle **"Ruh-u Â'zâm"**, hüviyeti yönüyle **"Hakikat-i Muhammedî"** ve nihayet kişiliği itibarıyla aldığı isim de **"İnsan-ı Kâmil"** olan evrensel varlığı düşünüyor; ve biz ona da **"HÛ"** ismiyle işaret ediyoruz.

Oysa...

Bu bahsettiğimiz Zât, **"ALLÂH"** ismiyle işaret edilenin ilminde yalnızca bir **"ilmî sûret"** olup; vücudu ise varlığını **"HÛ"**nun Esmâ'sından alır!.. Bu sebepledir ki, **"nokta"**nın, gayrı bir bağımsız varlığı ve vücudu söz konusu olmaz!..

"Nokta"dan meydana gelen bu varlığın -mutlak evrenin- algılanan Sıfatları ve Esmâ'sı ve müşahede edilen Efâl'i, **"HÛ"**nun her an yeni bir **"şan"**da oluşundan kaynaklanır!..

"ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen"in indîndeki sayısız **"an"**dan ya da bir diğer ifadeyle **"nokta"**dan yalnızca biri olan **"İnsan-ı Kâmil"** adıyla işaret edilen "NOKTA" bilinci ise, **"Mardiye nefs"** bilincine sahip kılınanın ilminden münezzehtir!.. (muhalefet lil havâdis)

"Sınırsız-sonsuz" kavramları dahi, **"İnsan-ı Kâmil"**de açığa çıkan **"HÛ"**nun Esmâ ve Sıfatı yönünden geçerli olup; **"nokta"** dışında geçerliliği kalmaz!..

"Nokta" içre var olmuş **"İnsan"**ın, **"nokta"**da (**DEHR**) varlığı yoktur!..

"Nokta" ötesine işaret edip, "ÖTE" indîndeki sayısız "nokta"ları fark ettirme amacıyla işaret kelimesi olarak kullanılan "ALLÂH" isminin günlük yaşamdaki yerini buyurun siz düşünün!..

15

"NOKTA" ASILDIR; PROJEKSİYONU İSE HAYAL!

Her dönen şey mutlaka bir merkezin çevresinde döner... Yani, dönen her şeyin merkezinde görünmeyen bir **NOKTA** vardır!..

Makro ya da mikrokozmozda her şey dönmektedir!

Bu **"SUBHANALLÂH"** sözcüğünün işaret ettiğidir.

Şimdi, karşıdan baktığın zaman bir "daire" görürsün, bir de ortasında merkez NOKTA'yı... Yani, bir yapı, "iki" algılanır karşıdan baktığında...

Oysa...

İşin aslı, "daire ve nokta" değil; **"NOKTA'dan oluşan KONİ"**dir!..

<u>Nokta'nın projeksiyonuyla oluşmuş daire vardır gerçekte!..</u>

NOKTA asıldır, projeksiyonla oluşmuş daire ise hayal!.. Yani bir tür, **NOKTA'dan, Nokta'nın ilmiyle, ilminde oluşmuş projeksiyon!**

Karşıdan bakan, daire ve merkez ikileminden çıkamaz!.. Şirkten kurtulamaz görüş olarak...

Varlığını kaldıran ise, Nokta'da seyredenle seyreder projeksiyonu!.. Tek Nokta, kendi hayalini seyretmiş olur... Şirk kavramına yer kalmaz burada!

Daire ve merkezde nokta fikri göz yanılgısıdır!.. Şuuru, organına tâbi olanların hâlidir bu!.. Salt şuur olarak algılayan ise, **SALT ŞUUR** olarak projeksiyonu seyreder... Organa göre çizgi vardır! Şuurda ise, yalnızca noktalar vardır, çizgiyi oluşturan...

NOKTA!.. Projeksiyon... Projeksiyonda noktalardan oluşan çizgiyle oluşmuş daireler... Dönenler... Dönmede sanılan noktalar...

Fe SUBHAN ALLÂH!..

16

"HÛ" İSMİYLE İŞARET EDİLİP, FARK EDİLMESİ GEREKEN GERÇEK

Arapça'daki "HÛ" kelimesi, varlığın özündeki bir boyutsal öteliğe işaret eder; niteliksiz ve niceliksiz bir yolla!

"HÛ"nun mânâsı; "çokluk" görüntüsünün ardındaki, Öz'deki Teklik boyutudur. Hatta... "HÛ" ismi, "Nokta"nın var olduğu Ahadiyete işaret eden isimdir!

"HÛ" ismi, cüzün özündeki Teklik boyutu değil mi?..

İşte O, Teklik boyutu, her an birimlerdeki tasarrufu oluşturmakta... Oluşumun kaynağı O!..

Yani, şu parmağımın ucundaki hayatiyet ve canlılık, koldan gelen damarların getirdiği enerji ve kan ile kaîm!.. Bu parmağın hareketini, bu hareketi, koldan gelen hareket simgesinin neticesi oluşturuyor. **"HÛ"** kelimesinin mânâsı bir anlamıyla **"O"** demektir!.. Bir diğer anlamıyla da **"Zât'ın hüviyetine"** işaret eder.

Bu gözümüzle gördüğümüz her şey, **“zâhir”** kelimesi kapsamına girer... **“Bâtın”** dediğimiz şey de, bu göz ve kulakla, beş duyuyla algılayamadığımız her şey!

Bunların, sana göre tümü, **“O”**dur!.. Yani, bunların hepsi de -ki bu çokluk kavramı sana göredir- **“O” dediğin varlıktır!** Yani, **“HÛ”**!.. Düşünmeye çalışalım...

“Ben” dediğimiz özümüzü fark etmeye çalışalım... Maddenin özüne yönelip “zoom”lama yapalım...

Molekül-atom-nötron-nötrino-kuark-kuanta boyutlarına inip, düşünebildiğimiz her şeyi parçacık-dalga boyutunda hissetmeye zorlayalım kendimizi...

İşte bu yaptığımız, bir boyutsal “zoom”lama veya “Mi’râc”tır! Şunu fark edelim ki;

Bize göre sonsuz olan evren, bir anda, “nokta”dan var olmuş bir açı, “<”! Sonsuzluk düzleminde, bir noktadan meydana gelmiş bir “<” -açı-! “Evren” kelimesiyle ya da “evren içre evrenler” tanımlamasıyla anlattığımız her şey bu açıda –“<”- yer almakta!.. Bu “<” açı ve dayandığı “nokta” ise, anlarından bir andaki yaratışı “HÛ” ismiyle işaret edilenin!..

Sayısız “an”lardaki, sayısız “nokta”lardan, yalnızca bir “an”daki bir “nokta”dan yaratılmış “evren içre evrenler”den birindeyiz!..

“İnsan-ı Kâmil” ya da “Hakikat-i Muhammedî” isimleriyle işaret edilen ise o “nokta”dan var olan varlık! “NOKTA” ise bir “nükte”!.. Sayısız “nokta”ların Hâlık’ı olup; “nokta”lar, indînde, “nükte” olan “HÛ” adıyla işaret edilen!.. İlminde, “nokta”dan yani heyulâdan yarattıklarını, hayal hammaddesiyle var kılan “HÛ”!.. Ve bütün bunlardan “ĞANİYY” olana işaret eden, “HÛ”!.. İşte

“HÛ” ismiyle işaret edilip, müslümanların fark etmesi istenen Hakikat!..

17

BEYNİN FONKSİYONLARI HAKKINDA

Şimdi gelelim her şey hakkında değerlendirmelerimizi yapan beyine!..

Her şeyi değerlendirme mekanizmamız olan **"beyin"**; mevcut, algılaya geldiğimiz terkibi itibarıyla kimyasal bir bileşimdir.

Bu kimyasal bileşim, bir biyoelektrik faaliyet ile çeşitli fonksiyonlar ortaya koyar ve varlığımızda görülen tüm oluşları meydana getirir.

Kimyasal bileşimi meydana getiren moleküler yapı ve özellikle DNA ve RNA dizini, bir yandan yapısı itibarıyla hücre biyokimyası ile biyoelektrik iletişim hâlinde iken; diğer yandan da atomaltı boyutun **canlıları** olan kozmik ışınımlar ile etkileşim içindedir.

Eğer, bilinen bir misal vermek gerekirse, Güneş füzyonundan yayılan bir tür kozmik ışınımdan bahsedebiliriz... Bu ışınlar, 8 dakikada Güneş'ten Dünya'ya ulaşıp, bizim her zerremizden, her hücremizden ve bunun çok daha alt yapılarından, belirli etkiler oluşturarak, saliselerle bahsedilecek bir zaman içersinde geçmektedir... Gene bu ışınlar tüm Dünya'nın da içinden geçtikten sonra uzayda

yolculuklarına devam ederler... Ve bizler, tüm yaşamımız boyunca, her salise, kesintisiz bir biçimde, bu ışın yağmuru gibi; uzaydaki çeşitli takımyıldızlardan, eski adıyla **"burçlardan"** gelip, her an Dünya'ya ve üzerinde yaşayanlara ulaşarak, onların tüm yapılarından geçmekte olan ve bu arada onların içlerinde belli etkiler oluşturan nice ışınsal kozmik tesirlere maruz kalmaktayız...

Ne yazık ki, insanlık bilimi bu oluşumu çözmekte, deşifre etmekte henüz son derece "ilkel" bir düzeydedir.

Evet, **"beynimiz"**, dışarıdan gelen bu ışınları, gerek göz, kulak, burun, koku, dil ile ve gerekse de henüz tespit edemediğimiz diğer alıcıları ile alıp değerlendirmek suretiyle bir yoruma gider.

Beyin ilk temel programlanmaya ana rahminde iken maruz kalır... Hatta bundan evvel, erkek-kadın birleşmesi sırasında, onların beyin faaliyetleri sperm ve yumurtada ilk ön programlamayı yapar, diyerek henüz hiç farkında olmadığımız bir noktaya işaret edenler dahi vardır. Ancak genel konumuz dışında kaldığı için bu hususa burada daha fazla girmek istemiyorum. Beynin bu programlanışı konusunda daha geniş bilgi isteyenler **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabımızı tetkik edebilirler.

Beyin, tümüyle bir değerlendirme merkezidir... **Esasen beyin içinde görüntü, ses gibi nesneler mevcut değildir...**

Bunun en iyi misali bir televizyonun ya da bilgisayarın içidir.

Televizyonun içinde ses ya da görüntü diye bir şey yoktur.

Televizyona dışarıdan gelen 220 volt elektrik, insanın yiyipiçtikleri gibi enerji teminine dönüktür. Televizyonun içinde bulunan transistörlar, diodlar, entegreler, mikroçipler ise gelen bilgilerin değerlendiği merkezdir... Dışarıdan, antenden ya da herhangi bir kablolu yayından gelen dalga adını verdiğimiz ışınsal mesaj, bu

merkezde değerlendirilerek görüntü ya da ses oluşturacak bir biçimde ekran veya hoparlöre yansıtılır.

Beyin de aldığımız gıdalarla, glikozdaki oksijenlerle yaşam enerjisini temin ederken; Güneş'ten yayılan hayat enerjisi olan **"CAN"**la beslenir ve gelişir.

Bu arada beyinde oluşan tüm faaliyetler, dalgaya çevrilerek, **"RUH"** adıyla bilinen **"holografik dalga bedenimize"** yüklenir. Daha önce detaylı bir şekilde **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabımızda yazdığımız üzere, bireysel **"RUH"** yani kişilik sahibi ruh, ana rahminde 120. günden itibaren oluşur... Ki bu yüzden 120. günden itibaren çocuk aldırmak dinde çok büyük suçtur!..

Melekût ve evrenin kendisinden oluştuğu esas **"RUH"** ise tasavvufta **"RUH-U Â'ZÂM"** ismiyle bilinir... Evren var olmadan önce var olan **"RUH"**, **"mânâ"** anlamındadır ki, Esmâ terkibidir, ilk yaratılmış varlıktır! Nesnel anlamda bir ruh değildir burada bahse konu olan RUH!.. Diğer isimleri ise, sahip olduğu ilim yönüyle **"Akl-ı Evvel"**, hüviyeti itibarıyla **"Hakikat-i Muhammedî"**dir.

"RUH" konusunda şimdiye kadar kitaplarımızda yazdıklarımızdan daha fazla bir şeyi burada yazmak istemiyoruz; çünkü maalesef bu konu kolay kolay hazmedilemiyor ve birtakım cahiller, **"Hz.Muhammed'in bile bilmediği RUH'tan sen nasıl söz edersin"** diyerek bizi ithama kalkışıyorlar!.. Oysa... **Kur'ân-ı Kerîm**'deki: **"Size, RUH hakkında az bir ilim verilmiştir"** hitabı, **İslâm Dini'ni kabul edenlere değil,** "**yahudi**"leredir.

Nitekim değerli İslâm âlimi ve velîsi **İmam Gazâli**, "İHYA-U ULÛMİD'DİN" isimli kitabının 1.Cilt Rubul ibadet bölümünde **"RUH"** konusunda şöyle der:

"Yoksa sanma ki, Rasûlullâh Efendimiz RUH'un hakikatini bilmiyordu!.. Zira, RUHUNU bilmeyen kendini bilmemiş olur!.. Kendini bilmeyen ise nasıl Rabbini bilebilir?.. RUHUN hakikatini Nebi ve Rasûller bildiği gibi, bazı velîler ve âlimlerin bilmesi dahi uzak değildir!.."

"RUH" konusundaki bu hususu belirttikten sonra, gene biz dönelim beyin faaliyetine...

Beyin hücreleri, az önce de bahsettiğimiz gibi, bir biyoelektrik akışla faaliyet gösterirken, aynı zamanda kozmik yağmura da maruz kalmakta ve böylece bütün bu etkiler, girdiler sonucunda çeşitli aktiviteler ortaya çıkmaktadır.

Her biri, tüm diğer hücrelerin yaptığı görevleri yapabilecek kabiliyette ve 16.000 (onaltı bin) hücre ile bağlantı hâlinde 120 milyar hücre, beyin!.. Ve günümüz bilimine göre bu kapasiteye sahip beynin sadece yüzde yedi ila yüzde onikisini kullanabilen insanlar!..

Biz, bu yüzde yedi ile oniki arasında değişen oranı kullanırken, gerçekte, kelimelerle ifade ettiğimiz pek çok olay olmuyor beynimizde!..

Mesela, görüyoruz, diyoruz... Oysa, **beyinde görüntü ya da ses yoktur!.. Beyin içinde sadece hücreler arasında bir biyoelektrik akış söz konusudur.**

Kozmik yağmur ile de etkilenen beynin, küçüklükten itibaren aldığı çeşitli programlamalar istikametinde yaptığı değerlendirmelere biz **"görüyoruz"** demişiz... **"Görüyoruz"**un gerçek ifadesi, **"beynimizin değer yargısıdır"!..** Bir diğer ifadeyle **"görüyorum"**un anlamı **"algılıyorum"**dur!.. Ve gerçekte, doğrusu da bu ifadedir.

Çünkü, **görme aracı ve kapasitesi değiştikçe "algılama" da değişir, algılamanın getirdiği değer yargısı da değişir!..**

Esasen, beyin, bir yönüyle çeşitli frekanstaki dalgaları, kozmik ışınımı değerlendirerek, programı istikametinde yorumlayan değerlendirme mekanizmasıdır.

Beyin, bu değerlendirmeyle birlikte, tüm verileri bir yandan üretmekte olduğu holografik dalga bedene yüklerken, diğer yandan da tıpkı bir radyo vericisi gibi gücü nispetinde dışarı yayar. Bu dışa yayılan dalgalar, her kişinin kendi beyin şifresine göre sanki bir kitap gibi atmosferde muhafaza olur. Eğer bunu alıp çözebilecek bir cihaz gerçekleştirilebilirse, kişilerin tüm yaşamları bu dalgaları çözecek cihazın ekranında seyredilebilir.

Nitekim, kıyametten sonra herkesin bütün yaptıklarının yazılı olduğu kitapların(?) havada uçuşarak herkesin eline geçeceğini belirten dinî kaynaklar, ruhtaki, bu dalgaları çözücü özelliğe dikkat çekmek ister!..

Evet, çok düşük bir kapasite ile kullandığımız beynimizin algılama gücünü arttırabilmek iki şekilde mümkündür; ya beynin beş duyu aracılığıyla algılama kapasitesini genişletecek yeni araçlar geliştirmek; ya da beyindeki ekstra algılama devrelerini belli çalışmalar ile -ki bunların başında **ZİKİR** gelir- devreye sokmak ve bunları güçlendirmek...

İşte bu durumda göremediklerimizi görür(?) hâle gelecek, yeni algıladığımız sahayı genişletip güçlendirmiş olacağız.

Burada esas anlamamız gereken husus şudur; beyin, dıştan gelen çeşitli dalga boylarındaki kozmik ışınları alır ve programlanışı sırasında bilgilendirilmediği konularda, algıladıkları olsa dahi onları değerlendiremez. Ayrıca kendisinin açılmamış alanlarının değerlendireceği sayısız dalga boylarını dahi değerlendiremez.

Oysa, gerçekte her biri ayrı bir mânâ ihtiva eden evrendeki her bir dalga boyu, ışın sürekli olarak beynimizi bombardıman etmektedir... Ne var ki bizim bu mesajları çözmemiz, bu canlı anlamlı varlıklarla iletişime girmemiz mümkün olmamaktadır!..

Ve eğer anlatabildiysek...

Tüm evren, her kesimiyle, tamamen canlı-şuurlu bir varlık hâlinde yaşamına devam etmektedir... Ki algılayabilene ne mutlu!..

İşte, tamamıyla sayısız dalga boylarından, ışınlardan, kuantlardan oluşmuş evren, ya da evren içre evrenler, eğer o boyutun algılama aracıyla bakabilirsek, TEK bir yapıdır!..

Ve bizim de **"hayal"** dediğimiz şey, işte bu ışınsal kökenli yapıdır!.. Ve de gerçekte, bizler dahi ışınsal varlıklarız... Ancak ne yazık ki, algılama sistemimizin beş duyu ile kayıtlı olması şimdilik bu gerçeği yaşamaktan bizi mahrum etmekte!..

Evet, evren orijininde TEKİL bir yapı; ve gerçekte, tüm zerreler birbiriyle ilintili durumda olduğu için, her bir yoğunlaşma ve aktivite, hiç düşünemediğimiz bir noktada bambaşka şeyleri etkilemekte ve harekete geçirmektedir... Yani evrende, birbirinden kopuk, ayrı, müstakil varlıklar ve onların özgür benlikleri ve iradeleri mevcut değildir!..

İşte, **"KADER"** denen olgu bu husustan kaynaklanmaktadır.

Peki öyle ise Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm) **"KADER"**i nasıl anlatmıştır? İslâm Dini'nin kaynaklarına göre **"KADER"** konusu nasıl açıklanmaktadır?..

18

KADER KONUSUNDA BİLGİLER

İnsanların başlarına gelen ve gelecek olan her şeyin ezelde takdir edilmiş olduğunu belirten sayısız âyetler ve hadisler mevcuttur; ki bu konuyu en geniş ve gerçekçi şekliyle **"İNSAN ve SIRLARI"** ile **"AKIL ve İMAN"** isimli kitaplarımızın **"Kader Nedir?"** bölümünde tetkik edebilirsiniz.

Burada kısaca **"KADER"** olayını vurgulayan bazı âyet ve hadislere değinmek istiyorum:

"<u>ALLÂH DİLEMEDİKÇE SİZ DİLEYEMEZSİNİZ!</u>" (76.İnsan: 30)

"**<u>HÂLBUKİ SİZİ DE YAPTIKLARINIZI DA ALLÂH YARATMIŞTIR!</u>"** (37.Sâffât: 96)

"MUHAKKAK Kİ BİZ HER ŞEYİ KADERİYLE (yazılı - programlanmış) **YARATTIK!"** (54.Kamer: 49)

"...HAREKET EDEN HİÇBİR CANLI YOKTUR Kİ ONUN 'Bİ'NASİYESİNDE (alnında-beyninde var olarak/beyninden) **TUTMUŞ OLMASIN** (fâtır'ın beyni programlaması)**..."** (11.Hûd: 56)

"DE Kİ: "HERKES YARATILIŞ PROGRAMI (fıtratı - şâkılesi) **DOĞRULTUSUNDA FİİLLER ORTAYA KOYAR!"** (17.İsra': 84)

"ARZDA (bedeninizde - dış dünyanızda) **VE NEFSLERİNİZDE** (iç dünyanızda) **SİZE İSÂBET EDEN HİÇBİR MUSÎBET YOKTUR Kİ, BİZİM ONU YARATMAMIZDAN ÖNCE, BİR KİTAPTA** (ilim boyutunda oluşmuş) **OLMASIN!.."** (57.Hadiyd: 22)

"(Bunu bildiriyoruz) **Kİ ELİNİZDEN KAÇANA ÜZÜLMEYESİNİZ VE SİZE VERDİĞİ İLE DE SEVİNİP ŞIMARMAYASINIZ!.."** (57.Hadiyd: 23)

Şimdi de sıra geldi "KADER" ile ilgili Rasûlü Ekrem'in açıklamalarına;

"ALLÂH, mahlûkatın KADERLERİNİ, semâları ve arzı yaratmasından elli bin sene evvel yazmıştır!"

Tâvûs şöyle anlattı:

Ben Rasûlullâh'ın (sallâllâhu aleyhi vesellem) **sahabîlerinden birçok insanlara eriştim... Onlar, 'HER ŞEY KADER İLEDİR' diyorlardı... Ben, Abdullah İbni ÖMER'den şöyle işittim:**

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) **buyurdu;**

– **HER ŞEY KADER İLEDİR!.. Hatta, âcizlik ile zekâ ve beceriklilik bile!..**

* * *

Ebu Hüreyre (r.a.)'dan rivayet edilmiştir: **Rasûlullâh (s.a.v.) buyurdu ki, Âdem ile Musa delil göstererek münakaşa ettiler. Musa;**

– **Yâ Âdem! Sen o kişisin ki, Allâh seni eliyle yaratıp, ruhundan sana ruh üfledi; ve sen, insanları ayarttın; onları cennetten**

çıkardın! dedi.

Âdem de dedi ki;

– **Sen de Allâh'ın konuşmak için seçtiği Musa'sın! Gökleri ve yeri yaratmadan önce Allâh'ın bana yazdığı bir işi işledim diye beni ne hakla kınıyorsun?..**

Rasûlü Ekrem; "Âdem Musa'ya delil ile gâlib geldi" buyurdu.

* * *

Abdullah (r.a.);

– **ŞAKÎ anasının karnında ŞAKÎ olan; SAÎD de başkasından ibret alandır**, dedi.

Bunu işiten bir adam, **Huzeyfe** (r.a.)'a gelip, bunu anlattı ve;

– **Nasıl bir adam, hiçbir iş işlemeden** (daha anasının karnında) **ŞAKÎ olur?** diye sordu. **Huzeyfe** (r.a.) cevap verdi:

– **Buna ne şaşıyorsun? Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem)**'i işittim, şöyle diyordu:**

"Nutfenin (ana rahmine girdiği andan) **kırk iki gece geçince, ALLÂH nutfeye bir melek gönderir. Melek ona şekil verir; göz kulak verir; derisini, etini ve kemiklerini meydana getirir. Sonra:**

'Yâ Rabbi erkek mi, dişi mi olsun?' diye sorar. Rabbin de dilediğini hükmeder; melek de yazar. Sonra:

'Yâ Rabbi, ömrü ne kadar olsun?' diye sorar. Rabbin dilediğine hükmeder, melek yazar. Sonra:

'Yâ Rabbi, rızkı?' der.

Rabbin dilediğine hükmeder, melek yazar. Sonra elindeki sahife ile, emr olunduğuna bir şey ilave etmeden ve bir şey eksiltmeden çıkar."

* * *

Enes (r.a.) demiştir ki:

Rasûlullâh (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak Allâh, her rahime bir melek memur etmiştir. Bu melek:

- Yâ Rabbi, bu nutfedir, yâ Rabbi bu alakadır (pıhtılaşmış kan), yâ Rabbi, bu mudgadır (lokma hâli) der.

Allâh bunu yaratmaya hükmetmek istediği vakit, melek:

- Yâ Rabbi, erkek mi, dişi mi; mutlu mu, mutsuz mu; rızkı ne, ömrü ne kadar? diye sorar. Ve böylece (hepsi) anasının rahminde yazılır." (Buhari, Müslim)

* * *

Âli (r.a.) şöyle demiştir:

"Bir gün Rasûlullâh oturuyor ve elindeki bir ağaç parçası ile yeri çiziyordu. Aniden başını kaldırdı ve:

- Sizden bir tek kimse yoktur ki, cennet ve cehennemdeki yeri bilinmiş olmasın, buyurdu. **Yanındakiler:**

- **Yâ Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şu hâlde ne diye çalışıyoruz, her şeyi bırakıp tevekkül etmeyelim mi?** dediler. **Rasûlullâh** (s.a.v.):

- Hayır, çalışınız, herkes ne için yaratıldı ise, onun için hazırlandırılır!.. buyurdu ve sonra da;

'(Yoksulların hakkını) veren, (ALLÂH'tan) sakınan ve Kelime-i Tevhid'i tasdik eden kimseye gelince, biz onu cennete hazırlarız. ALLÂH'ın hakkını yoksullara vermeyen, sevabından istiğna gösteren ve (Kelime-i Tevhid)'i tekzip edeni de cehenneme hazırlarız.'

Âyetlerini okudu.**"** (Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tırmızî)

* * *

Denildi ki:

– **Yâ Rasûlullâh, sanki şimdi yaratılmışız gibi bize dinimizi açıkla!..**

– **Bugün yaptığımız işler önceden takdir edilmiş ve yazılmış işler midir, yoksa vukuundan sonra mı bize takdir edilmişlerdir?**

Rasûlullâh (s.a.v.):

– **Hayır, bilakis, yaptığınız işler önceden takdir edilmiş ve yazılmış olan işlerdir!..** buyurdu.

– **Şu hâlde iş yapmanın ve çalışmanın ne önemi var?** diye sordu.

Rasûlullâh (s.a.v.):

– **Hayır iş yapan, kendi işine hazırlanır!..** buyurdu.(Müslim, Tırmızî)

Tırmızî'nin lafzı şöyledir:

Ömer (r.a.) sordu:

– **Yâ Rasûlullâh, ne buyurursun, yaptığımız işler yepyeni oluşmakta bir şey midir; yoksa önceden takdir edilmiş bir iş midir?** diye sordu.

Rasûlullâh (s.a.v.):

– **Önceden takdir edilmiş olan işlerdir, ey Hattabın oğlu!.. HERKES ÖNCEDEN TAKDİR EDİLMİŞ OLAN FİİLLERE HAZIRLANMIŞTIR... Saadet ehlinden olan, saadet için çalışır; şekavet ehlinden olan da şekavet için çalışır!..** buyurdu.

İmran b. Husayn (r.a.) şöyle dedi:

Müzeyne kabilesinden iki kişi Rasûlullâh'a gelip, dediler ki:

– **Yâ Rasûlullâh, ne buyurursun, insanların bugün işledikleri ve uğraştıkları şeyler önceden kendilerine takdir edilmiş ve hükmedilmiş bir şey midir, yoksa bu işler, işlendikten sonra mı takdir edilirler?**

Rasûlullâh (s.a.v.):

– **Hayır, bilakis bunlar önceden kendilerine takdir edilmiş bir şeydir. Yüce ALLÂH'ın kitabında bunu şu âyetle; 'Nefse ve onu düzenleyene ve ona hayr ile şerri işlemeyi gösteren'** (91.Şems: 7-8) **doğrulamaktadır!..** buyurdu.

* * *

Abdülvahid b. Süleym (radıyallâhu anh) şöyle demiştir: Mekke'ye geldim, **Ata b. Ebi Rebah**'la buluştum ve:

– Ey Ebu Muhammed, Basralılar, kader (yani önceden takdir edilmiş bir şey) yoktur diyorlar, dedim.

Ata (r.a.);

– Evlatçığım, sen Kur'ân okur musun? dedi.

– Evet!.. dedim. **Ata** (r.a.):

– Şu hâlde **"Zuhruf"**u oku!.. dedi. Ben de;

"Hâ-mim! Açıklayan kitaba yemin ederim. Biz onu anlayasınız diye Arapça bir Kur'ân yaptık. Muhakkak o, nezdimizdeki ana kitapta çok yüce, çok hikmetlidir." (43.Zuhruf: 1-4)

Âyetlerini okudum. **Ata** (r.a.):

– **"Ümmü'l-Kitab - Ana Kitap"** nedir, bilir misin?.. diye sordu.

– Allâh ve Rasûlü daha iyi bilir, dedim. **Ata** (r.a.):

– **O, bir kitaptır ki, ALLÂH gökleri ve yeri yaratmadan önce onu yazmıştır. Orada Firavun'un cehennemlik olduğu vardır; orada "Tebbet yeda Ebi Lehebin-Ebu Leheb'in iki eli kurusun" vardır**, dedi.

* * *

Ata (r.a.) demiştir ki:

Rasûlullâh'ın arkadaşı Ubade b. Samit'in oğlu Velid'i bulmuştum. Babanın ölüm anındaki vasiyeti ne idi? diye kendisine sordum. Şöyle dedi:

Babam çağırdı ve bana:

– **Ey oğulcağızım, Allâh'tan kork, bil ki; Allâh'a; kadere, hayr ile şerrin hepsine iman etmedikçe, Allâh'tan sakınmış olmazsın... Bundan başka bir inanç üzere ölürsen cehenneme girersin.**

Muhakkak ben **Rasûlullâh**'ı işittim, şöyle diyordu:

– **Allâh önce "kalemi" yarattı. Yaz! dedi. Kalem:**

– **Neyi yazayım?** diye sordu. **Allâhû Teâlâ:**

– **Kaderi, olanı ve ebediyete kadar olacak olanı yaz!..** buyurdu. (Tırmızî, Ebu Davud)

* * *

Abdullah b. Feyruz ed- Deylemi şöyle demiştir:

"Ubeyy b. Ka'b (r.a.)'ın yanına geldim ve kendisine:

– **Zihnimi kader ile ilgili bazı sözler karıştırdı. Bana bu hususta bir şey anlat; belki Allâh bu vesveseleri kalbimden giderir dedim.**

Ubeyy b. Ka'b şöyle konuştu:

– **Eğer Allâh, göklerinde ve yerinde bulunanların (hepsine) azap verseydi, zâlim olmazdı; onların hepsine rahmeti ile muamele etseydi, rahmeti onlara, onların yaptığı işlerden daha hayırlı olurdu.**

Allâh yolunda Uhud dağı kadar altın harcasan kadere iman etmedikçe, başına gelenin şaşmayacağına, gelmeyenin de asla sana isâbet etmeyeceğine iman etmedikçe, Allâh bunu senden kabul etmez.

Bundan başka bir inanç üzerine ölürsen, cehenneme girersin!"

Abdullah Deylemi der ki: **"**Sonra **Abdullah b. Mes'ud**'a gittim. O da aynı şeyi söyledi.

Huzeyfe b. Yeman'a gittim, aynı şekilde konuştu. Sonra da **Zeyd b. Sabit**'e gittim; o da aynı şeyi **Allâh Rasûlü** (sallâllâhu aleyhi

vesellem)**'nden nakletti."** (Ebu Davud) (Lüzum's Sünen)

* * *

Abdullah b. Amr (r.a.) söylemiştir:

"Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem)'i işittim, şöyle diyordu:

– **Muhakkak yüce Allâh yarattıklarını** (önce) **bir karanlık içinde yarattı; sonra onlara nûrundan saçtı! Bu nûrdan nasibini alan kimse hidâyete erdi!.. Nasibini alamayan da dalâlete saptı!..**

Bunun için, ALLÂH'ın ilmine göre kalem kurudu!.. Yani işlerin takdiri son bulmuş ve kalemin yazacağı bir şey kalmamıştır" derim. (Tırmızî - İmam b. Hasan senetle)

* * *

Ebu Hüreyre (r.a.) şöyle demiştir:

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) bize çıkageldi. Biz, **kader** hakkında münakaşa ediyorduk. O kadar kızdı ki, yüzü kıpkırmızı oldu. Sanki yanaklarına nar suyu sıkılmıştı ve ;

– **Bununla mı emr olundunuz, bununla mı ben size gönderildim. Sizden önceki ümmetler ancak bu mesele hakkında münakaşaya giriştikleri vakit, helâk oldular. Yemin ediyorum, bu hususta nizâ etmemeniz için, yemin ediyorum size!..** buyurdu. (Tırmızî)

* * *

Cabir (r.a.)'dan:

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurmuştur:**

– **Kadere, hayrına ve şerrine iman etmedikçe, başına gelenin asla şaşmayacağına, başına gelmemesi mukadder olanın da asla gelmeyeceğini bilmedikçe, hiçbir kul iman etmiş sayılmayacaktır.** (Tırmızî)

* * *

Aişe (r.a.)'dan:

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) şöyle buyurmuştur:

– Lânet ettiğim altı kişi vardır ki, onlara Allâh ve gelmiş geçmiş her Nebi ve Rasûl lânet etmiştir. Bunlar:

Allâh'ın kitabına ilave yapan,

Kaderi tasdik etmeyen,

Allâh'ın zelil kıldığı (günahkârları) yükseltmek, azîz kıldığı (sâlih) kulları alçaltmak için ceberût ile insanların başına musallat olan,

Mekke hareminde yasak olanı işleyen,

Ehl-i beytime zulmeden, bir de sünnetimi terk eden kişidir. (Tırmızî)

* * *

Ümmü Habibe (r.a.):

– Ey Allâh'ım, bana uzun ömür vermek suretiyle beni zevcim Rasûlullâh'tan, babam Ebu Süfyan'dan ve kardeşim Muaviye'den faydalandır!.. dedi.

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) kendisine:

– Sen Allâh'tan kesinleşmiş eceller ve zaruri olan birtakım şeyler ve taksim edilmiş rızıklar hakkında birtakım talepte bulundun ki; Allâh onlardan hiçbirini ne vakitten önceye alır, ne de sonraya bırakır!.. Eğer, Allâh'tan seni cehennemdeki azaptan ve kabirdeki azaptan kurtarmasını isteseydin senin için daha hayırlı olurdu... buyurdu.

Bunun üzerine bir adam:

– Yâ Rasûlullâh, şu maymunlar ve hınzırlar, (hani şu azap maksadıyla insanların) çevrildiği maymunlar ve hınzırlardan mıdır?.. diye sordu.

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) şöyle cevap verdi:

– **Muhakkak ki, yüce Allâh hiçbir kavmi helâk veya azaba çarpmadı ki, sonra onların neslini devam ettirsin. Bugünkü maymunlar ve hınzırlar, önceden mevcuttular.** (Müslim)

* * *

Hâlid el-Hazza (r.a.) şöyle dedi: **"Hasan Basri**'ye dedim ki;

– **Anlat bana, Âdem gök için mi, yeryüzü için mi yaratıldı?** Hasan Basri:

– **Yeryüzü için,** dedi.

– **Ne dersin, korunup da malûm ağaçtan yemeseydi?..** dedim.

– **Ondan yemek zorundaydı** (çünkü bu mukadderdi)... diye cevap verdi.

– **Allâhû Teâlâ'nın "Siz onun aleyhinde** (kimseyi) **fitneye sürükleyecek kudrette değilsiniz. Meğer ki o cehenneme girecek kimse olsun"** (37.Sâffât: 162-163) **âyeti hakkında bana malûmat veriniz..** dedim.

Hasan Basri:

– **Şeytanlar onları dalâlete saptırmaya muvaffak olamazlar, ancak Allâh'ın cehennemlik olduklarına hükmettiği kimseler müstesnadır**, diye cevap verdi.**"** (Ebu Davud)

* * *

Hâlid el- Hazza (r.a.) Hasan Basri'den:

– Yüce ALLÂH'ın **"Bunun için onları yarattı"** (11.Hûd: 119) âyeti hakkında sordu.

Hasan Basri:

– **Onları cennet, ötekilerini de cehennem için yarattı**, diye cevap verdi.

* * *

(Ebu Davud) **Enes** (r.a.) şöyle demiştir: **"Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem) sık, sık:

– **Ey kalpleri çeviren Allâh, kalbimi dinin üzerine sâbit kıl!** diye dua ederdi. Biz de kendisine:

– **Yâ Rasûlullâh, sana ve getirdiklerine iman ettik, bizim için (hâlâ) korkuyor musun?** diye sorduk.

– **Evet, çünkü kalpler, ALLÂH'ın parmaklarından ikisinin arasındadır; dilediği gibi onları çevirir**, buyurdu.**"** (Tırmızî)

Müslim'in lafzı şöyledir:

– **İnsanoğullarının kalplerinin hepsi bir tek kalp gibi, Rahmân olan Allâh'ın iki parmağı arasındadır; dilediği gibi onu çevirir.**

* * *

Ebu Hüreyre (r.a.)dan: **"Allâh Rasûlü** (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurmuştur:**

– **Her doğan, ancak fıtrat üzere doğar; sonra ana ve babası onu yahudi ve hıristiyan ve mecûsi yaparlar.**

Tıpkı bütün uzuvları tamam olarak hayvan yavrusunu dünyaya getirdiği gibi; siz o yavruda bir eksiklik görür müsünüz?!!

Sonra Ebu Hüreyre (r.a.):

– **İsterseniz, "Yüzünü ALLÂH'ın o fıtratına çevir ki; insanları, o fıtrat üzerine yaratmıştır."** (30.Rûm: 30) **meâlindeki âyeti okuyunuz** dedi. (Buhari, Müslim, Ebu Davud-Tırmızî)

Cennetteki uzun boylu adam, İbrahim a.s.'dır. Etrafındaki çocuklara gelince, onlar fıtrat üzerine ölen her çocuktur. Müslümanlardan biri:

– **Yâ Rasûlullâh, müşriklerin de küçük çocukları buna da dâhil mi?** diye sordu.

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem):

– **Evet müşriklerin de çocukları, buyurdu.** (Buhari)

Ebu Hüreyre (r.a.)'dan:

– **Rasûlullâh'a** (sallâllâhu aleyhi vesellem) **müşriklerin küçük yaştaki çocukları hakkında** (âhiretteki durumları nedir, diye) **sordular.**

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem):

– **Onların (çocukken ölmeselerdi) ne amel işleyeceklerini Allâh en iyi bilir**, buyurdu. (Buhari, Müslim, Tırmızî)

Aişe (r.a.) şöyle demiştir:

– Bir küçük çocuk öldü. Ben de, ne mutlu ona, cennet serçelerinden bir serçe! dedim. **Rasûlullâh** (s.a.v.):

– **Bilmiyor musun ki, ALLÂH cennet ve cehennemi yarattı; birincisi için birtakım insanlar yarattığı gibi, ikincisi için de birtakım insanlar yarattı!..**

Bir diğer nakilde;

"Allâh cennet için birtakım insanlar yarattı ve bunlar babalarının omurga kemiğinde iken daha cennetlik yaptı. Cehennem için de birtakım insanlar yarattı ve bunları da babalarının omurga kemiğinde iken (daha) yarattı..." (Müslim-Ebu Davud)

Aişe (r.a.) şöyle demiştir:

– **Yâ Rasûlullâh müminlerin küçük yaşta ölmüş olan çocuklarının** (âhiretteki durumu) **nedir?** diye sordum.

– **Onlar babalarındandır**, buyurdu.

– **Hiçbir amel yapmadan nasıl olur?** dedim.

– **Onların ne amel işleyeceklerini ALLÂH en iyi bilir**, buyurdu.

– **Yâ Rasûlullâh, ya müşriklerin küçük çocuklarının durumu ne olacak?** diye sordum.

– **Onlar da babalarına bağlıdır**, buyurdu.

– **Hiçbir amel işlemeden mi?** diye sordum.

– **Allâh onların, yaşasalardı, ne amel işleyeceklerini en iyi bilir**, buyurdu. (Ebu Davud)

Allâhû Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“BİR RASÛL GÖNDERMEDEN HİÇBİR KAVMİ HELÂK EDER OLMADIK!” (17.İsra’: 15)

* * *

Enes (r.a.)’dan:

Adamın biri:

– **Yâ Rasûlullâh, babam nerededir?** diye sordu. **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem):

– **Baban cehennemdedir!..** diye cevap verdi.

Soruyu soran adam gidince, **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem):

– **Benim babam ile senin baban ateştedirler!..** buyurdu. (Ebu Davud)

Zeyd b. Sabit (r.a.) şöyle demiştir:

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) **Neccar oğullarına ait bir bahçede, devesi üzerinde iken, biz de yanında bulunuyorduk. Deve birdenbire ürküp kaçtı...**

Neredeyse Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem)**’i üzerinden atacaktı. Birden orada altı, yahut beş veya dört kabir bulunduğu anlaşıldı.**

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem):

– **Bu kabir sahiplerini bilen var mı?** diye sordu. Bir adam:

– Ben bilirim, dedi. **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem):

– **Bunlar ne zaman öldüler?** dedi. Adam:

– Şirk hâlinde iken öldüler, diye cevap verdi. **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem):

– Bu Muhammed ümmeti kabirlerinde sorguya tâbi tutulur (fitne ve azaba düçar olurlar); ölülerinizi gömmekten çekineceğinizden korkmasam, şu kabirlerden işittiğim azabı, ALLÂH'ın size de işittirmesine dua ederdim, buyurdu. (Müslim, Nesei)

* * *

Sehl (r.a.)'dan:

"Müslümanların büyük zengin ve yardımcılarından bir adam, Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) **ile birlikte iştirak ettiği bir savaşta, Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem) **kendisine baktı ve:**

– Kim cehennemlik bir adam görmek istiyorsa, şu adama baksın!.. dedi. Bunun üzerine cemaattan biri, zenginin peşine düştü.

Bu, o hâli ile müşriklere en şiddetli bir şekilde saldıranlardan biri idi.

Nihayet yaralandı. Dayanamadığından daha çabuk ölmeyi arzu ettiği için, kılıcının ucunu iki memesi arasına dayadı ve vücüdunun bütün ağırlığı ile kılıca yüklenince kılıç (sırtından) iki omuzu arasından çıktı (bu suretle intihar etti).

Bunu gören o adam, koşarak **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem)'ın yanına geldi ve ;

– Senin gerçekten Allâh'ın Rasûlü olduğuna şehâdet ederim (yani bu adam hakkında verdiğin haber doğru çıktı) dedi.

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem):

– Ne oldu? dedi. Adam:

– Filan kişi için; kim cehennemlik olan bir adamı görmek isterse, şu adama baksın, buyurdun. Hâlbuki bu adam Müslümanlara en çok yardım edenlerimizden biri idi. (Sen söyleyince) bu adamın

(göründüğü gibi) böyle (yani bu hâli üzerine) ölmeyeceğini anlamıştım. Adam yaralanınca, hemen ölmek istedi ve kendini öldürdü.

Bunun üzerine **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem):

– **Muhakkak ki kul, (Allâh'ın ilminde) cennet ehlinden olduğu hâlde cehennemliklerin yaptığı işleri yapar. Cehennem ehlinden olduğu hâlde de cennetliklerin amellerini yapar. Amellerde itibar, insanların ömrünün sonlarında yaptığı amelleredir!..** buyurdu." (Buhari)

* * *

Abdullah b. Amr. (r.a.) şöyle demiştir:

"**Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem) **elinde iki kitap olduğu hâlde çıkıp geldi ve;**

– **Şu iki kitap nedir, bilir misiniz?..** diye sordu. Biz:

– **Bilmiyoruz yâ Rasûlullâh, ancak sen bize anlatırsan öğreniriz?..** dedik.

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) **sağ elindeki kitap için:**

– **Bu, Âlemlerin Rabbi tarafından (yazılmış) bir kitaptır. Burada cennetlik olan insanların isimleri ile babalarının ve kabilelerinin isimleri vardır**, dedi. **Sonra sonuncusuna kadar bunların vasıflarını anlattı.**

– **Bundan sonra, artık ebediyen bunların arasına ne bir ilave yapılır, ne de biri hariç bırakılır**, buyurdu. **Bunun üzerine orada bulunan sahabiler:**

– **Eğer bu, olmuş bitmiş bir mesele ise, amelin ne önemi var?** diye sordular. **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem):

– **Zira, cennet ehli, sonunu cennetliklerin amelini işleyerek getirir. Cehennemlik olan kişi de, sonunda cehennemliklerin amelini işlemekle hayatını sona erdirir,** dedi.

Sonra elleri ile bir şey atar gibi bir hareket yaptı ve;

– Allâh, kullarının işini karara bağlamıştır: Bir kısmı cennette, bir kısmı da cehennemdedir!.. buyurdu.**"**

* * *

Ebu Hüreyre (r.a.)'dan:

"Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurmuştur:**

– İnsanın sabah mümin, akşam kâfir; sabah kâfir, akşam mümin olduğu için küçük bir dünya menfaati karşısında dinini sattığı ve karanlık gecenin dalgaları gibi fitnelerin vuku bulduğu zamanda sâlih amellere koşunuz!" (Müslim, Tırmızî)

* * *

Ebu Hüreyre (r.a.)'dan:

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurmuştur:**

– Yedi şeyden önce sâlih amele sarılın. Zira şu aşağıdaki şeylerden birini ancak beklemektesiniz:

Ya aniden gelen fakirlik, ya sizi taşkınlığa sevkeden zenginlik, ya vücut sağlığınızı bozan hastalık, ya sizi şaşkın şekilde konuşturan ihtiyarlık, ya aniden gelen ölüm, ya Deccal, ya Kıyamet, ki bu her şeyden şiddetli ve zordur.(Tırmızî)

Ebu Hüreyre (r.a.)'dan:

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurmuştur:**

– Altı şeyden, yani Güneş'in batıdan doğmaya başlamasından veya Duhan'dan veya Deccal'den veya Dabbetu'l-arz'dan veya (ölümünüzde) yahut sizi başkası ile meşgûl olmaktan alıkoyan bir fitneden veya Kıyamet'in vukuundan önce sâlih amel işlemeye koşun. (Müslim-İmam Ahmed)

Allâhû Teâlâ şöyle buyurmuştur: "BENDEN KORKUN, EĞER ALLÂH'A İMAN EDENLERDEN İSENİZ!" (3.Âl-u İmran: 175)

Ebu Hüreyre (r.a.)'dan: **Allâh Rasûlü** (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurdu:**

– Cehennem, nefsin arzuları, cennet de nefse hoş gelmeyen şeylerle perdelenmiştir. (Buhari, Müslim, Tırmızî)

Abdullah (r.a.)'dan:

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurmuştur:**

– Cennet, sizden birinizin nalınlarının tasmasından kendisine daha yakındır, cehennem de aynı böyledir. (Buhari, İmam Ahmed)

Ebu Hüreyre (r.a.)'dan:

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurmuştur:**

– Âhir zamanda öyle birtakım adamlar çıkacaktır ki, bunlar Âhiret işleri karşılığında dünyayı isteyecekler.

Yumuşak görünmek için koyun postuna bürünecekler, dilleri şekerden tatlı olacak, fakat kalpleri, kurt kalpleri (gibi kaskatı) **olacaktır.**

Allâhû Teâlâ (bunlar hakkında) **der ki:**

"Bunlar, beni gâfil mi sanıyorlar, beni istihfaf mı ediyorlar? Büyüklüğüme yemin ederim ki, onlara aralarından öyle bir fitne göndereceğim ki, onların hâlini şaşkına çevirecektir." (Tırmızî)

Ebu Hüreyre (r.a.)'dan:

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurmuştur:**

– Ölen bir kimse yoktur ki, pişman olmasın. Eğer iyi işler yapmışsa, fazla yapmadığına, günahkâr ise, tövbe etmediğine pişman olur. (Tırmızî)

Ebu Hüreyre (r.a.)'dan:

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurmuştur:**

– Kim (düşmanından) korkarsa, geceleyin yolculuğunu yapar ve yerine ulaşıp, rahat ve emniyete kavuşur. Dikkat edin! Allâh'ın

malı, cennettir. (Tırmızî)

Ebu Hüreyre (r.a.)'dan:

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurmuştur:**

– ALLÂH korkusu ile ağlayan kişi; süt, çıktığı meme deliğine girinceye kadar (ki bu hiçbir zaman mümkün olmaz) **cehenneme girmeyecektir. Ve ALLÂH yolunda kaldırılmış toz ile cehennem dumanı asla birleşmeyecektir.** (Yani Allâh yolunda cihad eden cehenneme girmeyecektir.) (Tırmızî)

* * *

Hâni şöyle demiştir:

Osman (r.a.) bir kabir yanında durduğu vakit, sakalı ıslanıncaya kadar ağlardı.

Bunun üzerine kendisine:

– Cennet ve Cehennemi hatırlarsın ağlamazsın da, şu kabir önünde ağlarsın! denildi.

Osman (r.a.) buna şöyle cevap verdi:

– **Allâh Rasûlü** (sallâllâhu aleyhi vesellem) **buyurdu ki;**

"Kabir; âhiret konaklarının ilkidir. İnsan bundan kurtulursa, sonraki daha kolay olur. Bundan kurtulamazsa, sonrakinden kurtulmak daha güç olur. Kabirden daha korkunç bir manzara daha görmedim!" (Tırmızî)

* * *

Ebu Zerr (r.a.)'dan:

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurmuştur:**

– Ben, sizin görmediğinizi görüyor, işitmediğinizi işitiyorum.

Gök gıcırdadı ve gıcırdamasında haklıdır. Çünkü dört parmaklık bir boş yeri yoktur ki, orada alnı ile Allâh'a karşı secdeye kapanmış bir melek bulunmasın.

Vallâhi, benim bildiğimi bilseniz az güler, çok ağlardınız. Kadınlarınızla yataklarınızda zevklenmeyi bırakıp Allâh'tan imdat dilemek üzere dışarıya fırlardınız. (Bu manzaralar karşısında) **kesilip,** (bir varmış bir yokmuş) **hâline gelecek bir ağaç olmak isterdim!** (Tırmızî)

Allâhû Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"KİM ALLÂH'A TEVEKKÜL EDERSE, ALLÂH, O'NA KÂFİDİR!" (65.Talâk: 3)

* * *

İbni Abbas (r.a.)'dan:

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurmuştur:**

– Ümmetimden yetmiş bin kişi soru-sualsiz cennete girecektir. Bunlar hastalarını okutmayan, uğursuzluğa inanmayan ve Allâh'a tevekkül eden kimselerdir. (Buhari, Müslim, Tırmızî)

Ömer (r.a.)'dan:

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurdu:**

– Eğer ALLÂH'a gerektiği gibi tevekkül etseydiniz, sabah aç olarak çıkıp, akşam tok olarak yuvasına dönen kuşlar gibi (kolaylıkla) **rızkınıza kavuşurdunuz!** (Tırmızî, İmam Ahmed, Hâkim)

* * *

Enes (r.a.)'dan: Adamın biri **Allâh Rasûlü** (sallâllâhu aleyhi vesellem)**'e**:

– Yâ Rasûlullâh (devemi) **bağlayıpta mı tevekkül edeyim, yoksa serbest bırakıpta mı tevekkül edeyim?..** dedi. **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem):

– Bağla da (öyle) **tevekkül et,** buyurdu. (Tırmızî)

Abdullah (r.a.)'dan: **Allâh Rasûlü** (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle buyurdu:**

– Fakru zarurete uğrayıp da, bunu gidermek için insanlara müracat eden kimsenin hiçbir zamanda ihtiyacı giderilmeyecektir. Fakru zarurete uğrayıp da, Allâh'a müracat eden kimseyi ALLÂH, er veya geç, bir rızk ile ihtiyacını defeder, veya çabuk bir ölümle, bu kimseyi fakirlikten kurtarır. (Tırmızî)

* * *

Enes (r.a.) şöyle demiştir:

Allâh Rasûlü (sallâllâhu aleyhi vesellem) **zamanında iki kardeş vardı. Bunlardan biri, bir kazanç için uğraşmaz, Rasûlullâh** (s.a.v.)**'in meclisine devam eder, öteki ise kazançla meşgûl olurdu.**

Bu ikincisi, (çalışıp kazanmıyor diye) **kardeşini Rasûlullâh'a** (s.a.v.) **şikâyet etti. Rasûlullâh** (s.a.v.):

– Belki de sen, O'nun yüzü suyu hürmetine kazanıyorsun, buyurdu. (Tırmızî)

* * *

Muaviye, Aişe (r.a.)'a yazdı:

"Bana, içinde kısaca tavsiyelerde bulunacağın bir yazı gönder!"...

Hz. Aişe de kendisine şöyle yazdı:

"Selâm sana! İmdi Rasûlullâh'ı (sallâllâhu aleyhi vesellem) **şöyle derken işittim.**

– Kim, insanların öfkesine rağmen, Allâh'ın rızasını ararsa (yani Allâh'ın razı olacağı tarzda iş yaparsa), Allâh onu insanların şerrinden korur.

Kim, Allâh hoşnut olmasa dahi, insanların razı olacağı işler yaparsa, Allâh onu insanlara terk ediverir (ve bu suretle, o kişi her sahada helâka uğrar)." (Tırmızî)

* * *

"Sana fayda verene haris ol (çalış), Allâh'tan yardım iste, âciz olma.

Eğer sana bir şey isâbet ederse, 'şöyle yapsaydım, şöyle olurdu' deme!.. Lâkin, 'Allâh'ın kaderidir; Allâh dilediğini yapar!' de." (Mecmu'atu'r-Resaili'l-Kubra)

* * *

"Hiçbir nefs yoktur ki Allâh onu cennet veya cehennemde yerini yazmamış olsun (şakî ve saîd olduğu)**"** (**Ravi** dedi)...

Bir adam kalktı:

– Yâ Rasûlullâh o hâlde yazgımıza itimat edip ameli terk etmeli miyiz?

Rasûlullâh (s.a.v.) **buyurdu ki:**

– Saadet ehlinden olan, saadet ehlinin ameline gidecek, şekavet ehlinden olan da şekavet ehlinin ameline gidecek. (Buhari, Müslim, Ebu Davud, İbni Hanbel)

"Siz amel ediniz, herkes yaratılmış olduğu fiiller için kolaylaştırılmıştır." (Buhari)

"SİZİ RAHİMLERDE (ana karnında - Rahıymiyetinde - varlığınızı oluşturan Esmâ mertebesinde) **DİLEDİĞİ GİBİ ŞEKİLLENDİREN** (oluşturan - programlayan) **'HÛ'dur!.."** (3.Âl-u İmran: 6)

* * *

"Allâh, yaratıklarını bir karanlık içinde yarattı. Ve kendi nûrundan onlara saçtı. Kime o nûrdan isâbet etti ise hidâyete erdi, kime de isâbet etmediyse o sapıttı." (Hakaik) (Tırmızî)

"ŞÜPHESİZ Kİ ALLÂH VAADİNDEN DÖNMEZ." (3.Âl-u İmran: 9)

* * *

"Allâh ezelî ilminde vadettiği saadet ve şekaveti, ne bir zâhidin zühtü, ne de bir fâsıkın fıskı yüzünden değiştirmez." (Hakaik)

Yusuf:

“BUGÜN AZARLANACAK DEĞİLSİNİZ, ALLÂH SİZİ AFFEDER… O, MERHAMETLİLERİN MERHA-METLİSİDİR!” dedi. (12.Yûsuf: 92)

Bu âyeti **Ebu Osman** şöyle izah ediyor:

“Günah işleyen, günahından dolayı tekdir edilmez.”

Yusuf kardeşlerine:

“Ben sizi nasıl tekdir ederim ki benim zindana girmemi ALLÂH ezelde dilemişti. Nitekim ben de kusur edip (zindandan kurtulan arkadaşıma) **beni efendinin yanında hatırlat demiştim. Şimdi ben nasıl benim yaptığım günahı unuturum da sizi tekdir ederim? diyerek bunların takdire bağlı olduğunu ifade ediyor.”** (Hakaik)

Şah İbni Şuc’a da şöyle diyor:

“İnsanlara Hak gözüyle bakan onlara muhalefetten kurtulur. İnsanlara kendi gözüyle bakan, günlerini insanlarla çekişmekle geçirir. Görmez misin, Yusuf ezeli kazaya vâkıf olunca nasıl kardeşlerinin özürünü kabul edip ‘Bugün azarlanacak değilsiniz’ dedi.” (Hakaik)

* * *

“EĞER RABBİN DİLESEYDİ, YERYÜZÜNDE KİM VARSA, ELBETTE HEPSİ TOPTAN İMAN EDERDİ…” (10.Yûnus: 99)

“KENDİSİNİ YARATAN ALLÂH ESMÂ’SININ BİLEŞİMİ ELVERMEDİKÇE, BİR NEFS İÇİN İMAN ETMEK MÜMKÜN DEĞİLDİR!..” (10.Yûnus: 100)

“ALLÂH DİLEDİĞİNİ ORTADAN KALDIRIR VE (dilediğini de) **SÂBİT KILAR. O’NUN İNDÎNDEDİR ÜMMÜL KİTAP** (ana BİLGİ - Esmâ mertebesinin her an nasıl bir şe’nde olacağının ilmi)**!”** (13.Ra’d: 39)

“BENİM KATIMDA HÜKÜM DEĞİŞTİRİLMEZ!..” (50.Kaf: 29)

“ALLÂH KİME HİDÂYET EDER İSE, ODUR HAKİKATE EREN!..” (7.A’raf: 178)

“...ALLÂH DİLEDİĞİNİ YAPAR!” (14.İbrahiym: 27)

“ALLÂH KİME HİDÂYET EDERSE, KİMSE ONU SAPTIRAMAZ!..” (39.Zümer: 37)

* * *

Kasânî şöyle diyor:

“Halkın fiilleri, Hakk’ın fiillerine nispetle ruhla ceset gibidir.

Fiilin masdarı ruh ise de zuhur ettiği yer, cesettir. Bunun gibi fiilin yaratıcısı Hakk’tır; ama, halk ile zâhir olur.” (Te’vilat)

* * *

Abdullah İbn Mesûd (radıyallâhu anh)’dan rivayete göre demiştir ki:

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) **bana** (insanın oluşumundan) **haber verdi ki; o doğru söyler ve kendisine de doğru bildirilir, buyurdu ki;**

– Sizin birinizin ana-baba maddeleri kırk gün ana karnında toplanır, sonra o maddeler o kadar zaman içinde (ikinci kırk) **katı bir kan pıhtısı hâlini alır, sonra yine o kadar zaman** (üçüncü kırk) **içinde mudge-bir çiğnem ete tahavvül eder.** (120. gün sonunda) **ALLÂH bir melek gönderir ve tekâmül eden mudgeye** (şu) **dört kelime yazması emrolunur;**

‘Onun işi, rızkı, eceli, saîd veya şakî olduğunu yaz’ denilir.

(İbni Mesud demiştir ki; Abdullah hayatı yed’i kudretinde olan Allâh’a yemin ederim ki, Melek bunları yazdıktan sonra) **ona ruh üflenir** (cenin canlanır)**.**

İmdi sizden bir kişi (bu fıtratı icabı) **iyi iş işler de hatta kendisiyle cennet arasında yalnız bir kulaç mesafe kalır. Bu sırada** (Meleğin

ana karnında yazdığı) **yazı gelir; o kişiyi önler. Bu defa o, cehennemliklerin işini işlemeye başlar** (da cehenneme girer)**.**

Sizden bir kişi de (fena) **iş işler. Hatta kendisiyle cehennem arasında ancak bir kulaç mesafe kalır. Bu sırada** (Meleğin yazdığı) **kitabı gelir onu önler. Bu defa o kişi ehli cennetin işini işler** (cennete girer)**.** (Buhari-Tecrid 1324)

* * *

İmran bin Husayn (radıyallâhu anh)'dan rivayete göre, şöyle demiştir:

"Bir kere **Rasûlü Ekrem**'e bir kimse (İmran'ın kendisi) şöyle sordu:

– **Yâ Rasûlullâh, ehli cennet, cehennemliklerden** (Allâh'ın kaza ve kaderiyle) **bilinir,** (ayırt edilir) **mi? Rasûlullâh:**

– **Evet, ayırt edilir!..**

– **Öyle ise (cennetlik, cehennemlik ezelde belli olduğuna göre) hayır işleyenler, ibadet edenler niçin işlemeli? Rasûlullâh buyurdu ki;**

– **Herkes niçin yaratıldıysa onu işler, kendisi için (ezelde) ne müyesser kılındıysa onu yapar...** buyurdu." (Buhari-Tecrid 2062)

* * *

Ebu Hüreyre (radıyallâhu anh)'dan rivayete göre **Nebi** (sallâllâhu aleyhi vesellem) şöyle buyurmuştur:

– **Âdemoğluna nezri** (adağı) **tahmin etmediği bir şeyi getirmez. Lâkin Allâh'ın takdiridir ki; Âdemoğlunu sürükler.**

Ben bir şeyin (verilmesini) **oranlarım. Bu takdirimle o şeyi** (o malı) **cimriden çıkarmak isterim.** (Buhari-Tecrid 2066)

"Ey iman edenler... Sizi, sizi dirilten şeye (hakikat ilmine) **çağırdığında, Allâh ve Rasûlünün davetine uyun! İyi bilin ki** (davet edildiğinize uymazsanız) **Allâh** (beynindeki var olan sistemiyle)

kişinin bilinci ile kalbi arasına girip engel olur... Siz O'na haşrolunacaksınız." (8.Enfâl: 24)

Hz. **Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'ın açıklamalarında görüldüğü üzere, evren daha var olduğu andan, **sonsuza dek olacak her şey bellidir!..**

Kimse ve hiçbir şey kendi yazgısını değiştiremez!..

Herkes kendi kaderini yaşamak zorundadır!.. Nitekim konumuz olan **"ALLÂH'ın AHAD oluşu"** dahi ister istemez bu olguyu ortaya açık seçik koymaktadır.

"ALLÂH" ismiyle işaret edilenin **TEK** oluşu ve **"O"**nun dışında hiçbir şeyin var olmadığının anlaşılmaması, **"KADER"** konusunda sayısız tartışmalara yol açmış ve bu yüzden pek çok yetersiz görüşler meydana gelmiştir.

Oysa **"KADER"** konusundaki bu gerçeği, Hz. **MUHAMMED** (aleyhisselâm) tebliğ ettiği âyetler ve kendi beyanlarıyla açık seçik, pek çok defa, kesinkes vurgulamıştır.

İnsanın başına gelen **her şeyin istisnasız "KADER" hükmünden ileri geldiğini** vurgulayan pek çok İslâm âliminden biri de **İmam Gazâli**'dir.

"İhya-u Ulûmid'din" isimli kitabının 2. kitap, 2. bâbında, **"Hakikat ve Şeriat"** başlığı altında şöyle der:

"*Çünkü biz, 'bütün fenalıklar, isyan, zina ve hatta küfür Allâhû Teâlâ'nın kazası, iradesi ve dilemesiyledir; ve bütün bunlar haddı zâtında hakdır' deriz.*"

19

"HAYAL" NEDİR?

Şimdi de evrenin ve içindekilerin "HAYAL" olarak tanımlanmasının nedenleri ve nasılları üzerinde duralım biraz...

Evren adını verdiğimiz, gerçekte Tek tümel yapı, kendi programı içinde her an yeni olmak üzere sayısız özelliklerini ortaya koymaktadır. İşte, evrenin bu ışınsal ana yapısı; bizim kendimizi madde zannedişimize ve madde dünyamıza nispetle, **"HAYAL"** olarak nitelendirilmiştir.

Nitekim, madde âleminin, gerçekte, bir **"sanış"** olduğunu ve gerçek yapının, **"ışınsal yapıdan başka bir şey olmadığını"** açıklayan Hz. **Muhammed**, madde yapının ve yaşantının bir **"RÜYA"** hükmünde olduğunu vurgulayarak şöyle demiştir:

"İNSANLAR UYKUDADIR; ÖLÜNCE UYANIRLAR!.."

Bu işaretin **birinci** mânâsı şudur:

Madde bedenle yaşayan ve beş duyu sınırları içinde hapis olan insan, madde ötesi ışınsal yaşam boyutuna geçince, uykudan uyanmış şekline

girer ve tüm dünyada yaşadıkları **"rüya"** hükmünde olur... Buna karşılık içine girdiği ışınsal yaşam boyutu ise onun hakiki dünyası olur... Ki bu da kıyamete kadar sürer. Kıyametten sonra üçüncü defa yeni bir bedenle bâ's olur ki bu da mahşer yaşamı boyunca kullanacağı bedenidir.

Bu işaretin **ikinci** anlamı da şudur:

"Ölmeden önce öl" hadîs-î şerîfindeki işaret üzere; fizik ölümle ölmeden yani bedeni ve beyni terk etmeden evvel, kendinizi beden kabul etmeyi terk etmek ve **"düşünsel bir varlık"** kabul etmek suretiyle madde ötesi yaşama hazırlanınız!.. Çünkü beden, beyin elden çıktıktan sonra, **"RUH"**un dünyada iken elde edebileceği şeyleri orada temin etmesi mümkün olmaz!

Bu işaretin bir **üçüncü** mânâsı dahi şudur:

"Nefsim" dediğin şeyin yani **"Ben"**liğinin gerçekte var olmadığını idrak suretiyle **"öl"** ki, varlığını teşkil eden Mutlak **"Ben"** ile diriliğe kavuşasın!.. Zira, **"BEN'lik ancak ALLÂH'a mahsustur!.."**

"BEN" diyecek **TEK** varlık **"ALLÂH"** adıyla işaret edilendir; ki, **O**'ndan gayrı ikinci bir **"benlik"** de asâleten mevcut değildir!.. Şayet böyle bir şey olsa idi, o da bir TANRI olurdu!.. Oysa hemen **Kelime-i Tevhid**'i hatırlayalım;

"TANRI YOKTUR, SADECE ALLÂH VARDIR."

İşte **"ALLÂH"**, kendisinden başka hiçbir şey olmayan **"ALLÂH", "İLMİNDE"**, bütün varlık sûretlerini, eğer tâbiri câiz ise, düşündü. Veya anlaşılması daha kolay olsun diye şöyle söyleyelim, **hayal etti.**

Tekrar ediyorum; esasen, **"ALLÂH"** için "düşündü" veya "hayal etti" gibi tâbirler kullanmak mahzurludur; çünkü gerçeği yansıtmaz; ve **"ALLÂH"**ın Ulûhiyetine eksiklik getirir. Ancak biz burada, bir hususu

anlatabilmek, okuyanları bir hedefe yaklaştırabilmek amacıyla, ifade zorluğundan dolayı bu tâbirleri kullanmak zorunda kalıyoruz.

Evren ve içinde bulunan bütün varlıklar, işin özüne ermiş en yüksek dereceli evliyaullâhın, **"bütün âlemlerin aslı hayaldir"** diyerek ittifak ettikleri bir biçimde meydana gelmiştir!..

"ALLÂH" ve yaşamın boyutları-varlıkları konularını en büyük vukuf ile **"İnsan-ı Kâmil"** isimli eserinde anlatan öze ermişlerden **Abdülkerîm el Ciylî**, **"âlemlerin hepsinin aslının hayal"** olduğunu oldukça geniş bir şekilde izah eder.

Peki, bu **"hayal"** nedir?..

"Hayal" kelimesinin anlamı nedir?..

Bu **"hayal"** nasıl meydana gelmiştir?..

Ve biz, nasıl oluyor da bu **"hayal"**i gerçekmiş gibi algılıyoruz?..

Bu sorulardan bir kısmının cevabını az önce vermiştik.

Şimdi de cevabını vermediklerimizin izahlarını sunalım:

"HAYY" olan **"CAN"**ın ta kendisi, dirilik, hayatiyet gibi özellikleri olan bu varlık; **"ALİYM"** isminin işaret ettiği **"İLMİ"** ile; yani daha iyi anlatabilmek için misal yollu söyleyeyim, basit mânâda, **"şuuruyla"**; sahip olduğu sayısız özelliklerin farkında!..

"ALLÂH", kendisinde mevcut olan sayısız, sınırsız-sonsuz özellikleri biliyor.

"ALİYM", bu bildiği sayısız, sonsuz-sınırsız özellikleri; **"MÜRİYD"** olduğu için, yani, **"irade"** olduğu, dileme ve dilediğini meydana getirme gücü olduğu için; bunun sonucunda da kendisindeki bu mânâları seyretmeyi diliyor.

Ve **"KAADİR"** isminin işaret ettiği biçimde, **"kudretiyle"** bu kendisindeki mânâları seyretmeye başlıyor...

"Kudret"; "kendindeki mânâları seyretme gücüdür"!..

İlim mertebesinde, kendindeki bütün mânâlara karşı bilgi sahibi!..

“MÜRİYD” isminin işaret ettiği **“iradesini”** kullanarak, kendindeki sayısız mânâları **“KAADİR”** isminin işaret ettiği bir şekilde, **“kudretiyle”** seyir hâline sokuyor. Ve seyir hâline girdiği anda, **“KELİYM”** isminin mânâsı olarak, sayısız nesneleri yani kelimeleri, şeyleri, seyretmeye başlıyor!..

“ALLÂH”ın kelimeleri yedi deniz mürekkep olsa, bir o kadarı daha olsa yazmakla bitmez!.. Biter mi?.. Sonsuz olan! Yedi deniz, yedi galaksi, yetmiş yedi evren ne eder “Sonsuz”un yanında!!?

Rakama vurulan her şey, ne kadar rakamla ifade edilirse edilsin, sonsuzun yanında çok bir değer ifade etmez.

İşte bu seyrettiği **“kelimelerin”** yani mânâların her birinin durumuna, bizâtihi kendisi olarak **“VÂKIF”** yani **“SEMİ”**dir. Zaten, kendisi, kendindeki mânâları seyrediyor; onlara vâkıf olmaması mümkün mü?..

Ve **“BASIYR”**... İdrak edici... Değerlendirici!.. Nasıl olmasın ki!.. Gene kendisi yapıyor!.. Peki, bütün bunlar nerede olup bitiyor?.. Bütün bunlar, **“Allâh’ın ilminde”** olup bitiyor!.. Eğer tâbiri câiz ise, çok yetersiz, noksan bir ifade ama, başka türlü de izah imkânı olmadığı için, söylüyoruz: **“ALLÂH”** adıyla işaret edilenin **hayalinde** yani **ilminde** olup bitiyor tüm sonsuz olup bitenler!.. Şayet buraya kadar anlattıklarımız anlaşıldıysa, şimdi de ikinci bir önemli hususa gelelim;

İş yukarıda anlattığımız gibi olduğuna göre, **“BEN”** neyim?.. **“Dünya”** ne?.. **“Âhiret”** ne?..

“Cennet ve cehennem” ne?..

Hesap ne; kitap ne; kabir azabı ne?..

Teklif eden kim; mükellef kim; teklif ne?..

Evet biraz da bu soruların cevaplarını araştıralım...

Ama konuya girmeden önce de, çok değerli hakikat ehli zâtlardan olan **Muhyiddini Arabî**'nin, şu meşhur mısralarına bir göz atalım:

Hazret, varlığın **"TEK"**liğini müşahede coşkusu içinde şöyle diyor:

"*Kul Hakk'tır!.. Rab Hakk'tır!..*

Ah, bileydim kimdir mükellef?..

Kuldur dersen, o ölüdür!..

***Rab'dır dersen, Rab nasıl olur mükellef?!!*"**

Gene aynı konuda, **Muhyiddini Arabî**'den çok daha önce yaşamış olan çok değerli İslâm âlimi ve ârifi ünlü mutasavvıf **İmam Gazâli** dahi bakın neler söylüyor varlığın **"TEK"**liği hakkında **"Mişkâtül Envâr"** adlı eserinde:

"... İşte ârifler buradan mecaz çukurundan hakikatin zirvesine yükselir, mi'râclarını tamamlar, açık bir müşahede ile görürler ki, varlıkta ALLÂH'tan BAŞKA BİR ŞEY YOK!

İşte bu kaynak, AHAD olan ALLÂH'tır, O'nun ortağı yoktur!.. Bütün diğer nûrlar O'ndan istiare'dir!.. Hakiki olan yalnız O'nun nûrudur. Hepsi O'nun nûrundandır.

Belki HEPSİ O'DUR!.. Doğrusu, var olan O'dur... Gayrın varlığı, ancak mecaz yoluyladır. "O'ndan başka O yok" sözü seçkinlerin tevhididir... Ve sahibini TEK birliğe götürür, sırf BİR'liğe götürür!..

Mahlûkatın mi'râcının son noktası FERDANİYET memleketidir. Çünkü, bunun ötesinde daha bir merdiven yoktur. Zira, yüksek, ancak çoklukta düşünülebilir...

Kesret kalkınca BİR'lik gerçekleşir; izafet(*görelik*) ***bâtıl olur; işaret kalkar... Artık, yüksek, alçak, inen-çıkan kalmaz; terakki muhal olur, urûc muhal olur. A'lânın ötesinde ulüvv (yükseklik) yoktur.***

Vahdet ile beraber kesret yoktur! Kesretin kalkmasıyla urûc da kalkar!.. Bunu bilen bilir, bilmeyen inkâr eder. Bu ilim, ancak ALLÂH'I

BİLENLERE verilmiş olan hususi mahiyetteki gizli bir ilimdir. Onlar, bunu açıkladıkları zaman, ALLÂH'a karşı mağrur olanlardan başkası inkâra kalkmaz."[2]

Şu an'a kadar anlattığımız gerçek istikametinde düşünürsek, var olan sadece **"ALLÂH"**tır!.. Öyle ise, O'nun dışında ikinci bir varlık da yoktur!..

Peki bu durumda, teklif nedir, mükellef kimdir?..

Bu anlatılan öyle bir hakikat ki; bu hakikat Güneş'inin ısısı, buzdan meydana gelmiş varlıklar âleminde tek bir su damlası dahi bırakmıyor!..

Bu **TEK**'lik gerçeğine karşılık, Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın, insanın geleceğine dönük olarak bildirdiği tüm hususları da asla gözardı edemeyiz... Zira, **TEK**'lik ne kadar **kesin bir gerçekse; insanın gelecekte karşılaşacağı sonuçlar da o kadar kesin olarak, kendinden çıkan davranışların getirdiği sonuçlar olacaktır.**

Evet... **"ALLÂH"** İsmiyle İşaret Edilen indînde biz, **"İLMİNDE"** var olmuş **"ilmî sûretleriz"**!..

Bize **GÖRE** biz, kesin, açık, sade, basit bir evrenin içinde yaşayan varlıklarız...

Ama gene de **gerçekte** biz, **O**'nun ilminde, bir **"İlim"**den ibaretiz!..

Ancak içinde yaşadığımız âlem, bize göre kesin, mutlak, açık, çok yönlü bir yaşantıdır.

İşte bu yüzden şu çok hassas değerleri gözden kaçırmayalım...

20

YAŞAM SİSTEMİ

İçinde yaşamakta olduğumuz bu sistemin gereği şudur;

Bizi yukarıdan yöneten bir TANRI yoktur!.. Bir İLÂH yoktur!..

Herhangi bir yıldız veya gezegen veya galaksi veya takımyıldız yani **"BURÇ", asla TANRI değildir** ve olması da mümkün değildir!.. **Böyle bir şeyi düşünmek korkunç yanılgıdır!**

Biz, içinde yaşadığımız boyutta, bizden ortaya çıkan **Allâh**'ın isimlerinin mânâları gereğini yerine getirmek suretiyle gerçek **"kulluğumuzu"** ifa etmek için varız!..

Yaşadığımız boyutun gereği ve sistemi ise şudur:

Güneş sistemi içinde yer alan Dünya; Dünya üzerinde yaşamakta olan insanlar...

Bu insanlar, **"ALLÂH"**ın kendi vasıflarıyla, dilediği gibi bezediği ve yarattığı varlıklardır!..

"ALLÂH" dilediği özelliklerini, insan beyinlerinde açığa çıkacak biçimde, insanın yapısında düzenlemiştir.

Kendini et-kemik sanarak ve bu yolda şartlanarak yaşayan insan, tüm yaşantısını bu şekilde sürdürdüğü takdirde, bu yaşam tarzının sonucu olarak sayısız azap ve ıstıraplara düşecektir.

Kendisindeki üst düzey özellikleri haber verene inanıp, kendisindeki üstün özellikleri ortaya çıkartmak için çalışmalar yapan ve bunları ortaya çıkartan insan da, ilâhî vasıflara ve özelliklere kavuşmuş bir fert olarak, sınırsız güzellikleri yaşama ortamına ulaşacaktır.

Ya kendini çürüyüp gidecek et-kemik ZAN etmenin ve buna dönük yaşamanın sonucunda seni bekleyen süresiz azap ortamı; ya da, özündeki ilâhî özellikleri vasıfları ortaya çıkartarak bunun güzel sonuçlarını yaşayacağın ebedî huzur ve zevk ortamı...

Bu sebeple Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm), sanki, karşımızda şunları söylüyor:

"Sen, **'ALLÂH'IN YERYÜZÜNDE HALİFESİ'** olarak yaratıldın... **'ALLÂH**'ın bütün isimlerinin mânâları ile bezendin... Şimdi sen kendini bu madde dünyasında bulman hasebiyle, sonunda çürüyüp yok olacak bir beden olarak düşünme; ve böyle düşünmek suretiyle **'nefsine zulmetme'!..** Kendindeki **güçleri 'israf' etme!..** Dünya'nın ve dünyevî değerlerin şartlanması içinde, Dünya'da bırakıp gideceğin şeyler için, kendindeki o sınırsız üstünlükleri mahvetme!.."

Bak âyetlerde nasıl uyarılıyorsun:

"<u>İyi bilin ki dünya hayatı sadece bir oyundur, bir eğlencedir, bir süstür; aranızda bir büyüklenme ve mallarda ve evlatta çoğalma yarışıdır</u>!.." (57.Hadiyd: 20)

"Dostların birbirini arayacak hâli kalmaz! Birbirlerine gösterilirken insanlar... Suçlular, o sürecin azabından kendini kurtarmak için oğullarını fidye olarak (ateşe) **vermeyi düşünür... Karısını, kardeşini; aralarında yaşadığı tüm yakınlarını;**

yeryüzünde yaşamış olanların tümünü (fidye verse) **de kendini kurtarsa! Hayır, asla! Muhakkak ki o Leza'dır** (dumansız alev)**."** (70.Me'aric: 10-15)

"İnsanlar uykudadır, ölünce uyanırlar!.." Dolayısıyla, dünya hayatı, geçtiğiniz âlemde, sizin için bir rüya gibi olacaktır... Öyle ise **ölmeden önce öl**; ki, uykudan Dünya'da iken uyan!.. Gerçekleri gör ve o gerçeklere göre yaşamını düzenle!..

Dünya'da bırakıp gideceğin, öbür âlemde senin için hiçbir değer ifade etmeyecek şeylere enerjini boş yere harcayıp, sonradan telâfi edemeyeceğin israfın yüzünden pişmanlıklara düşme!.. Kendini bu beden kabul edip, sadece bedene dönük bir biçimde yaşamak hüsrandan başka bir şey getirmeyecektir... Oraya gidip gerçekleri gördükten sonra, "keşke Dünya'ya geri dönüp, yapmadıklarımızı yapma imkânımız olsa!" dersiniz, ama bu asla mümkün olmaz!..

Nitekim bak **Kur'ân-ı Kerîm** bunu nasıl anlatıyor:

"(İşte) **o süreçte, cehennem de getirilir** (Dünya'yı kuşatır)**!** (İşte) **o süreçte, insan hatırlayıp düşünür...** (Fakat) **Zikra'nın** (hatırlamanın) **ona nasıl faydası olur** (beden - beyin yok artık ruhu geliştirecek)**? "Keşke hayatım** (şu yaşamım) **için önceden yararlı şeyler yapsaydım!" der."** (89.Fecr: 23-24)

"Doğrusu biz sizi yakın bir azap (ölüm) **ile uyardık! O gün kişi, ellerinin** (kendine) **ne takdim ettiğine bakar; hakikat bilgisini inkâr eden de şöyle der 'Keşke toprak olsaydım!'"** (78.Nebe': 40)

"ALLÂH"ın vasıfları ile vasıflanmış, **O**'ndaki mânâlarla bezenmiş olarak; var sandığın izafî-göresel **"benliğini"**, yani var kabul ettiğin **"vehmi benliğini"** terk et, şuurundan kaldır ki; gerçek **"BEN"**liğine eresin!..

Şayet, var kabul ettiğin, var ZANnettiğin, şartlanmalar dolayısıyla "var" diye düşündüğün benliğini, belli bir ilim ile kaldırabilirsen, **"Benlik" perdesinden kendini kurtarabilirsen**, bunun ardındaki gerçek **"BEN"liğe erebilirsin!..**

Bu meâldeki uyarıları yapan Hz. **Muhammed** (sallâllâhu aleyhi vesellem) paralelinde, evliyaullâh da şöyle demiştir:

"Kaldır 'ben'liğini aradan, ortaya çıksın Yaradan!.."

Aslında bu ifade;

"Nefsine ârif olan Rabbine ârif olur" hadisinin açıklamasından başka bir şey değildir.

Şimdi içinde bulunduğumuz sistemi ve insanın bu sistem ile bağlantısını hatırlayalım... Bu madde dünyasında görüp bildiğimiz her şey, Dünya'nın yerçekimine, manyetik çekim alanına bağımlıdır. İnsan da bu madde dünyasında var olmuş bir birim olarak Dünya'nın manyetik çekim alanına bağımlıdır.

"...Her diri şeyi sudan (H^2O'dan) **oluşturduk"** (21.Enbiya': 30)

Dendiğine; ve Dünya üzerinde bulunan her canlı sudan var olduğuna göre, insan da sudan meydana gelmiş bir varlıktır!..

İnsan, bu Dünya'da var olduğuna ve Dünya'nın çekim alanına tâbi olduğuna göre; insan beyninin ürettiği **"holografik dalga beden"** yani bilinen ismiyle **"RUH"** da bu Dünya'nın manyetik çekim alanına bağımlıdır!..

Öte yandan yine insan beyninde öyle bir özellik mevcuttur ki, şayet bu özellik faaliyete geçerse, o kişi neticede Dünya'nın ve Güneş'in çekim alanından uzaklaşarak, uzaydaki sayısız yıldızların boyutsal derinliklerinde oranın şartlarına uygun bir bedenle **"cennet"** yaşamına ulaşabilir.

Kişinin, şayet beynindeki **antiçekim dalgası üreten devre açılmış ise, "NÛR"lu bir dalga bedene, yani "Işınsal bedene"** sahip olacak; ve böylece de **"nûru"** yani **"enerjisi"** nispetinde hızlı bir şekilde kurtuluşa erecektir.

Eğer bu kişinin beyni, **antiçekim dalgalarını** üretip ruhuna yükleyemez ise, **"nûr"**u yetersiz olduğu için, önce Dünya'nın daha sonra da cehennemin güçlü çekim alanından kendini kurtaramayacak ve ebedî olarak Güneş'in içinde kalacaktır!..

Zaten daha sonraki safhada Güneş, Mars dâhil yörüngesindeki beş gezegeni yutacak ve bundan sonra da büzülerek bir nötron yıldızı hâline gelecektir.

Bu sebeple de içinde kalan nesnenin dışarıya kaçması imkânsız olacaktır. Bu olayı çok daha tafsilâtlı olarak **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabımızda okuyabilirsiniz.

"Cehennem" vasfıyla tarif edilen Güneş'te yaşayan canlı varlıklara, yani dindeki tâbiriyle **"zebânî"**lere gelince... Ellerine düşenleri perişan edici, aşağılayıcı, azaplandırıcı, dolayısıyla **"zebûn edici"** vasfıyla isimlenen **"zebânîlere"** gelince...

Nasıl, Dünya üzerinde insanlar veya Dünya'da ve uzayda yaşayan **cinler** var ise; onlar **gibi her gezegende ve yıldızda da yaşayan varlıklar vardır!..** Dolayısıyla Güneş'in de kendine has, ışın yapılı sâkinleri mevcuttur. İşte bunlar Kur'ân-ı Kerîm'de **"zebânî"** diye tarif edilmişlerdir... Bu isimle adlandırılmışlardır!..

<u>Bizler nasıl Dünya üzerinde yaşayan varlıklar olarak, elimize düşen güçsüz varlıklara istediğimizi yapıyorsak; aynı şekilde Güneş'in içine gidecek insanlara da, Güneş'in canlıları olan "zebânî"ler, oranın şartları içinde dilediklerini yapacaklardır... Ki bu davranışlar insanlara eziyet olacaktır.</u>

"RUH", yani **"holografik ışınsal beden"** Güneş'in içine gittiği zaman, oradaki yüksek radyasyonun etkisiyle deforme olur, eğrilir, büzülür, yanar(!), fakat yok olmaz!.. Bunun misali, rüyada, bedeninin ezilip-büzülmesi, kırılması, yaralanması, parçalanması ertesinde yeniden yaşamına aynen devam etmesidir.

İşte **"cehennem"** denen Güneş'in[3] içindeki yaşantıda da, dalga beden tahrip olur, ezilir, uzar, genişler, yassılaşır, yıpranır, yanar ve akabinde eski hâline döner... Ve bu durum tekrar tekrar sürer gider.

"Azabı daha fazla hissetmeleri için derileri (dışsal bağlılıkları dolayısıyla) **yandıkça yerine yeni deriler** (dışsallıklar) **oluşturacağız."** (4.Nisâ': 56) meâlindeki âyeti kerîme işte bu anlattığımız olayı teyid eder.

Esasen burada çok iyi anlaşılması gereken bir husus vardır...

GÜNEŞ'İN "CEHENNEM" OLUŞU, ATOMALTI BOYUTU İTİBARIYLADIR!

Nasıl bizim bir biyolojik, maddi, atomüstü boyuta ait bir bedenimiz varsa ve buna karşılık bu bedenin dalga, atomaltı boyuta ait "İKİZİ" mevcutsa; aynı şekilde Güneş'in de bir atomaltı boyuta ait ışınsal ikizi mevcuttur ki, işte esas **"CEHENNEM"** oluşu o boyutu itibarıyladır.

Ve bu sebepledir ki biz şu anda bu bedenin duyularıyla cehennemi göremeyiz!.. Tıpkı atomaltı boyuta ait ışınsal türler olan insan ruhlarını, cinleri ve melekleri göremeyişimiz gibi!

Buna karşın, madde beden yaşamından **"ruh beden=dalga beden"** yaşamına geçmiş kişiler ise hem ortamlarına geçmiş oldukları ruhları görürler, hem o ortamda yer alan cinleri görürler, hem de o boyutun meleklerini görürler.

Ve dahi cehennemi, içindeki canlıları tıpkı yanıbaşlarını seyrediyormuşcasına seyrederler. Çünkü ruh görüşünde mesafe

kavramı yoktur!

İşte dinde bahsedilen, ölümü tatmış kişilerin kabir âlemlerinde cehennemi seyretmeleri olayı bu şekilde gerçekleşir... Bu konunun tafsilini **"İNSAN ve SIRLARI"** kitabımızda bulabileceksiniz inşallâh...

Keza, **"Samanyolu"** dediğimiz yıldızlardaki cennetler dahi, bu görünen madde yanları itibarıyla değil; algıladığımız madde yapılarının atomaltı boyutunu teşkil eden dalga ikizleri itibarıyladır!

Ne var ki, bugün bizim madde beden algılayıcılarımıza göre içinde bulunduğumuz ortam nasıl madde kabulümüzü oluşturuyorsa; aynı tarzda, o boyutta da içinde bulunduğumuz ortam -şu an bize **GÖRE** dalga boyut olmasına rağmen- bize madde ortam olarak gelecektir.

Buna karşılık **"cennet"**ler denilen sayısız gezegenlere giden holografik dalga bedenler (ruhlar) ise kendi türünden olan oradaki sayısız varlıklarla görüşüp konuşmak, ilişki kurmak; orada kendisindeki üstün güçler dolayısıyla dilediği gibi tasarruf edebilmek imkânına kavuşacaklardır!..

Âdeta tâbiri câizse, o gittiği gezegenlerin tanrısı(!) gibi olacaktır!

Zira, kendisi, **ALLÂH**'ın yeryüzündeki Halifesi olarak meydana getirilmiş ve sayısız ilâhî güçlerle donatılmış ve bezenmiştir.

Hâlbuki o gezegenin kendine has varlıkları, insanda bulunan bu toplu güçlerden yoksundur.

Dolayısıyla, **"cennet"**e gidenler, hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı, hiçbir dilin söylemediği nimetlere kavuşacaktır... Bizim bu konudaki bütün tahayyülümüz yetersiz kalır.

O cennetlere giden kişiler yaş mefhumundan berîdirler. Orada, dede-nine, anne-baba, kardeş-evlât-torun gibi mefhumlar yoktur... Herkes aynı yaştadır.

O gidilen ortamda benzeri güçte veya ilim seviyesinde olanlar bir arada olacaklar; o ilim veya enerjiye daha az ölçülerle ulaşmış olanlar da kendi ortamlarında yaşayacaklardır.

Belki bu Dünya'da çok sevdiğin, yakınında olan bir kimse öbür dünyada çok uzak düşecektir.

Bir gün evvel neleri yaşarsan yaşa... Bir gece evvel uyku sırasında gördüğün rüyada neleri yaşarsan yaşa; sabah uyandığın zaman, hele üstünden birkaç saat geçtikten sonra, o gördüklerin senin için ne ifade ediyor?..

Dün dünde kalıyor, gece gecede kalıyor! Şayet hapiste işkence görüyorsan, gece en güzel rüyayı görsen de, uyandığın ortamda bu ne ifade eder?..

İşte bu madde dünyasına gözlerini kapattığın anda, yeni ortamında gözlerini açacaksın ve bu Dünya yaşantısı senin için az evvel yaşadığın bir rüya gibi olacak... Uykudan kalkmışçasına, Dünya'da yaşadıkların bir değer ifade etmeyecek ve içinde bulunduğun ortamın şartları ile başbaşa kalacaksın!

Öyle ise bütün mesele senin, sadece bu Dünya'da bırakıp gideceğin şeyler için değil; yetecek ölçüde, ölüm ötesi yaşantıda sana lazım olacak şeyler için çalışma yapmandır... Bu dünya tarlasında, ruhuna ne ekersen, ölüm ötesindeki yaşantıda da onun mahsulünü toplayacaksın!

Eğer bu Dünya'da yaşarken, sana verilmiş bu ilâhî güçleri, beynine bahşedilmiş bu ilâhî özellikleri keşfedip kullanamazsan, ölümü tattıktan sonra bir daha bunları ortaya çıkarabilmen kesinlikle mümkün değildir. Çünkü **Kur'ân-ı Kerîm**'de tekrar edilen birçok âyet bu hususa işaret eder:

"Nihayet onlardan birine ölüm geldiğinde dedi ki: 'Rabbim beni (dünya yaşamına) **geri döndür. Tâ ki** (önemsemeyip) **uygulamadığım**

şeylerde (iman üzere yaşamda, kuvveden fiile çıkarmadıklarımda) **sonsuz geleceğime yararlı çalışmalar yapayım!'...**

Hayır (geri dönüş asla mümkün değil)**! Öyle bir şey söyler ki geçerliliği yoktur** (sistemde yeri yoktur)**! Arkalarında yeniden bâ's olunacakları sürece kadar, bir berzah** (boyutsal farklılık) **vardır** (geri dönemezler; reenkarnasyon da {ikinci defa dünya yaşamı} mümkün değildir)**!"** (23.Mu'minûn: 99-100)

"Yanma aşamasına geldikleri zaman: 'Keşke geri döndürülsek, Rabbimizin delillerini yalanlamasak ve iman edenlerden olsak (Rabbanî özelliklerimizi, Esmâ'dan kaynaklanan kuvvelerimizi değerlendirsek)**' dediklerini bir görsen!**

Hayır, önceden gizliyor oldukları (kendilerine verilmiş hakikat bilgisi şimdi) **kendilerine zâhir oldu! Eğer geri döndürülseler elbette** (gene) **yasaklandıklarına geri dönerlerdi! Şüphesiz ki onlar yalancılardır!**

Dediler ki: 'Dünya hayatımızdan başkası yoktur! Yaşamımız devam etmeyecektir!'

Rablerini müşahede sürecinde (hakikatlerindeki Esmâ kuvvelerini fark ettiklerinde) **bir görsen! 'İşte, Hak bu değil miymiş!' dedi... 'Evet, Rabbimizmiş!' dediler... 'Öyle ise, hakikat bilgisini inkâr eden olmanızdan dolayı şimdi tadın azabı!' buyurur."** (6.En'am: 27-30)

Evet, söz **"ÖLÜM"**e gelmişken, halk arasında **tamamıyla yanlış bilinen** bu mevzuyu da elimizden geldiğince açıklayalım...

21

"ÖLÜM" NEDİR? ÖLÜMÜN İÇYÜZÜ

Ne yazık ki günümüzde **"ÖLÜM"** olayı gerçeğine uygun bir biçimde bilinmemekte, genelde **ÖLÜM**'ün bir **"son"** olduğu zannedilmektedir!

Oysa, **ÖLÜM, bir "son"** olmayıp; madde âlemden, madde ötesi âleme geçişten başka bir şey değildir! Yani bir dönüşümdür!..

İnsan, **ÖLÜM** denen olayla, madde bedeni terk ederek, **"RUH"** denilen **"holografik ışınsal**" yapılı bedeniyle ya mezarda ya da mezar dışında yaşamına devam eder!

Yani **ÖLÜM, madde bedenle yaşamın sona erip, RUH bedenle devam etmesidir.**

İslâm Dini'nin esaslarını bildiren **Kur'ân-ı Kerîm**, ölüm olayına şöyle açıklama getirir:

"HER BİLİNÇ, ÖLÜMÜ (biyolojik bedensiz yaşamayı) **TADACAKTIR!"** (3.Âl-u İmran: 185)

ÖLÜM denen olay, biyolojik madde bedenin terk edilerek, **RUH bedenle** mikrodalga âlem yaşamına geçilmesidir.

Beynin durmasıyla birlikte, vücuda yayılan biyoelektrik enerji kesildiği için; beden, ruhu kendisine bağlı tutan elektromanyetik gücünü yitirir ve böylece, RUH bedenden bağımsız yaşam biçimine geçer. İşte bu olay **"ÖLÜM"** kelimesiyle anlatılır.

Yaşam boyunca kişinin beyninden geçen tüm faaliyetler, ses ve görüntü dalgalarıyla yüklenmiş televizyon dalgaları gibi, **RUH**'a, yani bir tür **holografik ışınsal bedene** yüklenmiş olduğu için, kendisinde hiçbir değişiklik hissetmeden, ruh boyutunda yaşama geçiliverir... Ve kişi, **RUH** olarak, aynen bedende olduğu gibi yaşamına devam eder!

Ancak bir farkla...

O bedende, tamamıyla canlı ve şuurlu olmasına karşın, madde bedenini kullanamaz! Sanki bitkisel hayata girmiş, canlı, şuurlu bir kişi gibi!.. Dışarıda olup-biten her şeyi görür, duyar, algılar fakat kendisinden dışarıdakilere hiçbir mesaj ulaştıramaz!

Nitekim büyük İslâm âlimi **Erzurumlu İbrahim Hakkı, "MARİFETNAME"** isimli **eserinde**, Hz. **Muhammed** (s.a.v.)**'in ağzından ölüm olayını şöyle nakleder:**

"Meyyit (ölümü tadmış kişi), bedenini kimin yıkadığını, kimin kefenlediğini, namazını kimlerin kıldığını, ardından kimlerin geldiğini, lahde kimlerin indirdiğini ve kimlerin telkin verdiğini bilir."

"Meyyitin yanında haykırıp, saçınızı başınızı yolmayın, ona eziyet edersiniz" uyarısı da, gene meyyitin sizi görüp hâlinizden üzüntü duymasından ileri gelir.

"Ölüm" denen madde bedeni kullanamama hâlini tatmış kişinin mezarda **"ruh olarak" diri, aklı-şuuru yerinde ve dışardan gelen hitapları algılar** bir hâlde olduğunu bize en iyi idrak ettirecek olan

BUHARİ isimli hadis kitabında mevcut olan şu **hadis-i Rasûlullâh**'a dikkat edelim:

Talha radıyallâhu anh şöyle anlatmıştır:

"Bedir savaşı günü Nebi (sallâllâhu aleyhi vesellem) **Kureyş eşrafından yirmi dört kişinin cesetlerinin bir araya kaldırılmasını emretti de bunlar Bedr kuyularından pis bir kuyuya atıldılar. Bu suretle pis kuyu yeni pislikleri toplamış oldu.**

Rasûlullâh düşman bir kavme galip gelince onun açık sahasında üç gün konaklamak âdeti idi.

Bedr savaşının üçüncü günü olunca da Rasûlullâh devesinin getirilmesini emretti. Yol ağırlığı deveye yüklenip bağlandı.

Sonra Rasûlullâh yürüdü. Ashab da peşinden yürüdüler... Bu arada birbirlerine, herhâlde Rasûlullâh bir hâcet için gidiyor, diye konuştular.

Nihayet, Rasûlullâh Efendimiz maktûllerin atıldığı kuyunun bir tarafında durdu ve onlara kendi ve babalarının adlarıyla seslendi:

– Yâ filan ibn-i filan, Yâ Ebâ Cehil İbn-i Hişam, Yâ Utbe İbn-i Rebîâ... Siz Allâh'a ve Rasûlüne inanıp itaat etseydiniz şimdi sevinir miydiniz?.. Ey maktûller!.. Biz, Rabbimizin vadetmiş olduğu zaferi gerçekten bulduk. Siz de Rabbinizin vadettiği zaferi gerçek üzere buldunuz mu?..

Bu hitap üzere Ömer (r.a.) sordu:

– Yâ Rasûlullâh... Hayatı olmayan cesetlere ne diye konuşursun?

Rasûlullâh (aleyhisselâm) şöyle cevap verdi:

– Muhammed'in nefsi elinde olana yemin ederim ki, söylediklerimi siz onlardan daha iyi işitmezsiniz!"

Görüldüğü gibi, **Buhari**'den nakledilen bu olayda, Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) büyük bir **yanlış anlamayı tashih etmekte...**

“İnsanlar, mezara ölmüş olarak konur ve sonra da onlar kıyamette dirilirler” şeklindeki gerçek dışı inanışı, bundan daha iyi düzeltecek bir hadis olamaz.

İnsanlar, aynen şu andaki kadar aklı-şuuru yerinde olarak mezarlara konurlar ve dışarıdan kendilerine yapılan hitapları dışarıdaymışcasına rahatça işitirler.

Üçüncü halife **Osman bin Affan** (r.a.) bir mezar başında durduğu zaman, sakalını ıslatıncaya kadar ağlardı. Bu sebeple kendisine;

– **Sen cenneti ve cehennemi anıyorsun, ağlamıyorsun da; bundan, yani kabir korkusundan dolayı ağlıyorsun,** denildi. Osman cevap verdi:

– **Rasûlullâh’dan duydum ki;**

“Muhakkak mezar, âhiret konaklarının ilkidir!.. Eğer kişi ondan kurtulursa, ondan sonrakilerden de kolay kurtulur. Şayet kişi ondan kurtulamazsa, ondan sonrakiler ondan şiddetli olur!”

Sonra Osman (r.a.) şöyle devam etti:

“Rasûlullâh şöyle buyurdu:

– Mezar kadar KORKUNÇ hiçbir feci manzara görmedim!”

İslâm’ın en önde gelen şehîdlerinden olup, Hz. **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem) tarafından cesedi toprağa verilen **Sa’d bin Muâz**’ın kabri başında ise **Allâh Rasûlü** şöyle buyuruyordu:

– Şu seçkin kul ki, arş Onun için titremiş, gök kapıları açılmış ve binlerce melek yeryüzüne inmiştir. O bile mezarında öylesine sıkıldı ki, az kaldı kemikleri çatırdayacaktı!.. Eğer kabir azabından ve ölüm sonrası sıkıntılarından kurtuluş olsaydı, bu önce Sa’de nasip olurdu!.. O, ulaştığı mertebe itibarıyla bu sıkıntılardan hemen çıkartıldı; hepsi o kadar!

Şimdi düşünelim... Kişi, **mezarda "diri"** yani **"şuuru yerinde"** olarak mevcut olmasa, böyle bir azap söz konusu olur mu hiç?..

Soruluyor Allâh Rasûlü'ne;

"Yâ Rasûlullâh, müminlerin hangisi daha akıllı, şuurludur?"

– Ölümle başına geleceği en çok hatırlayan ve ölüm ötesi hayatı için en güzel şekilde hazırlananı... İşte onlar en akıllışuurlu olandır.

Gene bir başka ifadesinde şöyle buyuruyor:

– En şuurlu, ileri görüşlü insan odur ki, nefsini ilâhî hükümlere tâbi kılar, ölümden sonra yararını göreceği fiilleri yapar... Âciz de nefsinin arzularına tâbi olur, sonra da bir şeyler umar, ALLÂH'tan!..

Gene **Rasûlullâh** (s.a.v.)'ın ashabından **İbni Mes'ud**, kabirde görülen azap hakkında:

"Mutlaka günahkâr olanlar, kabirlerinde azap olunurlar. Hatta hayvanlar onların seslerini işitir... dediğini Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem)**'den işittim."**

Ebu Said el Hudrî anlatıyor:

"Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) buyurdu:

– İnkârcıya mezarında kendisini kıyamet gününe kadar sokup ısıran doksan dokuz ejderha musallat edilir. Eğer bunlardan bir tanesi yeryüzüne üflemiş olsa, hiçbir yeşil ot yeşermez!.."

İbn-i Ömer radıyallâhu anh anlatıyor;

"Rasûlullâh buyurdu:

– Sizden birisi ölünce, cennetlik olsun, cehennemlik olsun akşam sabah kendisine makâmı gösterilir. Burası yerindir. Kıyametteki bâ'sına kadar buradasın."

Burada bir de şu hususa dikkat çekelim. **Âmentü**'de okunan şu cümleye bir bakın...

"Vel bâ'sü ba'del MEVT"...

Dikkat ediniz!..

"Vel bâ'sü ba'del KIYAMET" denmiyor!..

Yani, "bâ's" kelimesiyle anlatılan olay, **KIYAMET**'ten sonraki değil, **ÖLÜMÜ TATTIKTAN** sonrakidir!..

Dünya'da, bildiğimiz madde bedenle ve bu arada bu madde beynin ürettiği ruh bedenle yaşarız.

Nitekim büyük İslâm âlimi ve mutasavvıfı **İMAM GAZÂLİ, "Esmâ ül Hüsnâ Şerhi"** isimli eserinde "El BÂİS" ismini açıklarken bakın ne diyor:

"İnsanlardan birçokları bu hususta yanlış vehimlere kapılırlar... Bunu da çeşitli şekillerde izaha çalışırlar, derler ki; ölüm yokluktur, bâ's yok olduktan sonra yeniden dirilmektir, aynen birinci dirilme ve canlandırma gibi...

Bir kere onların ölümün yokluk olduğunu zan etmeleri yanlıştır! İkinci diriltmenin de birinci gibi olduğunu sanmaları dahi yanlıştır.

Ölümün yokluk olduğunu sanmak bâtıldır! Çünkü, kabir, ya ateş çukurlarından bir çukurdur, ya da cennet bahçelerinden bir bahçe...

İşin içyüzüne vâkıf olan Erbâb-ı Basîret, insan varlığının ebediyet için halk olduğunu bilir ve anlar... Ona yokluk atfedilmez.

Evet, bazen cesetle ilgisi kesilir de kendisi hakkında öldü derler... Bazen cesede iade edilir de hakkında diriltildi derler.

Dirilmenin, ilk yaradılış gibi ikinci bir yaratılış olduğunu sananlar da bu zanlarında yanılmışlardır! Çünkü diriltmek ilk canlandırılışlarına uymayan yepyeni bir yaratma fiilinden ibarettir.

Aslında insanoğlunun birçok dirilmesi vardır; onun dirilmesi iki defadan ibaret değildir."

Ölümü tadınca, madde beden çözülür; ve RUH bedenle bâ's olmuş olarak kabirde kıyamete kadar yaşamımız devam eder.

Sonra **"Kıyamet"** denen, Dünya'nın Güneş ısısında bozunumu devresinde, bugünkü karakteristiği istikametinde yeniden **bâ's** olur!..

Ve nihayet, son defa bu bedenler de gittiği ortama göre yeniden bir bâ's ile oluşurlar. Kabirde, şu andaki mevcut aklımızla, algılama-değerlendirme mekanizmamızla mı olacağız?..

Bu konuda **Abdullah bin Ömer** (r.a.) anlatıyor... **"Hz. Ömer, Münkir** ve **Nekir** adlı iki meleğin kabirde gelip sual sorması hususunu **Hz. Rasûlullâh** ile konuşurken sordu:

– (Kabirde) **aklımız başımızda olacak mı Yâ Rasûlullâh?..**

– Evet!.. Aynen bugünkü gibi!"

Evet, ölümü tatmış, aklı-şuuru yerinde, fakat bedeni kullanım dışı kalmış diri kişi mezara konulunca ne olur?

Bunu da **Enes radıyallâhu anh**'ın ağzından dinleyelim... **"Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu:

– Kul kabre konulduğunda, kabirden uzaklaşanların ayak seslerini işitir... Onlar uzaklaşırken iki melek gelir ve onu oturtup şöyle sorarlar:

"Muhammed denen adam hakkında ne dersin?.." Kişi eğer müminse;

"Şehâdet ederim Muhammed ALLÂH'ın kulu ve Rasûlü'dür." Bunun üzerine,

"Şu cehennemdeki yerine bak! ALLÂH onu cennettekine tebdil etti..."

O, artık hem cehennemdeki yerini, hem de cennette gideceği yeri görür.

İnkârcı veya gösterişte müslüman ise şöyle der:

"Bu konuda kesin bir düşüncem yok. İnsanların konuştuklarından başka!.." Ve ona şöyle denilir:

"Onu tanıyamadın ve bilemedin!"

Sonra ona öyle bir tokmakla vurulur ki, feryadını insanlar ve cinler dışındaki her şey işitir!.."

Nihayet şu hadisle konuya son verelim;

"Ölümü tadmış kişi, yakınlarının ağlaması sebebiyle azap görür."

Bu konuda daha pek çok **Rasûlullâh** uyarısı vardır, ilgili hadis kitaplarında okunabilir.

Netice şudur ki:

KİŞİ ÖLMEZ, "ÖLÜM"Ü TADAR!..

Ölümü tatmak denilen olay, kişinin madde bedenin kumandasını yitirip, **"ruh"** adı verilen **bir tür holografik ışınsal bedenle** yaşamına kaldığı yerden devam etmesidir.

Bu hâl dolayısıyla, **kabre konan her kişinin şuuru yerindedir!**

Kıyamete kadar da şuurlu olarak yaşamına devam eder.

Kıyamette de o günün şartlarına göre, yeni bedene kavuşur.

***

ÖLÜM tadıldıktan sonra neler olup bitiyor?.. Şimdi de kısaca bunu anlatalım; **ÖLÜM tadıldığı anda** kişi bir süre çevresindeki Dünya'yı algılamaya devam eder... Çevresinde olup bitenleri, yapılan konuşmaları, üzüntü ve feryatları aynen biyolojik bedenle yaşıyormuşçasına algılar.

Bu devrede âdeta bitkisel hayattaki bir insan gibidir.

Dışarıda tüm olup bitenleri algılıyor, fakat dışarıya hiçbir mesaj veremiyor durumdadır.

İşte bu anda sıra cenazenin yıkanmasına gelir...

Cenaze niçin yıkanıyor?..

Cenazenin yıkanmasının bilebildigimiz kadarıyla hikmeti, henüz hücresel canlılığı devam eden biyolojik bedenin sudan ozmos yoluyla biyoelektriksel takviye almasıdır... Böylece kişi, kısa bir süre daha beden aracılığıyla yaşamış olduğu Dünya ile iletişimini tek yanlı da olsa sürdürebilecektir.

ÖLÜMÜN TADILDIĞI andan itibaren başlayıp, mahşere kadar devam edecek olan yaşam boyutuna **BERZAH âlemi** denilir.

Ölümle başlayan ve mahşer evresine kadar sürecek olan hayat üçe ayrılır;

a. KABİR yaşamı

b. KABİR âlemi yaşamı

c. BERZAH âlemi yaşamı

a. KABİR YAŞAMI

Bu devre kişinin **ölümü tadıp, ruh yani holografik ışınsal bedenle** bâ's olmasından sonra başlayıp, kabir içinde maddeyi algılar biçimde yaşamı devam ettikçe sürer.

Gerek kabire konmadan ve gerekse kabire konduktan sonra çevresinde olup biten her şeyi bu süre içinde algılamaya devam eder.

Bu hâlin misali şu dünya yaşamımızdaki henüz uyumadan evvel yataktaki hâlimize benzer.

Yatağa yatan kişi nasıl henüz uyanıktır ve çevresinde olup bitenleri fark etmektedir; yatağın sert veya yumuşaklığını hissetmektedir; işte aynı şekilde mezara konan kişi de ilk aşamada çevresinde ve mezar içinde olup biten her şeyi seyretmektedir.

Yatağa girmiş uyumaya hazırlanan kişi nasıl yarı uyur vaziyette hem dışarıda olup bitenleri fark eder hem de rüya türünden şeyleri görmeye başlarsa, kabirdeki kişi de aynı şekilde hem madde mezarın dışında ve içinde olanları algılamaktadır; hem de yavaş yavaş **KENDİ KABİR ÂLEMİNE** girmeye hazırlanmaktadır...

İşte bu süreç içinde, **İslâm Dini**'nde bahsedilen iki sorgu meleği gelir ve **"RABBİN** kim, **NEBİN** kim, **KİTABIN** ne?**"** diye sorarlar...

DİKKAT!..

KABİRDE asla, kişiye, **"sen hangi mezheptensin?"** ya da **"hangi tarikattansın?"** diye **sorulmaz!..** Burada, asla, kişinin **mezhep veya tarikat imamından söz edilmez!**

BUNLARIN ölümü tadana kabirde SORULACAĞINDAN SÖZ EDENLER, DİNİ BİLMEYENLERDİR!

Ne KURÂN'da ne de ALLÂH RASÛLÜ'NÜN HADİSLERİNDE, "mezhep ya da tarikatın ne?" **diye sual SORULACAĞINA DAİR hüküm vardır!**

MEZHEP ve **TARİKATLAR**, Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın berzaha intikâlinden sonra oluşturulmuş dünyasal kurumlardır; ki, **berzah âleminde bunların yeri yoktur!**

Evet, bu sorgulamanın ertesinde kişi ya **Kabir âlemine** intikâl eder, ya da **Berzah âlemine.**

"Kabir âlemi" ile **"Berzah âlemi"** arasındaki fark nedir? ...

b. KABİR ÂLEMİ YAŞAMI

Bu âlem, aynen rüya alemine benzer; ne var ki, kişi rüya gördüğünün farkında değildir ve yaşamını aynen Dünya'da yaşıyormuşcasına değerlendirir.

Nasıl Dünya yaşamını gerçek yaşammış gibi algılarsa kişi Dünya'da yaşarken; aynı şekilde, kendi kabir âlemine geçen kişi de o boyutu gerçek yaşam gibi hisseder... Bu ya **"Kabir cenneti"** denilen şekilde son derece huzur ve zevk verici rüyalar şeklinde devam eder; ya da **"Kabir cehennemi"** denilen biçimde kâbus türünden son derece korkunç, ıstırap verici görüntüler içinde sürer.

Bu devre kıyamete kadar böylece devam eder. Bu, kabir içindeki kişinin, **kabir âleminin** yaşantısıdır. **"Kişinin kabri ya cennet bahçelerinden bir bahçe, ya da cehennem çukurlarından bir çukurdur"** hadîs-î şerîfiyle **Allâh Rasûlü** bu duruma işaret eder. Bununla beraber bir de **"BERZAH âlemi yaşamı"** vardır...

c. BERZAH ÂLEMİ YAŞAMI

"Berzah âlemi yaşamı", "FİYSEBİLİLLÂH" ALLÂH yolunda ŞEHÎD olmuş kimseler ile, **"ölmeden ölmüş"** diye tarif edilen **Evliyaullâh ve Nebilerin**, kabir âlemi kısıtlamalarından kurtulmuş olarak, **"RUH BEDENLERİYLE"** serbest dolaşım şeklinde süren yaşam şeklidir.

Berzah yaşamında; ŞEHÎDLER, EVLİYAULLÂH ve NEBİLER Berzah âlemi içinde serbestçe gezerler, dolaşırlar ve mertebelerine göre de birbirleriyle iletişim kurarlar.

Ayrıca, **Berzah âlemi** içinde dahi bir hiyerarşi vardır; ve bu hiyerarşi içinde oradakilerin idaresi söz konusudur.

“İNSAN ve SIRLARI” isimli kitabımızın **“RİCALİ GAYB-GAYB ERLERİ”** bahsinde bu konuda geniş bilgi vardır.

BERZAH âlemindeki velîlerden Dünya’da iken **“FETİH”** sahibi olmuş olanlar, Dünya’dakilerle iletişim kurabilirler. Buna karşın, Dünya’da **“KEŞİF”** sahibi olmuş fakat **“FETİH”** elde edememiş Evliyaullâh ise, o âlemdeki tüm serbestilerine karşın, Dünya’dakiler ile direkt iletişim kuramazlar.

“FETİH” ve **“KEŞİF”** konularında daha geniş bilgiyi **“DUA ve ZİKİR”** isimli kitabımızda yazdık... Arzu edenler oradan daha geniş bilgiyi elde edebilirler.

Kişi, ÖLÜMÜ TATTIKTAN sonra ya **kendi Kabir âleminde** ya da mertebesine göre **Berzah âleminde yaşamına devam eder**.

İşte, herkesi, böyle bir yaşam bekliyor!

Dileyen, bu konuyu, ilgili yerlerden araştırarak söylediklerimizin doğruluğunu teyid edebilir.

22

“İBADET”, KİŞİNİN KENDİSİ İÇİNDİR!

Eğer söylediklerimiz doğru ise...

Böyle bir yaşam gerçeğine ne ölçüde hazırsınız, lütfen bu soruya cevap veriniz?..

Nasıl, cevabınız sizi tatmin etti mi?..

Şayet, vermiş olduğunuz cevap sizi tatmin etmediyse, bu durumda demektir ki, ölüm ötesi yaşama gereken biçimde hazır değilsiniz!

Öyleyse, hazırlanmak için işe bir yerden başlamak icap edecek...

Yani, dinî tâbiriyle, zamanınızın bir miktarını da **“ibadet”** adı verilen bu tür çalışmalara ayırmak zorunluluğu ile karşı karşıyasınız.

“İbadet” adı verilen bütün çalışmaların, tamamıyla, beynin biyoelektrik ve biyoşimik yapısıyla ilgili olduğundan söz etmiştik...

İbadetlerin bir kısmı, bilindiği üzere, bedenin ihtiyaç duyduğu biyoelektrik enerjiyi temine dönük olarak yapılmaktadır.

Bu enerji beyin tarafından değerlendirilerek, dalga bedene; ilim ve güç olarak yüklenir... İşte bu sebeple de, beyin durup, devre dışı kaldıktan sonra, yani “ölüm tadıldıktan” sonra, artık ölüm ötesi

yaşamda ibadetler kalmaz!.. İşte bu yüzden ölüm ötesinde şeriatın teklifleri geçerliliğini yitirir!.. Zira, zâhirle ilgili bütün bu teklifler, hep beynin biyoelektrik ve biyoşimik yapısıyla ilgili olarak düzenlenmiştir!

Bu arada fark etmemiz gereken çok önemli bir husus daha vardır;

İSLÂM DİNİ öncelikle kişinin "ALLÂH"ı bilip; elden geldiğince tanıması, ve bunun yanı sıra da ölüm ötesi yaşama hazırlanma çalışmaları olan ibadetlerini yapması gayesiyle gelmiştir.

Allâh Rasûlü insanlara, **İslâm**'ın öngördüğü kurallara göre yaşamasını tavsiye etmiş ve bu kurallara uyulmaması hâlinde de, o nispette kişinin bundan zarar göreceğini vurgulamıştır.

Ancak ne var ki, kişinin yaşamakta olduğu devletin rejim şeklinden dolayı kişinin hesaba çekileceği yolunda hiçbir hüküm yoktur.

Kişinin müslümanlığı devletin rejimine bağlı değildir!

Eğer öyle olsaydı, şu anda yeryüzünde **İslâmî rejim olmaması** dolayısıyla, kimsenin de müslüman sayılmaması gerekirdi...

"Benden sonra hilâfet 30 yıldır" hadisi iyi düşünülmelidir. Ayrıca unutulmamalıdır ki;

DİN, FERDE GELMİŞTİR ve ölüm ötesi yaşamda devlet değil fert vardır!

İnsanlar ellerinden geldiğince **İslâm**'ı anlamak, tatbik etmek ve başkalarına da anlayacakları şekilde tavsiye etmek zorundadırlar.

Kesinlikle bilelim ki, herkes elleriyle yaptıklarının neticesine katlanacaktır.

Ve gene şunu kesinlikle bilmeliyiz ki, **"ibadet"** adı altında yapılan bütün çalışmalar, tamamıyla, kişinin ölüm ötesi ruh yaşantısı için gerekli materyali temin etme amacına yönelik faaliyetlerdir.

Burada bir parantez açarak, **"ibadet"** denen faaliyetlere kısaca bir göz atalım;

a- Kendini tamamıyla bu beden kabullenmeye ve sırf bedene dönük yaşamaya engel olmak üzere düzenlenmiş ibadetler,

b- Beynin biyoelektrik enerjisini en yararlı şekilde elde etmeye yönelik olarak düzenlenmiş ibadetler,

c- Beynin mevcut **biyoelektrik enerjisini, dalga enerjiye çevirerek "RUH"** adı verilen **bir tür holografik ışınsal bedene** yükleme faaliyetlerine dönük ibadetler,

d- **"ALLÂH'ın ahlâkıyla ahlâklanma"** şeklinde özetlenen, tasavvufta **"ALLÂH'a vâsıl olma"** veya **"ALLÂH'a erme"** diye izaha çalışılan, evrensel kozmik bilinçle özdeşleşmeye yönelik ibadetler.

Dört ana madde şeklinde toparlamaya çalıştığımız, kısaca **"ibadet"** denen bütün bu faaliyetler, görüldüğü üzere hep **"BEYİN"** ile ilgilidir.

Beyin, ihtiyacı olan biyoelektrik enerjiyi alır ve bunu mikrodalga enerjiye dönüştürerek ruha yükler. Aynı anda da belirli anlamlar ihtiva eder bir biçimde Dünya'ya gücü nispetinde yayınlar.

Şayet, beyinde doğum anında bir devre açılmış ise, bu beyin ürettiği dalgaya ilaveten, antimanyetik bir enerjiyi daha yükler ki; bu bir tür antiçekim dalgasıyla yüklü dalga bedenler, kıyamet denen olayla birlikte Dünya ve Güneş'in manyetik çekim alanlarından kendini kurtararak galaksi içindeki sayısız yıldızlara ulaşabilirler.

Eğer beyin bu bir tür **antiçekim dalgalarını, "RUH" denilen holografik ışınsal bedene** yükleyemezse, bu takdirde Dünya'nın ve dolayısıyla Güneş'in manyetik çekim alanından kendisini kurtaramaz ve ebedî olarak Dünya ile birlikte içine girdiği Güneş'te yaşamına devam eder.

"SÜNNETULLÂH'TA BİR DEĞİŞME ASLA BULAMAZSIN!" (35.Fâtır:43)

Âyeti, bu sistemin bütün insanlar için geçerli olduğunun açık göstergesidir. Bu durumda göz önüne alınması gerekli olan şey şudur: Sistem, milyarlarla sene öncesinde kurulmuş ve çalışmaktadır!

Bu şartlar altında, kişinin önünde iki şık vardır;

Ya kendini sistemin düzenine göre ayarlayarak, gene sistemin şartlarından yararlanmak suretiyle, geleceğe dönük birtakım yararlar sağlayacak çalışmalarla dünya hayatını değerlendirecek...

Ya da geleceğini ve sistemin düzenini hiç düşünmeden, tamamıyla bedene dönük faaliyetler içinde yaşayarak bu dünya hayatını tamamlayacaktır!

İşte **"DİN"** adı verilen **"ölüm ötesi yaşama hazırlanma sisteminin"** altındaki bu sırrı çözememiş kişiler, olayı yanlış bir değerlendirme sonucu **"toplum nizamını"** sağlamak amacıyla dinin geldiği kanaatine vararak olayı bağlamışlardır...

Tabii bu da neticede, devlet rejimlerini konu almaya kadar uzanmıştır!

Oysa, tekrar ediyoruz, **"DİN"**deki **"ibadetler" bütünü** dünya yaşam rejimleriyle ilgili olarak değil, kişinin ölüm ötesi yaşam gerekleriyle ilgili olarak gelmiştir.

Nitekim, Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın bütün yaşamı boyunca bize açık seçik vurgulamak istediği hususlar şunlardır:

1- "ALLÂH", tapınılacak bir TANRI değildir ve "ALLÂH"a TAPINMAK muhaldir!

2- Kişinin yaptığı ve yapacağı bütün çalışmalar "tapınma" değil, "kulluk" gereğidir... Zorunludur!

3- Kişinin bütün ibadetleri, gökteki muhayyel bir tanrıya yaranmak için olmayıp; kendi geleceğine, ebedî hayatına dönük kazançlar temin etmek gayesine dönüktür.

4- Kişi, kendi özü, orijini, YARATICISI, aslı olan "ALLÂH"ı tanımak ve "vehmettiği" yani "var" ZAN ve kabul ettiği muhayyel "benliğinden" **arınmak için;** "ölmeden önce ölmek" **zorundadır!**

Aksi hâlde, "perdeli" **olarak madde ötesi âleme geçer ki, ondan sonra da daha evvel anlattığımız sebepler yüzünden bir daha asla** "perdelilikten" **kendini kurtaramaz.**

İşte gerek bundan önceki kitaplarımızda ve gerekse bu kitabımızda hep, çok değişik yön ve boyutları ile, yukarıda saydığımız dört maddenin izahını yapmaya çalıştık.

Kesin olarak idrak edelim veya iman edelim ki, **Hz. MUHAMMED'in açıkladığı "ALLÂH"** ve **O**'nun bildirip açıkladığı **İSLÂM DİNİ**, bugüne kadar halk arasında veya dinî mahfillerde, hikâyeler ve hurafelerle karıştırılarak anlatılan **"Din"** anlayışından çok ötedir.

Ve bu gerçek **"ALLÂH"** anlayışı ancak ilerideki toplumlar tarafından çok daha iyi anlaşılabilecektir.

Nitekim, anlattıklarımızın gerçek olduğunu, yapacağınız en ufak bir kaynak araştırması ve bu araştırma üzerinde kuracağınız tefekkür sistemi, size idrak ettirecektir!

23

NİÇİN ZİKİR?

Evet, **"Din"**, dünya saltanatı için değil; kişinin ölüm ötesi saltanatı ya da **Hz. İSA**'nın deyimiyle, **"göklerin krallığına ulaşabilmesi"** için gelmiştir... Ki bu da ancak **kişinin kendi hakikatine** ermesiyle mümkün olabilecektir.

Bu biliş neyle temin edilecektir?..

Elbette beyin ile!

Beynimizi ne düzeyde, ne kapasitede kullanıp değerlendirebilirsek, kazancımız o nispette olacaktır!

O nispette, geniş düşünebilme kabiliyetini elde edecek; o nispette objektif bakış açısına ulaşacak; o nispette ruhumuzu güçlendirecek; o nispette **"ALLÂH"**ı daha fazla tanıma fırsatını bulacağız.

Peki, beyindeki bu gelişmeler nasıl olacak?..

"DUA ve ZİKİR" isimli kitabımızda çok detaylı olarak izah ettiğimiz bir biçimde, yani **"ZİKİR"** denilen çalışmayla!

Evet, bütün bunları sağlamanın anahtarı **"ZİKİR"**dir!

"İNSAN ve SIRLARI" isimli kitabımızda bu konunun sistemini detaylı olarak izah ettiğim için, burada, bu konudan kısaca bahsetmek istiyorum...

ZİKİR, birinci anlamda, **"ALLÂH"**ın belirli isimlerini ya da belirli duaları tekrar etme diye anlaşılır. **ZİKİR**, ikinci anlamıyla ise, hatırlama, anma, üzerinde durma şeklinde anlaşılır.

Daha üst boyutta **"ZİKİR"** ise **tefekkürü yani derin ve kapsamlı düşünceyi** doğuracak bir biçimde konunun üzerine eğilme olarak anlaşılır.

İşte **"ZİKİR"**in önemi hakkında **Kur'ân-ı Kerîm**'den bazı uyarılar:

"Ey iman edenler... Mallarınız da evladınız da sizi Allâh'ın zikrinden (Hakikatinizi hatırlamaktan) **meşgûl edip** (gereğini yaşamaktan) **alıkoymasın! Kimler bunu yaparsa, işte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir!"** (63.Münafikun: 9)

"(Tapındıkları nesneler) **dediler ki: 'Subhansın sen! Senin dûnundan velîler edinmek bizim için mümkün değil! Ne var ki, sen onları ve atalarını yararlandırınca, bedensel zevklere dalıp; nihayet, hakikat bilgisini hatırlamaz oldular! Sonunda mahvoldular!'"** (25.Furkan: 18)

"Kim (dünyevî - dışa dönük şeylerle) **Rahmân'ın zikrinden** (Allâh Esmâ'sının kendi hakikati olduğunu hatırlayarak bunun gereğini yaşamaktan) **âmâ** (kör) **olursa, ona bir şeytan** (vehim, kendini yalnızca beden kabulü ve beden zevkleri için yaşama fikri) **takdir ederiz; bu** (kabulleniş)**, onun** (yeni) **kişiliği olur! Muhakkak ki bunlar onları** (hakikate erme) **yolundan alıkoyarlar da, onlar hâlâ kendilerinin doğru yolda olduklarını zannederler!"** (43.Zuhruf: 36-37)

"Şeytan (yalnızca beden olma fikri) **onlara yerleşti de, onlara Allâh'ın zikrini** (hatırlatılan hakikatlerini, bedeni terk edip Allâh Esmâ'sıyla var olmuş yapılarıyla {şuur} sonsuza dek yaşayacaklarını) **unutturdu! İşte onlar Hizbüş Şeytan'dır** (şeytanî fikir yandaşları - kendini yalnızca beden sananlar)**... Dikkat edin, muhakkak ki Hizbüş Şeytan** (kendini yalnızca beden sananlar) **hüsrana uğrayanların ta kendileridir!"** (58.Mücâdele: 19)

Zikir yapmamak, genelde çoğumuzda mevcut bulunan, en büyük eksikliktir... Zikir gücünden mahrum beyinler ise kolaylıkla **CİN**'lerin etkilerine açık duruma gelmektedirler.

<u>İnsanın, şeytana tâbi olması, ifadesiyle anlatılan bu olay zannedildiğinden çok çok daha büyük boyutlarda önemli olan bir durumdur.</u>

İnsanların EKSERİYETİNİN, cinlerin hükmü altında olduğunu şöyle vurgulamaktadır **Kur'ân-ı Kerîm:**

"(Allâh) **onları topluca haşrettiği gün: "<u>Ey cin topluluğu, gerçekten insanların çoğunluğunu hükmünüz altına aldınız</u>** (hakikatten uzaklaştırdınız)**!"** (der)**..."** (6.En'am: 128)

Günümüzde kendilerini **"UZAYLI VARLIKLAR"** olarak insanlara takdim eden ve genelde **"UZAYLILAR"** olarak kabul edilen **"CİN"** adı verilmiş varlıklara karşı insanın yegâne savunma mekanizması **"zikir"**dir! Cinnî etki altında olanların en belirgin özelliği ise, mantıksal bütünlükten yoksun konuşmaları, konuşmalarının bir kısmının diğer kısmına çelişkili olmasıdır.

Onlara karşı okunacak **"ZİKİR"** yani **"DUALAR"** ise **Kur'ân-ı Kerîm**'de şöyle öğretilmektedir:

"Rabbi inniy messeniyeş şeytanu Bi nusbin ve azâb; Rabbi eûzü BiKE min hemezâtiş şeyâtıyn ve eûzü BiKE Rabbi en yahdurûn. Ve

hıfzan min külli şeytanin mârid." (38.Sâd: 41 – 23.Mu'minûn: 97-98 – 37.Sâffât: 7)

SİGARA... Günümüzde, **cinlerin** en önde gelen duman gıdalarından biri olan ve bu yüzden de sigara içenlerin yanından hiç ayrılmayan **cinlere** karşı, insanın yegâne kendini koruma yolu **zikir ve duadır.**

DUA ve zikirle beyninde kendini koruyucu türden kalkan dalga üreten kişi, kısmen cinlerin beynine yolladığı impalsları zayıflatmakta ya da tamamıyla engelleyebilmektedir.

Çünkü zikrin faydalarından biri de, üzerinde çalışılan zikir konusuna göre, kişinin çevresinde, kişinin beyninden yayılan bir koruyucu alan oluşturmasıdır.

Evet, beynin zikir yoluyla gelişmesi ve hem kendisini hem de çevresini tanıyabilmesi, insanın ana gayesi olmalıdır... **Zira, beynimizde hayal dahi edemeyeceğimiz çok üstün güçler mevcut bulunmaktadır**, iş ki kullanabilelim!..

Zira ancak böylelikle, insanın ve varlığın yapısını, çalışma sistemini, kişide ne özellikler bulunduğunu, bunların nasıl değerlendirileceğini anlar, daha sonra da gerekli zikir çalışmalarını yaparak bunları elde ederiz!

24

ŞARTLANMALAR “PERDESİ”

Bilelim ki...

Bizi tüm hedeflerimizden alıkoyan, **“perdeli”** bir hâlde yaşatan en önemli engel **ŞARTLANMALARDIR!**

Şartlanmalarımız yüzünden, gözlüğünü alnına kaldırıp da, sonra ömrünü çevrede gözlüğünü aramakla tüketen adam durumuna düşeriz!

Evet, kesinlikle bilelim ki...

Kişi, şartlanmalarından; şartlanmalarının getirdiği değer yargılarından; şartlanmalarının getirdiği değer yargılarının oluşturduğu duygulardan arınmadığı sürece **“ALLÂH”** ismiyle işaret edileni idrak edemez! Bunu gerçekleştirmediği sürece, benliğinin hakikatini bilemez ve Hz. **MUHAMMED’in açıkladığı “ALLÂH”** ismiyle işaret edileni tanıyamaz!

Bu şekilde yaşamı boyunca, **“ALLÂH”** der; ama bu ismi, kafasında **şartlanmalarına göre hayal ettiği TANRIYA** vererek, ömrünü boş

yere harcar!

Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **"ALLÂH"** adıyla İŞARET EDİLENİ anlamamış, idrak etmemiş kişinin; şartlanmalar ve içgüdüleri istikametinde yaşarken, kafasında bunlar doğrultusunda hayal edip yarattığı tanrıya **"ALLÂH"** adını takması ona hiçbir şey kazandırmaz... Çünkü;

"ŞİRK şüphesiz ki en büyük ZULÜMDÜR!"

Hz. **Muhammed'in açıkladığı "ALLÂH"** adıyla işaret edileni anlayıp idrak etmeyen insanın; bilincinin orijinini tanımasına, kozmik bilinç boyutuna sıçrama yapmasına, evreni gerçek değerleri ile değerlendirmesine asla imkânı yoktur!

Çünkü kafasında yarattığı **muhayyel TANRISI** dolayısıyla; onun, **kozasından** çıkıp da, gerçekleri görebilmesi imkânsızdır!

Kişinin, **şartlanmalar yoluyla örülmüş kozasından çıkabilmesi**, ancak **hakikata dair ilmin** kendisine ulaşması; ve onun da **bu gerçekler üzerine tefekkür edebilmesi** ve dahi **gereğini yaşamasıyla** mümkündür!

Oysa biliriz ki toplum, genelde derin düşünce gücünü kullanmasını bilmediği, hep ezbercilikle yetiştirildiği için derinlik isteyen konularda düşünmez ve düşünmeyi de sevmez.

Ve bu yüzden de davranışlarını çevresindekilere yani **"herkese" göre** düzenler! **"HERKES" ne diyorsa, ne yapıyorsa, o da onları taklit eder!** Böylece, âdeta **"HERKES PUTUNA"** tapınır olur! Kişi daha küçük yaşlardan itibaren, büyüklerim doğru yapar, diye düşünerek; onların davranışlarını şartlanma yollu kabul eder ve bunları tatbike başlar... Böylece de onların değer ölçülerini sanki kesin gerçeklermiş gibi benimser!

İşte şartlanma yollu benimsenen bu değerler ve davranışlar, neticede gerçeğe tamamen aykırı olan bir zan içine sürükler kişiyi...

Ve neticede, bu vehim ipiyle örülmüş **kozada** hapis kalan insan artık şöyle düşünmeye başlar:

"*Bütün hayatımı Tanrıya ibadetle niye geçireyim ki... Sonunda nasıl olsa bir iyilik yapar, Tanrının gözüne girer paçayı kurtarırım!*"

Bütün bunlar, gerçeğe dayanmayan, **şartlanmalar** yoluyla elde edilmiş yanlış bilgilerden meydana gelmiş isâbetsiz **ZANLAR**dır!

Oysa, **şartlanmalara bağımlı kalarak**, gerçeğe uymayan **ZAN**lar ile yaşamanın ne kadar üzücü sonuçlar vereceğini **Kur'ân-ı Kerîm** şöyle bildirmektedir:

"...Onlar, ancak zanna ve nefslerin hoşlandığı kuruntulara uyarlar... Andolsun ki kendilerine Rablerinden hakikat ilmi gelmiştir!" (53.Necm: 23)

"Oysa bu hususta onların bir ilmi (delilleri) **yoktur... Onlar ancak zanna uyuyorlar! Muhakkak ki zan, gerçeği yansıtmaz!"** (53.Necm:28)

"İşte Rabbiniz hakkında beslediğiniz bu yanlış zan sizi uçuruma düşürüp mahvetti de hüsrana uğrayanlardan oldunuz." (41.Fussilet:23)

İşte bu yüzden, bize, gerçeğe uymayan **şartlanmaların** verdiği zararı hiçbir şey veremez!

Ve çevremizin oluşturduğu bir biçimde; **kendimizi et-kemik bedenden ibaret ZANNEDEREK**, yukarıda, **gökte bir TANRI var sanır**; bu beden kişiliğiyle o gökteki **TANRIya tapınma** yolunu tutarız!

O **TANRIYA** kızar, o **TANRIYI** yargılar, o **TANRIYI** eleştirir, çoğu zaman da o **TANRIYI** zamansız ve yersiz işler yapmakla suçlarız...

Hiç fark etmeyiz gökte öyle bir TANRININ olamayacağını! Gökte böyle bir **TANRI olmadığı** yolundaki, Hz. **Muhammed**'in uyarısını hiç dikkate almayız. Ve bu yüzden, sonra, asla telâfi edemeyeceğimiz çok büyük yanlışlar yapmakta devam eder gideriz...

Hâlbuki en azından şöyle düşünsek; Dünya'nın üzerindeki bir insanın yeri nedir?..

Bütün Dünya yüzeyi üzerinde, sadece bir tek insanın varlığını, yerini düşünün...

Dünya kadar bir tanrı olsa, onun yanında bu insanın yeri ne olur?..

Sonra Dünya'dan bir milyon üç yüz on üç bin defa daha büyük olan Güneş'i düşünün.. Onun yanında Dünya'nın yeri nedir?

Onun yanında, yani Dünya'dan 1 milyon 313 bin defa büyük olan Güneş'in yanında bir insanın büyüklüğü, yeri nedir?.. Sanki, bir insan bedenine nispetle, bir hücre içindeki kromozom!

Veya Güneş gibi 400 milyar yıldızdan oluşan galaksinin içinde Güneş'in yeri nedir?..

400 milyar Güneş'in akıl almaz boyutlarda oluşturduğu **GALAKSİ**, şayet bir **TANRI** olsa, onun azameti yanında **Güneş'in** yeri nedir?..

Ve düşünelim, **Güneş, o TANRIYA tapınsa**, onu övse, yüceltse ne olur; reddetse, kızsa, sövse ne olur!!!

Ya, o **varsayalım galaksi büyüklüğündeki TANRI** yanında, bir **insan**ın yeri nedir?..

Lütfen bunu gerçekçi bir biçimde düşünelim?..

Eğer bu hususu idrak edersek, **fark ederiz** ki, dinde bahsedilen, **"ibadet" adı altındaki çalışmalar, dıştaki bir TANRI'ya tapınma, ya da o İlâha yaranma gayesiyle oluşturulmamıştır!**

Nitekim eskilerden bu durumu şöyle duymuşuzdur:

"Yaptığın ibadetlerin hiçbirine 'ALLÂH'ın ihtiyacı yoktur!.. Sen bunları kendin için, kendi geleceğin için yapmak zorundasın!"

Evet, **"ibadet"e, "ALLÂH"ın değil, senin ihtiyacın var!**

Şayet **ibadet** adı verilen çalışmalara gereken önemi vermezsen, **"nefsine"** hakkı olan sayısız özellikleri ve güçleri kazandıramadığın için **"zulmetmiş"** olursun.

Nefsinin hakikatini tanıman ve ondaki sayısız özellikleri keşfetmen, cennet yaşamına onu ulaştırman senden çıkacak olan çalışmalara bağlıdır!

Sen, **kendin için, kendi menfaatin** için bu çalışmaları yapmak zorundasın...

Eğer bu çalışmaları yapmazsan, **kaybedecek olan yegâne varlık sensin!** Zira **ötede veya öteNde bir TANRI yok!..** Ve sen de O'na yaranmak için bu çalışmaları yapacak değilsin.

Burayı çok iyi anlamamız lazım...

"ÖteMde bir TANRI yok" diyerek, bunu idrak ederek, tapınma diye bildiğin çalışmalarını terk edersen, çok büyük bir zararla karşı karşıyasın demektir!

Zira, o tapınma sandığın çalışmalar, gerçekte, senin geleceğin için çok büyük önem taşıyan çalışmalardır! Asla ihmale gelmez!

Ancak burada senin bir yanlış anlayışın söz konusu...

ZAN ediyorsun ki, **"ibadet"** dediğimiz bu çalışmaları **o TANRIya yaranmak için** yapıyorsun... **Hâlbuki bütün bu çalışmalar, ötedeki ya da ötendeki TANRI için değil, bizzat kendi geleceğin içindir!**

25

ÂYİNESİ İŞTİR KİŞİNİN LAFINA BAKILMAZ!

Kesinlikle bilelim ki...

Ne **"ALLÂH"**ın senin ibadetine ihtiyacı vardır; ne de Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın, senin kendisine inanmana ihtiyacı vardır!

Bunu bir misal ile açmaya çalışalım...

"Bir yolcu gemisi ile seyahate çıkmışsın... Kaptanla da çok iyi ahbap olmuşsun... Fakat yolculuk sırasında gemi bir buzdağına çarpıp batma durumuna geliyor. Kaptan anons ettiriyor:

– Gemi batmak üzere!.. Herkes acilen can yeleği veya can simidi edinsin!

Bu uyarıyı bir kısım yolcu dikkate alıp derhâl can simidi veya can yeleği ediniyorlar. Biri de diyor ki:

– **Ben kaptana inanıyorum, onu seviyorum!..** Ama ne can yeleği arıyor, ne de can simidi ediniyor! Derken gemi batıyor ve herkesle beraber o kişi de kendini suda buluyor!.. Boğulma durumunda... Suya batıp çıkıyor!.. Bir yandan da denize sesleniyor:

– Deniz deniz beni boğma!.. Ben kaptana inanıyordum, onu çok seviyordum! Deniz de ona lisanı hâl ile cevap verir:

– Kaptana inansaydın, can yeleği edinir bu duruma düşmezdin!

Burada kaptana inanman değil, dediklerine uymuş olman yarar sağlardı. Kaptana iman etmen sana gemideyken fayda verirdi...

Burası, yaptıklarının karşılığını alma yeridir ki, artık kaptana inanıp inanmamanın tartışması yapılmaz!

Eğer gerçekten sen kaptana inansaydın, onu sevseydin, gemideyken onun dediklerini yapar, şimdi de bu duruma düşmezdin!"

İnsanlar günümüzde maalesef büyük bir bilgisizlikle, **"Ben ALLÂH'a, Rasûlü'ne inanıyorum"** diyorlar... Ama hiçbir çalışma da yapmıyorlar!

Hatta bu konuyu araştırma gereğini bile duymuyorlar!.. Oysa onlardan istenen, **"inanıyorum"** kelimesini tekrar etmeleri değil ki!..

"Ne 'ALLÂH' adıyla işaret edilenin, ne de Allâh Rasûlü'nün inanılmaya ihtiyacı vardır."

Ama insanların Rasûlullâh'ın gösterdiği biçimde, birtakım çalışmalar yaparak, belirli güçleri elde etmeye zorunlu ihtiyaçları vardır... Ki karşılaşacakları ortamda, bu özelliklere ve güçlere eriştikleri için, belli sıkıntı ve azaplardan kendilerini korusunlar!..

Şayet **Allâh Rasûlü**'ne inandığın için, onun gösterdiği yolda, tarif ettiği tarzda belirli çalışmalar yaparak, kendindeki bu güçleri ortaya çıkartabilirsen, neticede kendini **"Cehennem"** diye bahsedilen ortamdan kurtarabilirsin.

Fakat, ne kadar inandığını söylersen söyle; **Allâh Rasûlü**'nün gösterdiği yolda, O'nun tarif ettiği biçimde, zorunlu olan çalışmaları yapmazsan, sana o şartlarda gerekli olacak güçleri ve özellikleri elde edemeyeceğin için neticede kendi kendini cehenneme atmış olacaksın!

"Her birinin, yaptığı amellerinden (oluşan) **dereceleri vardır. Tâ ki onlar, haksızlığa uğratılmaksızın amellerinin karşılığını tam görsünler."** (46.Ahkaf: 19)

"Bu, senin ellerinle takdim ettiğinin sonucudur! Muhakkak ki Allâh kullara zulmedici değildir." (22.Hac: 10)

Öyle ise aklını başına toplayıp, sana verilen bu beyin hazinesini, enerjisini, ömrünü, ölümü tattığın anda bu Dünya'da bırakacağın, gittiğin ortamda sana hiçbir yararı olmayacak şeyler için **"israf"** etmek suretiyle **nefsine zulmetme!**

"Şüphesiz ki ALLÂH israf edenleri sevmez" âyeti, elindeki üç-beş kuruşu çarçur eden için söylenmemiştir! **"Nefsini israfta bulunan"** anlamınadır. Nefsinde, benliğinde var olan **"hilâfete"** sebep olan o ilâhî güçleri gerektiği gibi kullanmayarak **"israf etme"** denilmektedir. Nitekim, **Kur'ân-ı Kerîm**'de çeşitli yerlerde çeşitli Nebi ve Rasûllerin ağzından tekrarlanan;

"Ben nefsime zulmettim..."

Beyanlarının dahi anlamı bu yolda olup, **"Nefsimdeki hilâfet özelliklerinin hakkını vermeyerek, kendi kendime zulmettim"** denmek istenmektedir. Dünya'da bırakıp gideceğin şeyi, bir süre önce israf etsen ne olur, etmesen ne olur!

Ama sana ebediyen lazım olacak bir şeyi, bir daha asla ele geçiremeyeceğin bir şeyi **"israf"** edersen, neticede kendi kendine öyle

bir **“zulümde”** bulunmuş olursun ki, bunun getireceği pişmanlıkların azametini burada anlatabilmem asla mümkün değildir.

Öbür dünyada sana âdeta tanrısal güçler ve yaşam verecek olan **“nefsinin”** hakkını vermemen, seni sonu gelmeyen bir hüsran içine atacaktır.

Öbür dünyanın gerçekleri buradan tamamıyla ayrıdır! Zaman kavramının farklılığını izah için basit bir misal verelim;

Güneş’in kendi merkezi çevresinde ki turu 255 milyon sene!.. Bu ne demektir düşünebilir miyiz?.. Ölüm ötesi yaşam boyutunda, bir günün, bizim senemizle bin sene olduğu **Kur’ân-ı Kerîm**’de şöyle ifade ediliyor:

“...Muhakkak ki Rabbinin indînde bir gün, size göre bin yıl gibidir!” (22.Hac: 47)

“Kendi aralarında şöyle fısıldaşırlar: “(Dünya’da) **sadece on** (saat) **kaldınız.”** (20.Tâhâ: 103)

Oysa belki de, mezardaki canlı yaşamınız milyonlarca ve milyonlarca yıl sürecek.

“Sıratı insanların geçiş süresi 3000 senedir!”

Diyor Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)...

Bir günü Dünya senesi ile 1000 sene olan, 3000 sene!..

Evet, kıyamet ile birlikte Dünya üzerinde serbest kalan ruhların, Güneş’in çekim alanından kendilerini kurtarıp cennetlere ulaşmaları anlamına gelen sıratı geçiş süreleri bu kadar uzun bir zaman!.. Bu, o boyutun 3000 senesi!.. Bizim zaman boyutumuz ise tamamıyla iptal!

Kıyamete kadar daha ne süre geçecek?..

Ölümü tadanların mezarlardaki, canlı, diri yaşamları acaba kaç milyon veya milyar sene sürecek?..

Sonra Dünya'nın, cehennemin hararetiyle eriyip düz bir tepsi gibi olması kaç milyar sene alacak?.. Sonra orada toplanan insanların, **"sıratı geçme"** diye ifade edilen **"kaçışları"** kaç yüz milyon sene tutacak?.. Ve nihayet ondan sonraki **"ebedî"** diye nitelenen yaşam kaç milyarlar kere milyarca seneyi kapsayacak?!.

Düşünün ki, bütün bu evreleri tek başınıza geçeceksiniz!

Milyarlara ulaşacak bir süre, **mezarda canlı, şuurlu bir şekilde hapis kalacak**, bedeninizi oradaki hayvanların yemelerini seyredeceksiniz...

Sonra Dünya'da sahip olduğunuz ya da kullanmaya alıştığınız şeylerin yokluğunun ıstırabını çekeceksiniz... Tâ kıyamete kadar sürecek bir azap bu!

Ve de kıyamet ile birlikte başınıza gelecekleri seyrederek! Bu işin sadece mezardaki yanı... Daha sonraki aşamalarına hiç geçmeyeceğim. Arzu edenler çeşitli hadis kitaplarından bundan sonraki devreleri ve buralarda karşılaşacakları şeyleri öğrenebilirler.

Demek ki, insan, Dünya'da yapacağı çalışmalar ile yarın karşılaşacaklarını oluşturacaktır!

Ya, bu gerçeği göz önüne alarak bilinçli bir şekilde dünya hayatımızı değerlendirecek ve ona göre, düşünce sistemimize, yaşantımıza yön vereceğiz; ya da bütün bunları bir yana koyarak, dünya zevk ve acıları içinde ömrümüzü tüketeceğiz...

Buna da sebep olacak şey, sadece Hz. **Muhammed**'in açıkladığını, **"ALLÂH" adıyla işaret ettiğini anlamamış olmamızdır!**

Şayet, samimi olarak **ölüm ötesi yaşama** kendimizi hazırlamak istiyorsak işe **"ALLÂH"**tan başlamak, önce **"ALLÂH"** kavramının ne

olduğunu fark etmek ve öğrenmek zorundayız!

Genelde, **hayal edilen TANRI'ya "ALLÂH"** adını verme hâli, bütün yanlış davranışlarımızın temelini meydana getirmektedir.

"Hevâsını (içgüdüsel dürtülerini - bedenselliğini - kuruntuladığını) **Tanrı edineni gördün mü?.."** (25.Furkan: 43)

Taklit yollu TANRI kabulü, tüm din anlayışımızın temelini teşkil edince, çok zaman inkâra veya isyana uzanan bâtıl bir din anlayışı içine düşmekte ve neticede de her şeye boş vermekteyiz.

Oysa, **"ALLÂH"ın "AHAD"** oluşunun mânâsını anlayabilsek, gökte bir **TANRI olmadığını** kavrayabilsek, **herkesin kendi amellerinin karşılığına ulaşacağını** idrak etsek, bütün yaşamımız değişecektir!

"ALLÂH"ın **"AHAD"** oluşundan ve bunun getireceği sonuçlardan söz etmeye çalıştığımız bu kitapçığımıza son vermeden önce kısaca bir konuya daha değinmek istiyorum.

26

VAHDET-İ "VÜCUD" MU, "ŞUHUD" MU?

İslâm velîleri arasında zaman zaman çok büyük tartışmalara yol açmış **"Vahdet-i Vücud" - "Vahdet-i Şuhud"** meselesine gelince...

Öncelikle belirtelim ki, bütün evliyaullâh, **"ALLÂH"ın TEK'liği** konusunda müttefiktir.

Hatta Nakşıbendi tarikatından **Ubeydullah Ahrar:**

"*Tasavvuftan gaye Vücud bahsidir.*"

Diyerek, **tasavvuf** çalışmalarının amacının **"ALLÂH"ın TEK'liğini kavramaktan ibaret olduğunu belirtmiştir.**

Bu "Tek"liği anlamada **iki ayrı yol vardır ZANNI**, maalesef işin ehli olmayanları ikiye bölmüş; velîler de bu konuda kendi mertebe ve hâllerine göre açıklamalarda bulunmuşlardır.

"ALLÂH'ın AHADİYETİ" hakkında, Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'dan gelen ilk bilgiler, Hz. **Âli** ve Hz. **Ebu Bekir**

tarafından dalga dalga bütün velîlere yayılmış ve nihayet **İmam Gazâli** ve **Muhyiddini Arabî** tarafından **"Vahdet-i Vücud"** şeklinde bir **TEKLİK**, anlayışı olarak sistematize edilmiştir.

Ancak aradan geçen süre içinde çeşitli yanlış anlamalar, **"AHADİYET"**in yanlış yorumlanmasına sebep olmuş ve **"Mevcudat Allâh'tır; Allâh, varlıkta ne görüyorsan hepsinin toplamıdır"** şeklindeki **gerçek ötesi** bir çizgiyi oluşturmuştur!

Bunun üzerine konu, Hz. Rasûlullâh'ın hicretinden bin yıl sonra Ahmed Faruk Serhendî tarafından yeniden ele alınmış, **"Vahdet-i Vücud"** gerçeği, **"mevcudat, ALLÂH'tır"** şeklindeki maddeci görüş çizgisinden kurtarılarak;

"Mevcut olan sadece Allâh'tır, her şey O'nun ancak gölgesidir", hiçbir şeyin kendine has vücudu yoktur; çizgisine oturtulmuştur.

Eğer biraz daha açık anlatmak gerekirse...

Kur'ân-ı Kerîm ve sayısız **hadîs-î şerîflere** dayandırılarak izah edilen **"Vahdet-i Vücud"** görüşüne göre, **mevcud** olan her şey, gerçekte, **TEK Hakk'ın vücudundan** başka bir şey değildir!

Esasen, Tek bir Vücud vardır! Ancak, bu tek vücud, her an yeni bir şan olarak her an yeni bir oluş hâlinde çeşitli özelliklerini ortaya koymaktadır. Varlık âleminde hükmü yürüyen **tek** bir **ilim**, **tek** bir **irade**, **tek** bir **kudret** ve **tek** bir **vücud** mevcuttur. **Bir "ALLÂH" adıyla işaret edilenin varlığı, bir de bunun yanı sıra kâinatın varlığı şeklinde iki ayrı vücud mevcut değildir!**

Böyle bir görüş yani **ikilik görüşünün** sebebi, akıllı varlıkların varoluş amaçlarını yerlerine getirebilmeleri için özlerinden perdeli olarak meydana getirilmeleridir!

Eğer akıllarında, böyle bir perdelenme olmasaydı, her akıllı varlık, öz değerlerinin bilincinde olurdu ki, bu takdirde çokluk görüntüsü ve

çokluk yaşamına dair pek çok oluş meydana gelmezdi.

“Vahdet-i Vücud” asırlarca bu şekilde bir gerçeği vurguladıktan sonra; hicretin 1000. yılı başlarında **İmam Rabbanî** lakabıyla bilinen **Ahmed Faruk Serhendî** konuya yeni bir açıklık getirdi...

Vücud TEK’tir ancak... Bu görünen bilinen vücud **“zıll”**dır... **“Gölge”**dir.

Esasen burada **Serhendî**’nin **“zıll”** kelimesiyle işaret etmek istediği şey, **görünen vücudun, ZÂT’a nispetle** bir **“gölge”** veya **“hayal”** olduğudur.

“ZÂT”, “vücud”dan münezzeh ve müberrâ olmak durumundadır!

Nitekim, daha önce **“İHLÂS”** Sûresi açıklamasında üzerinde durduğumuz üzere, **“ALLÂH”** adıyla işaret olunan, **Zât**’ı itibarıyla **“AHAD”**dır ki, üzerinde düşünülmesi muhaldir!

Bu yüzden de Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm) tarafından konunun ehilleri uyarılmışlardır:

“ALLÂH’ın Zât’ı üzerine tefekkür etmeyiniz!”

Bu ikazı yanlış anlamayalım... Tefekkür edilebilir ama siz etmeyiniz, denmek istenmiyor!..

Böyle bir tefekkür, muhaldir!

Böyle bir tefekkür mutlaka hedefini şaşırır ve neticede yanlış noktaya ulaşırsınız! Onun için de sakın böyle muhal bir işe girişerek zamanınızı boş yere harcamayın, denmek isteniyor.

Bunun niçin olamadığını çok basite indirilmiş bir misal ile açıklamaya çalışalım...

Sizin çeşitli isimlerle anlatılan pek çok özellikleriniz vardır... Bu özellikler kime aittir?.. Elbette size!.. Peki siz kimsiniz?.. Canlı, şuurlu, düşünebilen, dileyen ve gücünce de bu dileklerini kuvveden fiile, yani tasavvurdan tatbikata çıkarabilen bir terkipsiniz... Peki bu vasıflara sahip olan kişi kim?.. "Ben" diyeceksiniz... Nedir bu **"ben"** dediğiniz?..

İşte bu noktada, ister istemez geri dönmek zorundasınız!.. Nasıl lastiğe bağlı bir nesneyi attığımız zaman, esnekliği kadar ileriye gidip, bir noktadan sonra geri dönerse; çeşitli özellikleri ile tarif ettiğiniz **"BEN"**den sonra da tekrar onun özelliklerine geri dönmek zorunda kalırsınız.

Zira, ne zaman **"BEN"** kelimesiyle işaret ettiğiniz Zât'ınızı anlatmaya kalksanız, mutlaka, onu, gene bir özelliğiniz yani **vasfınız** ile anlatmak zorunda kalacaksınız ki, işte bu durum tasavvuf lisanıyla, Zât mertebesinden Sıfat mertebesine rücu etmektir.

Dolayısıyla, **"ALLÂH'ın ZÂTI üzerine tefekkür etmek muhaldir!"**

İşte bu yüzden **"AHAD"** olan **"ALLÂH"**, kendisinin dışında hiçbir varlık mevcut olmadığına, gene kendisi şehâdet eder.

"Şehîd Allâhû enne Hû, lâ ilâhe illâ HUve, vel Melâiketü ve ulül 'ılmi..." (3.Âl-u İmran: 18)

"Allâh şehâdet eder, kendisidir "HÛ"; tanrı yoktur; sadece "HÛ"! Esmâ'sının kuvveleri olanlar (melâike) **ve Ulül İlm de** (ilim açığa çıkardığı mahaller) **bu hakikatin Hak oluşuna şehâdet eder..."**

Burada özellikle vurgulamak istediğimiz çok önemli bir nokta var!..

Önce varlığı, mevcudatı, kâinatı, uzayları tanıyıp da; sonra **"ALLÂH"** adıyla işaret edileni tanıyalım görüşü fevkalâde yanlıştır!

Eserden müessire gitmek, diye eskilerin tarif ettiği bu yol son derece uzun, dolambaçlı, tehlikeli ve âdeta labirent gibi bir şeydir!.. İçine bir girenin bir daha kolay kolay çıkması mümkün değildir.

“ALLÂH”ın kelimelerinin sonu yoktur!.. **“ALLÂH”**ın isimlerinin işaret ettiği mânâların sonu yoktur!

O mânâların seyri anlamında olan oluşların da sonu yoktur!..

Netice olarak âlemlerin sonu yoktur!

Âlemlerin sonu kabulü, “hükmî”dir ve ZÂT’a nispetledir!

Zâhir ve Bâtın ilimleri, bu hakikati idrak ve yaşam için yeterli değildir.

Zâhir ilimleri denen beş duyuya dayalı ilimler, ki cifir ilmi de buna dâhildir; **bâtın** ilimleri denen beş duyu ötesi ilimler, ki hissî müşahede ve keşif bu bölümde mütalaa edilir, **Hakikati yaşamaya ve “ALLÂH” adıyla işaret edilen’i tanımaya** yeterli değildir!

“Hakikati” yaşayabilmek, ancak **“İlm-i Ledünn”** ile mümkündür…

Zira, İlâhî sıfatlarla tahakkuk, ancak **“İlm-i Ledünn”** ile mümkündür!

Şayet tasavvuf lisanı ile açıklamak gerekirse, kendini Esmâ boyutunda, Sıfat boyutunda ve Zât boyutunda tanıyabilmek ana hedeftir ki; bu da ancak gidilecek noktanın ne olduğunu idrak edip, onun gereğini yaşayabilmek ile mümkün olur.

Bunun için de ilk hedef **“ALLÂH”** İsmiyle İşaret Edilen’in ne olduğunu öğrenmek, anlamaktır!

Yolculuk ALLÂH’tan başlar ve ALLÂH’la, ALLÂH’a olursa son derece kısalır!

Netice olarak şunu belirtelim ki, âlemleri tanıyarak ALLÂH’a ermek değil; “ALLÂH” ismiyle işaret edileni tanıyarak, O’nun bakışıyla âlemlerini seyretmek ana gayemiz ve hedefimiz olmalıdır.

Aksi hâlde tüm ömrümüz âlemler içerisinde geçer gider ve neticede **“hicap”**ları aşamaz, **“perdeli”** olarak bu dünya yaşantısından geçer

gideriz!

ALLÂH, sürekli tefekkür içinde yaşamayı; **"ZAN"**lardan kurtulup, gerçeğe ermeyi; ilâhî hakikatler ve vasıflarla tahakkuk etmeyi takdir etmiş olsun bizlere!

AHMED HULÛSİ
14 Kasım 1989
Antalya

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor…

Çok özetle anlatalım…

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa'da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hz. **Muhammed**'i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak **"sen bunları sorma, sadece denileni yap"** cevabını aldığı için de, hep din dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna önce Diyanet'in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**'yi ve Rahmetli Elmalılı'nın **"Hak Dini"** isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra **kendindeki açılım ve hissedişleri** 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında

önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965 yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, **"Kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışığıyla"** olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi'nde çalışırken RUH ve ruh çağırmalar konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye'de konusunda ilk ve tek kitap olan **"RUH İNSAN CİN"**i yayınlamıştır.

Kurân'daki **"dumansız ateş"** ve **"gözeneklere nüfuz eden ateş"** uyarılarının **"ışınsal enerjiye"** işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, **Kurân**'ın işaret yollu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlatımdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte **Kurân**'da kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, **"DİN"** olayını, **ALLÂH** adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen'i temeline oturtarak, Hz. Muhammed (AleyhisSelâm)'ın neyi anlatmak istediğini **"OKU"**maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

İslâm Dini'ni, Kur'ân-ı Kerîm, Kütübi Sitte (altı önde gelen kitap) **hadisleri temelinde** kabul ederek inceleyen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadıktan sonra**, bunları **günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendiren ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan** **Ahmed Hulûsi**, insanların, kişiliğiyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hz. Muhammed'dir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirlerken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedenledir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır **"soyadını"** koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu'nun beş-altı yerinde bazı kişilerin kendilerini "Ahmed Hulûsi benim" şeklinde tanıtıp, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da, kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli Sarı Basın Kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır.** Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf** araştırmalarıyla devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır.** Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra'da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika'ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi **"köy"**ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh'ı ve Kurân'ı aracısız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir!

Zira, Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **SİSTEM**'e göre, **"DİN ADAMI"** diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh Rasûlü**'nü muhatap alıp **O**'na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** AleyhisSelâm'dır. O'nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü** ve **KUR'ÂN** bildirilerinden mesûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ!**

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu araştırın, demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyladır ki, Ahmed Hulûsi'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce **kendisine yakıştırılan her türlü pâye, ünvan ve etiketlerden berîdir! O, sadece Allâh kuludur!**

Kimseden **maddi veya siyasî, ya da manevî** bir beklentisi olmayıp, yalnızca **kulluk ve bir insanlık borcu** olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır.**

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelerine dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org

www.okyanusum.com

www.allahvesistemi.org

Sonuç olarak şunu vurgulayayım...

Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! **Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalışın! Yazarla değil, yazılanla ilgilenin.** Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedî yaşamınıza yön verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni (Sünnetullâh'ı) **anlatan** bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,
AHMED HULÛSİ

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ OLARAK HEDİYE EDİLEN ESERLERİ

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
   (Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)
2. DUA VE ZİKİR, 1991
3. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
4. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
5. HZ. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
6. YENİLEN, 2005

Hayırseverler tarafından basılan bu eserlerden, http://www.ahmedhulusi.org/kuran_talep.php linkindeki formu dolduran kişilere, yalnızca nakliye ücreti karşılığında ve her adrese birer tane olmak üzere yollanacaktır.
Bu eserlerin temin edilebileceği adres aşağıdaki gibidir:

KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ DAĞITIM MERKEZİ: Kuyumcukent Yan Hizmetler Binası 1.Kat 1.Yol No: 5 Yenibosna/İSTANBUL

Tel: 0212 603 19 20
www.kuraniste.org

* Ahmed Hulûsi’nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SIDDÎK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN CİN, 1972
5. İNSAN VE SIRLARI (1-2), 1986
6. DOST'TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SIRLAR, 1990
9. Gavs-ı Â'zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ "GAVSİYE" AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK'İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. "B" SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
(*Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte*)

AHMED HULÛSİ'NİN VİDEO SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu
3. Abdulbasît Abdussamed'in Sesinden Arapça Orijinal Okunuşu ile Birlikte "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü"

B. SON SOHBETLER

1. Hologram Dünyan
2. Beyin Sırları
3. Beyin – Dua Mekanizması
4. Ehl-i Beyt'te Namaz

C. İNSAN VE DİN SOHBETLERİ

1. Ben "Muhammedî"yim
2. Kaynaktan Yarına
3. Kurân'ın Ruhu
4. Salât (Namaz) Ne İçin?
5. Hz. Muhammed'e İman
6. Tanrı(!)nın Ayak Sesleri
7. Hazineyi Okumak
8. Sünnet Ne Değildir?
9. Püf Noktası
10. Hz. Muhammed Farkı
11. Eski ve Yeni
12. Sünnetullâh
13. Sünnet-i Rasûlullâh
14. Bi-izni-hi
15. Enfüste ve Âfakta
16. "Tanrı Merkezli Din"mi?
17. İlim - İrade - Kudret

D. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Tanrı Ulu mudur?
2. Anladığım İslâm

E. İSLÂM VE BİLİM (1990-1997)

1. Dostça Bir Söyleşi
2. "Tanrı" mı "Allâh" mı?

3. Allâh'ı Tanıyalım - 1
4. Allâh'ı Tanıyalım - 2
5. Sohbet
6. Hakikat
7. Uyanış
8. Üst Madde
9. Dost'tan Dosta
10. Ruh Cin Melek
11. Sorular ve Cevaplar
12. Kaza ve Kader
13. Kader ve Astroloji

F. KONFERANSLAR

1. Hamburg Konferansı
2. Gelsenkirchen Konferansı
3. Berlin Konferansı
4. Londra Konferansı
5. İzmir Konferansı
6. Antalya Konferansı
7. Antalya Falez Sohbeti
8. Bebek Sohbeti

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.
* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş tüm eserlerine www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN SESLİ SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Kur'ân-ı Kerîm Çözümü ile İlgili Önemli Açıklama
3. Kur'ân-ı Kerîm'in Çözümü
4. Zorunlu Bir Uyarı
5. Allâh Esmâ'sındaki Muazzam, Muhteşem ve Mükemmel Özellikler (Esmâ ül Hüsnâ)
6. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu

B. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Anladığım İslâm
2. Şeriat Devleti
3. Açık Konuşalım
4. Tanrı Ulu mudur?
5. Yanmamak için
6. Taoizm-Budizm-Totemizm-İslâm
7. Salâvat ve Ayna Nöronlar
8. Kurân'ı Neden Anlamıyoruz?
9. Kur'ân ve Yeni Çağ
10. Kur'ân Mucizesi "Ekber"iyet
11. Kur'ân Sırlarının Derinliğine
12. Muhteşem Kaynak
13. Örtülen Gerçekler
14. Allâh Rasûlü'ne Gerçekten İman Ediyor muyuz?
15. "İman" Neye?
16. Muhteşem İrsâl
17. "İlmî Sûret" ve Hologram
18. Niçin "Data"?
19. "Nokta"ndaki Kudret
20. Yenilenin Artık

C. SESLİ KİTAPLAR

1. Hz. Muhammed'in Açıkladığı Allâh
2. İslâm
3. İslâm'ın Temel Esasları
4. Hz. Muhammed Neyi Okudu
5. Akıl ve İman
6. Tecelliyât

D. SİSTEM SOHBETLERİ

1. İnsanın Gerçeği
2. İnsan ve Ölüm Ötesi-1
3. İnsan ve Ölüm Ötesi-2
4. Okumak
5. Korunmak İçin
6. Âmentü-1
7. Âmentü-2
8. İslâm
9. Gerçekçi Düşünce
10. Akıl ve İman
11. Tekliğe Giriş
12. Tekliğin Esasları
13. Mi'râc
14. Ruh İnsan Cin Melek
15. Kadir Gecesi
16. Halifetullâh
17. Nefs Nedir?
18. Bilincin Arınışı
19. Öz'ün Seyri
20. Tek'in Takdiri
21. Üst Madde
22. Kaza ve Kader-1
23. Kaza ve Kader-2
24. Kader ve Astroloji

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserleri **KİTSAN**'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSİ'NİN TV SOHBETLERİ

A. ASTROLOJİ SOHBETLERİ (15 Bölüm) – TRT2 (1992)

B. EVRENSEL GERÇEKLER (36 Bölüm) – FLASH TV (1993)

C. KIRMIZI KOLTUK SÖYLEŞİ – STAR TV (2003)

D. EXPO TV (2005)

1. Selâm
2. Sünnet
3. Kurân'ın Ruhu
4. "B" Sırrı
5. Bismillâh
6. Allâh'a İman
7. Kilitlenmişlik
8. İsimler
9. Neyi "Oku"du
10. Sünnetullâh
11. Din Adına
12. Muhammed Farkı
13. Ölüm
14. İbadet
15. Namaz
16. İlim - İrade - Kudret
17. Tanrı Merkezli
18. Ruhlar
19. Reenkarnasyon
20. Sistem
21. Oruç ve Zekât
22. Beyin ve Dua
23. Hac
24. Kadir
25. Akıl - İman
26. Kanmayın
27. Faytoncu
28. Muhammedî
29. Hazine
30. Veda

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş kitap ve videolarına www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN YABANCI DİLLERE ÇEVRİLMİŞ KİTAPLARI

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ
İngilizce (Yeni)

2. İNSAN VE DİN
İngilizce (Yeni)

3. TEK'İN SEYRİ
İngilizce (Yeni)

4. EVRENSEL SIRLAR
İngilizce (Yeni Çeviri), Fransızca

5. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca(Yeni Çeviri), Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça

6. İSLÂM
Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arnavutça

7. SİSTEMİN SESLENİŞİ 1-2
Almanca, Fransızca

8. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ
Almanca, Fransızca

9. YAŞAMIN GERÇEĞİ
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca, Fransızca, Flemenkçe, Boşnakça, Rusça

10. DOST'TAN DOSTA
Fransızca

11. MESAJLAR
Fransızca

12. TECELLİYÂT
İngilizce

13. RUH İNSAN CİN
İngilizce

14. DUA VE ZİKİR
İngilizce (Yeni), Almanca (Yeni Çeviri), Azerice

15. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI
Azerice

16. KENDİNİ TANI
İngilizce

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ IPHONE, IPAD VE PODCAST UYGULAMALARI

A. IPHONE UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ
4. Dost'tan Dosta

B. IPAD UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ

B. PODCAST UYGULAMALARI

1. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Türkçe
2. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Arapça
3. Ahmed Hulusi – Son Sohbetler
4. Ahmed Hulusi – İnsan ve Din Sohbetleri
5. Ahmed Hulusi – Yenilen Sohbetleri
6. Ahmed Hulusi – İslâm ve Bilim 1990-1997
7. Ahmed Hulusi – Evrensel Gerçekler – Flash TV 1993
8. Ahmed Hulusi – Astroloji Sohbetleri – TRT2 1992
9. Ahmed Hulusi – Konferanslar
10. Ahmed Hulusi – Expo TV Sohbetleri 2005
11. Ahmed Hulusi – Star TV Kırmızı Koltuk

* Ahmed Hulûsi'nin eserlerinin yeni uygulamaları ile ilgili duyuruları www.ahmedhulusi.org adresinden takip edebilirsiniz.

Notes

[←1]

Bu mânâdan haberi olmayanlar, Elmalı Hamdi Yazır'ın **Hak Dini Kur'ân Dili** isimli tefsirinin Cilt:9, Sayfa:6306-6307 deki açıklamalarına başvurabilirler.

[←2]

"MİŞKÂTÜL ENVÂR" isimli eser **İmam Gazâli**'nin yazmış olduğu **konunun hakikatini** anlatan çok kıymetli bir eserdir... Bu eseri avama değil derin tefekkür sahibi seçkinlere yazdığını ve bu hakikatleri ancak ender kişilerin idrak edebileceğini belirten **İmam Gazâli**'nin **"MİŞKÂTÜL ENVÂR"**ı dilimize Sayın **Süleyman ATEŞ** tarafından kazandırılmış olup, **BEDİR** Yayınları arasında **Mehmed Şevket Eygi** tarafından basılmıştır.

[←3]

Bu konudaki hadisler ve bilgiler **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabımızda tetkik edilebilir.